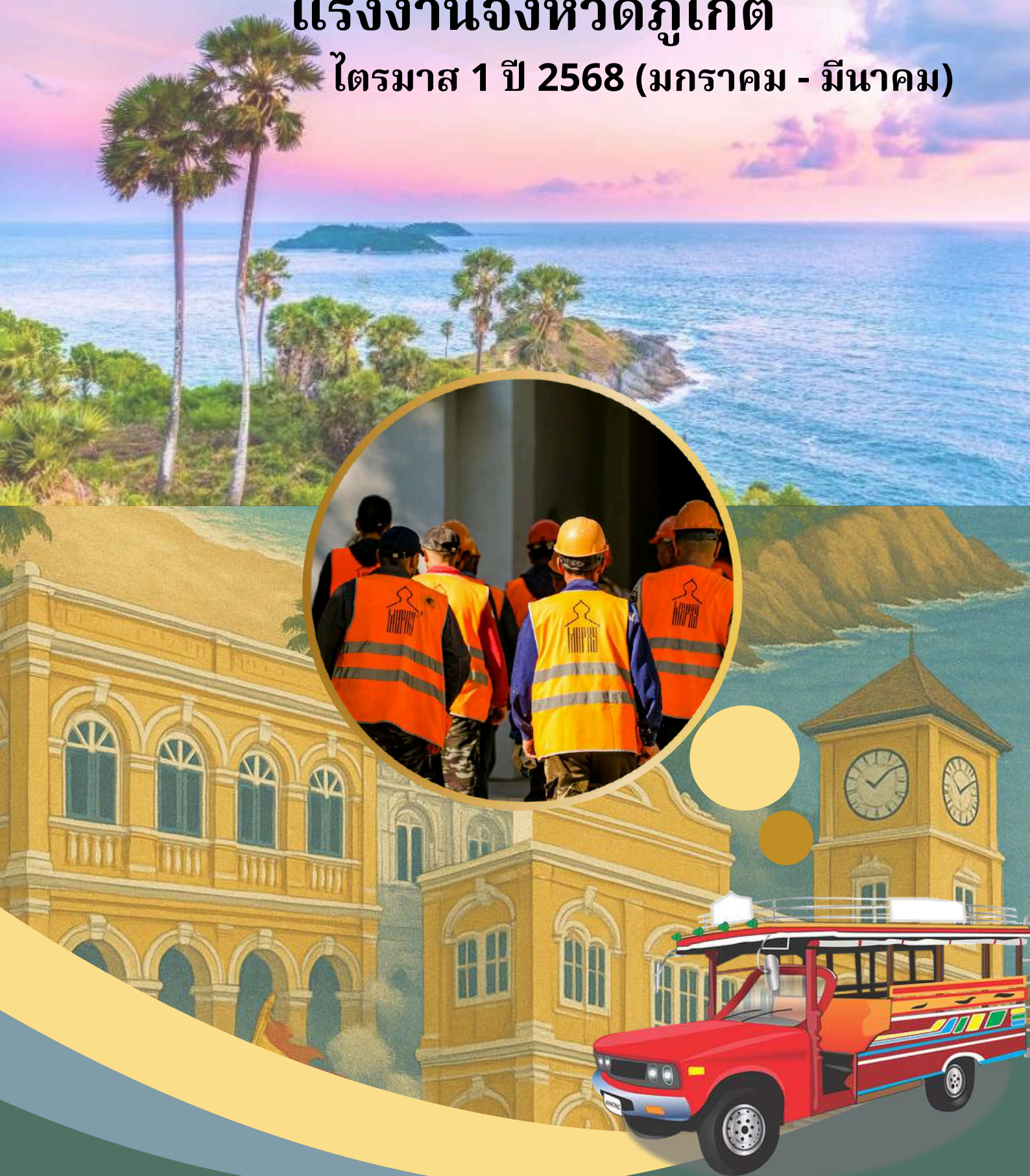

รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะ แรงงานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส 1 ปี 2568 (มกราคม - มีนาคม)

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้จัดทำรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบทวิเคราะห์การรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัด ในการสนับสนุนการวางแผนนโยบายและแผนงานของหน่วยงานในระดับพื้นที่ สามารถให้บริการข้อมูลด้านแรงงานที่รวดเร็ว ถูกต้อง แก่ทุกหน่วยงานในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้สนใจทั่วไป ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดทำและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท้นต่อสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีผลกระทบต่อภาคแรงงาน ในระดับพื้นที่ โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน (๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ (๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน (๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน (๕) การประกันสังคม

สำหรับข้อมูลที่น่ามาประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจากส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ตและส่วนราชการในพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต และที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ทำให้การจัดทำรายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลสารสนเทศ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่าน รวมถึงเป็นเวทีทางวิชาการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างคณะผู้จัดทำและผู้อ่าน เพื่อให้เกิดการต่อยอดความคิด ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาและการสร้างสรรค์การผลิตผลงานทางวิชาการต่อไป ซึ่งคณะผู้จัดทำยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรายงานฯ ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต
พฤษภาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

	หน้า
๑. บทสรุปผู้บริหาร	๑
๑.๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๑
๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด	๑
๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๔
๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต	๔
๒.๒ จำนวนประชากร	๕
๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP)	๖
๒.๔ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๙
๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต	๑๒
๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ตเดือนธันวาคม ๒๕๖๗	๑๒
๒.๖.๑ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗	๑๒
๒.๖.๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม ๒๕๖๗	๑๓
๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน	๑๗
๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๑๗
๓.๒ อัตราการมีงานทำ	๑๘
๓.๓ อัตราการว่างงาน	๑๙
๓.๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓	๒๐
ผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้าง	
๓.๕ อัตราการบรรจุงาน	๒๑
๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	๒๓
๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย	๒๔
ในการทำงานของสถานประกอบการ	
๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ	๒๕
๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน	๒๖
๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต	๒๗
๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน	๒๗
๔.๑.๑ กำลังแรงงาน	๒๗
๔.๑.๒ การมีงานทำ	๒๘
๔.๑.๓ การว่างงาน	๓๔
๔.๑.๔ แรงงานนอกระบบ	๓๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ	๓๘
๔.๒.๑ การจัดหางาน	๓๘
๔.๒.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ	๔๕
๔.๒.๓ แรงงานต่างด้าว	๔๖
๔.๒.๔ การจัดหางานในต่างประเทศ	๔๗
๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	๕๐
๔.๓.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๕๐
๔.๓.๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	๕๑
๔.๓.๓ การฝึกอาชีพเสริม	๕๒
๔.๓.๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๕๔
๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน	๕๕
๔.๔.๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน	๕๕
๔.๔.๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	๕๗
๔.๔.๓ การแรงงานสัมพันธ์	๕๙
๔.๔.๔ การเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้ง	๖๑
๔.๔.๕ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน	๖๑
๔.๕ การประกันสังคม	๖๒
๔.๕.๑ สถานประกอบการในระบบประกันสังคม	๖๒
๔.๕.๒ กองทุนประกันสังคม	๖๗
๔.๕.๓ กองทุนเงินทดแทน	๖๘
๔.๕.๔ การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน	๗๒
๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ	๗๒
๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงาน	๗๔
๔.๘ นโยบายที่สำคัญด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน ในการบริหารจัดการแรงงานของ หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๗๖
ตารางภาคผนวก	๗๘
ภาคผนวก	๑๐๕

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๒ - ๑	ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต	๔
ตารางที่ ๒ - ๒	จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ	๕
ตารางที่ ๒ - ๓	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๖	๖
ตารางที่ ๒ - ๔	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต ปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖	๗
ตารางที่ ๒ - ๕	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ จำแนกตามสาขาการผลิต	๘
ตารางที่ ๒ - ๖	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖	๑๒
ตารางที่ ๒ - ๗	ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗	๑๔
ตารางที่ ๒ - ๘	การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๑๕
ตารางที่ ๒ - ๙	การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๑๕
ตารางที่ ๒ - ๑๐	การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๑๖
ตารางที่ ๒ - ๑๑	การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๑๖
ตารางที่ ๓ - ๑	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต	๑๗
ตารางที่ ๓ - ๒	อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๘
ตารางที่ ๓ - ๓	อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต	๑๙
ตารางที่ ๓ - ๔	อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓ ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง ในจังหวัดภูเก็ต	๒๐
ตารางที่ ๓ - ๕	อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างจังหวัดภูเก็ต	๒๒
ตารางที่ ๓ - ๖	อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวจังหวัดภูเก็ต	๒๓
ตารางที่ ๓ - ๗	อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต	๒๔
ตารางที่ ๓ - ๘	อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต	๒๕
ตารางที่ ๓ - ๙	อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต	๒๖
ตารางที่ ๔ - ๑	จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๒๘
ตารางที่ ๔ - ๒	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๒๙
ตารางที่ ๔ - ๓	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๓๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๔ - ๔ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๓๒
ตารางที่ ๔ - ๕ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๓๓
ตารางที่ ๔ - ๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราว่างงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๓๔
ตารางที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗	๓๕
ตารางที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๓๖
ตารางที่ ๔ - ๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๓๗
ตารางที่ ๔ - ๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๔ - ๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๓๙
ตารางที่ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๐
ตารางที่ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๑
ตารางที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๓
ตารางที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๔
ตารางที่ ๔ - ๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จำแนกตามประเภทกิจกรรม จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๕
ตารางที่ ๔ - ๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะ การเข้าเมือง จังหวัดภูเก็ต	๔๗
ตารางที่ ๔ - ๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๘
ตารางที่ ๔ - ๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๙
ตารางที่ ๔ - ๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค ที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๙
ตารางที่ ๔ - ๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๕๑
ตารางที่ ๔ - ๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๒
ตารางที่ ๔ - ๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๕๓

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๔ - ๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๔
ตารางที่ ๔ - ๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๖
ตารางที่ ๔ - ๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๗
ตารางที่ ๔ - ๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๘
ตารางที่ ๔ - ๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๙
ตารางที่ ๔ - ๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๐
ตารางที่ ๔ - ๓๐ ข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้งจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๑
ตารางที่ ๔ - ๓๑ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๒
ตารางที่ ๔ - ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๒
ตารางที่ ๔ - ๓๓ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๖
ตารางที่ ๔ - ๓๔ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต	๖๗
ตารางที่ ๔ - ๓๕ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๘
ตารางที่ ๔ - ๓๖ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๙
ตารางที่ ๔ - ๓๗ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๗๐
ตารางที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๗๑
ตารางที่ ๔ - ๓๙ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๗๒

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ ๒ - ๑	๕
แผนภูมิที่ ๒ - ๒	๕
แผนภูมิที่ ๒ - ๓	๘
แผนภูมิที่ ๒ - ๔	๑๒
แผนภูมิที่ ๓ - ๑	๑๘
แผนภูมิที่ ๓ - ๒	๑๙
แผนภูมิที่ ๓ - ๓	๒๐
แผนภูมิที่ ๓ - ๔	๒๑
แผนภูมิที่ ๓ - ๕	๒๒
แผนภูมิที่ ๓ - ๖	๒๓
แผนภูมิที่ ๓ - ๗	๒๔
แผนภูมิที่ ๓ - ๘	๒๕
แผนภูมิที่ ๓ - ๙	๒๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๑	๒๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๒	๓๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๓	๓๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๔	๓๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๕	๓๓
แผนภูมิที่ ๔ - ๖	๓๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๗	๓๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๘	๓๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๙	๓๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๐	๓๘
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๑	๓๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๒	๓๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๓	๔๐

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุนงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๖ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนงาน ในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๗ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ประเภทต่าง ๆ ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๑๙ เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ของจังหวัดภูเก็ต	๔๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๐ สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๔๘
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๑ สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๔๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๒ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๓ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต	๕๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต	๕๒
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต	๕๔
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต	๕๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๗ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๕๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๘ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	๕๘
แผนภูมิที่ ๔ - ๒๙ สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๖๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๐ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๖๐

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๑ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด (๕ อันดับแรก) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๖๕
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๒ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ จังหวัดภูเก็ต	๖๖
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๓ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต	๖๗
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๘
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๕ เปรียบเทียบการใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ในจังหวัดภูเก็ต	๖๙
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๖ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตาม ขนาดสถานประกอบกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๗๐
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๗ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต	๗๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๗๑
แผนภูมิที่ ๔ - ๓๙ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต	๗๒

๑. บทสรุปผู้บริหาร

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและแรงงาน ประจำปีไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สรุปได้ดังนี้

๑.๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

“เครื่องชี้เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ บ่งชี้ว่า เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามผลผลิตภาคบริการที่ขยายตัวเป็นผลจากการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว โดยมีปัจจัยสำคัญด้านการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมหดตัวจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าลดลงในอุตสาหกรรมขนสง อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและบริการ ผลผลิตภาคเกษตรกรรมหดตัวจากปริมาณผลผลิตยางพารา และปริมาณผลผลิตกุ้งลดลง จากอุณหภูมิและความชื้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวจากการติดตามเร่งรัดงบประมาณอย่างต่อเนื่อง อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นจากราคาสินค้าหมวดไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม การจ้างงานในภาคบริการปรับตัวดีขึ้นสะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ที่เพิ่มขึ้น”

๑.๒ สถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

ประชากรและกำลังแรงงาน

จากข้อมูลการสำรวจสภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ตของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีประชากรทั้งสิ้น ๖๒๒,๔๒๐ คน เป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๕๐๒,๗๘๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) แบ่งเป็น (๑) ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๓๕๖,๑๐๑ คน จำแนกเป็น (๑.๑) ผู้มีงานทำ ๓๕๒,๔๘๙ คน (ร้อยละ ๙๘.๙๙ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) และ (๑.๒) ผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๖๑๒ คน (ร้อยละ ๑.๐๑) (๒) ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน จำนวน ๑๔๖,๖๘๐ คน ในขณะที่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๙,๖๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๒ ของจำนวนประชากรทั้งหมด)

การมีงานทำ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ตมีผู้มีงานทำ จำนวน ๓๕๒,๔๘๙ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๖,๘๓๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๔ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๔๖,๓๒๒ คน (ร้อยละ ๙๘.๐๖) และหากจำแนกตามรายสาขาย่อย พบว่า สาขานอกภาคเกษตร กลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร มีจำนวนมากที่สุด จำนวน ๑๑๑,๑๐๓ คน (ร้อยละ ๓๒.๐๘ ของจำนวนผู้มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) รองลงมาคือ สาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน ๖๔,๔๘๙ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๒) สาขากิจกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๓๐,๗๙๔ คน (ร้อยละ ๘.๘๙) สาขากิจกรรมการก่อสร้าง จำนวน ๒๗,๘๑๙ คน (ร้อยละ ๘.๐๓) และสาขาการบริหารและการสนับสนุน จำนวน ๒๕,๕๕๘ คน (ร้อยละ ๗.๓๘) ตามลำดับ

การว่างงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๖๑๒ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๑,๙๔๘ คน และเพศหญิง จำนวน ๑,๖๖๔ คน คิดเป็นอัตราว่างงาน ร้อยละ ๑.๐๑

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัด ในไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๑๒๐,๓๔๘ คน เป็นแรงงานในภาคเกษตร จำนวน ๖,๒๖๗ คน (ร้อยละ ๕.๒๑ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) เมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการและการค้า จำนวน ๙๖,๓๘๘ คน (ร้อยละ ๘๐.๐๙ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และอุตสาหกรรมภาคการผลิต จำนวน ๑๗,๖๙๔ คน (ร้อยละ ๑๔.๗๐) ตามลำดับ

การบริการจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีนายจ้างหรือสถานประกอบการแจ้งตำแหน่งงานว่างผ่านระบบ Online ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑,๘๓๘ อัตรา โดยเป็นตำแหน่งงานว่างในอุตสาหกรรมพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมากที่สุด จำนวน ๘๖๐ อัตรา รองลงมาคือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๔๑๔ อัตรา และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๘๑ อัตรา ตามลำดับ ในขณะที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๑,๓๑๑ คน และได้รับการบรรจุงาน จำนวน ๑,๑๓๑ คน โดยพบว่า พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน ๕๐๖ คน รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๒๗๒ คน และเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑๘๒ คน ตามลำดับ

แรงงานต่างด้าว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๑๓๕,๖๙๖ คน แบ่งเป็น (๑) แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ มีจำนวน ๑๗,๖๕๔ คน (ร้อยละ ๑๓.๐๑) จำแนกเป็น (๑.๑) นำเข้าชั่วคราวทั่วไป จำนวน ๑๔,๘๔๗ คน (๑.๒) นำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๒๘๔ คน และ (๑.๓) ส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๕๒๓ คน และ (๒) แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว มีจำนวน ๑๑๘,๐๔๒ คน (ร้อยละ ๘๖.๙๙) โดยแบ่งเป็น (๒.๑) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๕๘,๓๑๘ คน (๒.๒) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐,๑๗๕ คน (๒.๓) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๒๙,๒๙๙ คน และ (๒.๔) แรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำนวน ๒๕๐ คน

แรงงานไทยในต่างประเทศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๔๙ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๓๘ คน (ร้อยละ ๗๗.๕๕) และเพศหญิง จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๒๒.๔๕) โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๒ คน รองลงมา คือ ระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๑๑ คน ระดับประถมศึกษา จำนวน ๙ คน และระดับปริญญาตรี จำนวน ๗ คน

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน การดำเนินการฝึกพัฒนามือแรงงานในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต ไม่มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๑,๑๐๘ คน จำแนกเป็นผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๑,๐๑๙ คน (ร้อยละ ๙๑.๙๗ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด) โดยพบว่า กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๖๖๐ คน (ร้อยละ ๖๔.๗๗ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) และกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๒๗๒ คน (ร้อยละ ๒๖.๖๙) สำหรับการฝึกอาชีพเสริมมีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๘๘ คน มีผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด จำนวน ๒๗๗ คน (ร้อยละ ๙๖.๑๘) โดยพบว่า กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๑๖๕ คน (ร้อยละ ๕๙.๕๗ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาเป็นกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๖๒ คน (ร้อยละ ๒๒.๓๘) และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ มีผู้เข้ารับการทดสอบทั้งสิ้น ๒๐๖ คน ผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๑๕๒ คน (ร้อยละ ๗๓.๗๙ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด) โดยพบว่า กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ผ่านการทดสอบมากที่สุด จำนวน ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๗๐.๓๙ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๕๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๒๑) โดยพบว่า กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ไม่ผ่านการทดสอบมากที่สุด จำนวน ๓๖ คน (ร้อยละ ๖๖.๖๗)

การตรวจคุ้มครองแรงงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น ๖๑ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครอง จำนวน ๒,๓๘๓ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๑๕๓ คน (ร้อยละ ๔๘.๓๘) เป็นเพศหญิง จำนวน ๑,๒๓๐ คน (ร้อยละ ๕๑.๖๒) ซึ่งผลการตรวจพบว่า สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย มีจำนวน ๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๙๖.๗๒) และสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๓ แห่ง (ร้อยละ ๔.๙๒)

และหากพิจารณาการตรวจคุ้มครองแรงงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑ - ๔ คน, ๕ - ๙ คน, ๑๐ - ๙๙ คน และ ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐)

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการ จำนวน ๙๕ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจจำนวน ๕,๓๘๓ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๒,๖๔๓ คน (ร้อยละ ๔๙.๑๐ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และเพศหญิง จำนวน ๒,๗๔๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๙๐) สถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๖๙ แห่ง (ร้อยละ ๗๒.๖๓ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) โดยพบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีการตรวจและปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้างจำนวน ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๓๖ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๙๐.๐๐) รองลงมา คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๕๐ - ๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๒๑ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๓ แห่ง (ร้อยละ ๔๘.๘๔) และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๒๐ - ๔๙ คน ปฏิบัติถูกต้องจำนวน ๑๐ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๑๐ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐)

ข้อพิพาทและความขัดแย้ง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีการแจ้งข้อเรียกร้อง จำนวน ๑ แห่ง และยุติข้อเรียกร้อง จำนวน ๑ แห่ง ทั้งนี้ ไม่พบการเกิดข้อพิพาทแรงงาน และการเกิดข้อขัดแย้ง

การเลิกจ้างแรงงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวนทั้งสิ้น ๓๒๐ แห่ง มีลูกจ้างในสถานประกอบการถูกเลิกจ้าง จำนวน ๑,๔๗๗ คน จำแนกเป็นสถานประกอบการขนาด ๑ - ๙ คน จำนวน ๒๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๘๐.๙๔ ของจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน ๖๖๗ คน (ร้อยละ ๔๕.๑๖ ของจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไปจำนวน ๖๑ แห่ง (ร้อยละ ๑๙.๐๖) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๘๑๐ คน (ร้อยละ ๕๔.๘๔)

การประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน ๑๔,๕๖๕ แห่ง และมีผู้ประกันตนทั้งสิ้น ๑๘๗,๐๓๕ คน เมื่อพิจารณาสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์มากที่สุด จำนวน ๒,๑๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๑๔.๖๑ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามรายอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก พบว่า อุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๓๐,๓๔๙ คน รองลงมา คือ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑๕,๒๗๖ คน การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑๓,๙๒๘ คน การก่อสร้างอาคาร จำนวน ๑๒,๘๙๖ คน และกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จำนวน ๑๑,๐๙๒ คน

กองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีผู้ประกันตนมาใช้บริการประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๙๔,๖๒๙ คน จำนวนเงินที่ใช้บริการทั้งสิ้น ๒๓๒,๙๓๙,๘๕๕.๔๒ บาท ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการมากที่สุด คือ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔๘,๗๙๕ คน (ร้อยละ ๕๑.๕๖ ของจำนวนผู้มาใช้บริการ) จำนวนเงิน ๔๑,๑๗๗,๖๐๐.๐๐ บาท

กองทุนเงินทดแทน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีผู้ใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๔๗๑ ราย จำนวนเงินที่จ่าย ๕,๑๗๓,๒๑๔.๖๔ บาท โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการมากที่สุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๔๘ คน (ร้อยละ ๗๓.๘๙ ของจำนวนผู้ใช้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) รองลงมาคือ กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๒๐ คน (ร้อยละ ๒๕.๔๘) และกรณีตาย จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๐.๖๔)

๒. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

๒.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะ มีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวง จังหวัด หมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานเทพกระษัตรีและสะพานศรีสุนทร ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา ทิศใต้และทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย

๒.๑.๒ คำขวัญจังหวัดภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม”

๒.๑.๓ ดอกไม้ประจำจังหวัดภูเก็ต

ดอกเฟื่องฟ้า ชื่อทางวิทยาศาสตร์ Bougainvillea spp. เป็นไม้ยืนต้นประเภทพุ่มกึ่งเลื้อย ขนาดตั้งแต่พุ่มเล็กถึงพุ่มใหญ่ มีรูปร่างรีแหลมยาว ๓ - ๖ ซม. กว้าง ๒ - ๓ ซม. ใบประดับลักษณะคล้ายรูปหัวใจหรือรูปไข่มี ๓ - ๕ ใบ มีหลายสี เช่น ม่วง แดง ชมพู ส้ม ฟ้า เหลืองและอื่น ๆ มีดอกเป็นช่อ ตามซอกใบหรือปลายกิ่ง แต่ละช่อมี ๓ ดอก เป็นหลอดยาว ๑ - ๒ ซม.

การปกครอง จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล ๙๖ หมู่บ้าน และ ๕๙ ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๙ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๖ แห่ง (ตารางที่ ๒ - ๑)

ตารางที่ ๒ - ๑ ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๓
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	๒๖
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๙

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

๒.๒ จำนวนประชากร

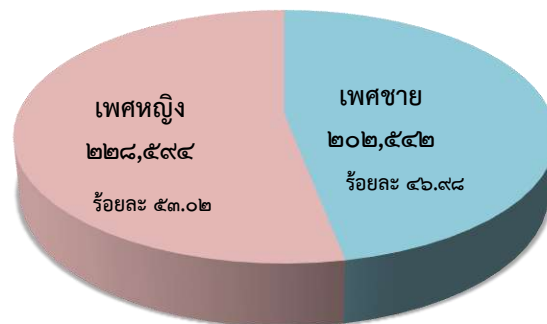
จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๔๓๑,๑๓๖ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๐๒,๕๔๒ คน และเพศหญิง จำนวน ๒๒๘,๕๙๔ คน เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรรายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวนประชากรมากที่สุดเท่ากับ ๒๕๓,๑๖๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๒ ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด) รองลงมา คือ อำเภอถลาง มีจำนวนประชากร เท่ากับ ๑๑๘,๐๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๘) และอำเภอกะทู้ มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๕๙,๙๓๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒ - ๒)

ตารางที่ ๒ - ๒ จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองภูเก็ต	๑๑๗,๗๙๓	๑๓๕,๓๗๔	๒๕๓,๑๖๗	๔๖.๕๓	๕๙.๔๗	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๗,๙๗๔	๓๑,๙๕๖	๕๙,๙๓๐	๔๖.๖๘	๕๓.๓๒	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๕๖,๗๗๕	๖๑,๒๖๔	๑๑๘,๐๓๙	๔๘.๑๐	๕๑.๙๐	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๒,๕๔๒	๒๒๘,๕๙๔	๔๓๑,๑๓๖	๔๖.๙๘	๕๓.๐๒	๑๐๐.๐๐

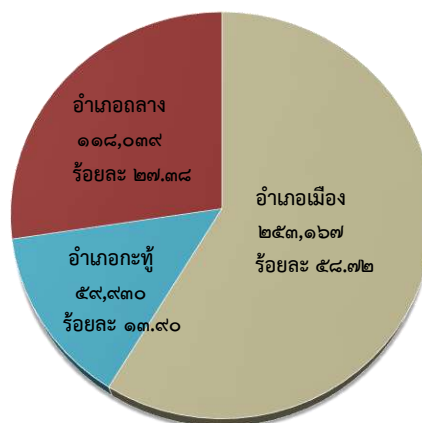
ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๒ - ๑ สัดส่วนของประชากรชายและหญิงในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒ - ๒ สัดส่วนการกระจายตัวของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product: GPP) เท่ากับ ๑๙๓,๔๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (Gross Regional Product: GRP_SOUTHERN) (๑,๔๓๗,๕๙๑ ล้านบาท) และคิดเป็นร้อยละ ๑.๐๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) (๑๗,๙๕๔,๖๖๗ ล้านบาท) และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๓๑๔,๙๒๑ บาท สูงเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ และเป็นอันดับ ๑๑ ของประเทศ (ตารางที่ ๒ - ๓ และตารางที่ ๒ - ๔)

ตารางที่ ๒ - ๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	ภูมิภาค		ประเทศ	
	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี
๑	ภูเก็ต	๓๑๔,๙๒๑	ระยอง	๙๔๒,๒๐๕
๒	ชุมพร	๒๓๐,๓๑๙	กรุงเทพมหานคร	๖๗๕,๙๗๙
๓	พังงา	๒๒๙,๒๑๓	ชลบุรี	๕๙๒,๓๓๕
๔	สุราษฎร์ธานี	๑๘๘,๑๘๑	ฉะเชิงเทรา	๔๙๐,๐๐๕
๕	กระบี่	๑๗๔,๐๕๘	พระนครศรีอยุธยา	๔๒๘,๘๗๐
๖	สงขลา	๑๔๗,๗๙๐	ปราจีนบุรี	๓๘๘,๕๕๙
๗	นครศรีธรรมราช	๑๒๗,๔๐๕	สมุทรสาคร	๓๗๔,๐๕๖
๘	ตรัง	๑๑๑,๗๔๖	สระบุรี	๓๔๔,๗๓๔
๙	สตูล	๑๑๐,๓๑๒	สมุทรปราการ	๓๒๐,๒๙๔
๑๐	ยะลา	๑๐๘,๑๐๘	นครปฐม	๓๑๖,๖๓๖
๑๑	ระนอง	๙๙,๓๓๑	ภูเก็ต	๓๑๔,๙๒๑
๑๒	พัทลุง	๘๗,๐๙๘	จันทบุรี	๒๕๓,๕๒๒
๑๓	ปัตตานี	๘๓,๓๖๙	ปทุมธานี	๒๔๖,๔๖๓
๑๔	นราธิวาส	๖๔,๐๐๕	ลำพูน	๒๓๖,๖๑๙

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

ในปี ๒๕๖๖ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เท่ากับ ๑๙๓,๔๒๔ ล้านบาท แบ่งเป็น ภาคเกษตรกรรม จำนวน ๖,๗๐๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๓.๔๗) และนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๘๖,๗๒๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๖.๕๓) สะท้อนให้เห็นว่า จังหวัดภูเก็ตพึ่งพาอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรในสัดส่วนที่สูง สำหรับสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุดของจังหวัดภูเก็ต ๕ อันดับแรก คือ (๑) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารเท่ากับ ๗๖,๐๕๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๔๐.๗๓) (๒) สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า เท่ากับ ๓๐,๘๗๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๖.๕๓) (๓) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย เท่ากับ ๑๖,๕๓๕ ล้านบาท (ร้อยละ ๘.๕๖) (๔) การขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ เท่ากับ ๑๐,๖๘๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๕.๖๒) และ (๕) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับเท่ากับ ๘,๕๑๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๔.๕๖) (ตารางที่ ๒ - ๔ และตารางที่ ๒ - ๕)

ตารางที่ ๒ - ๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
ปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖

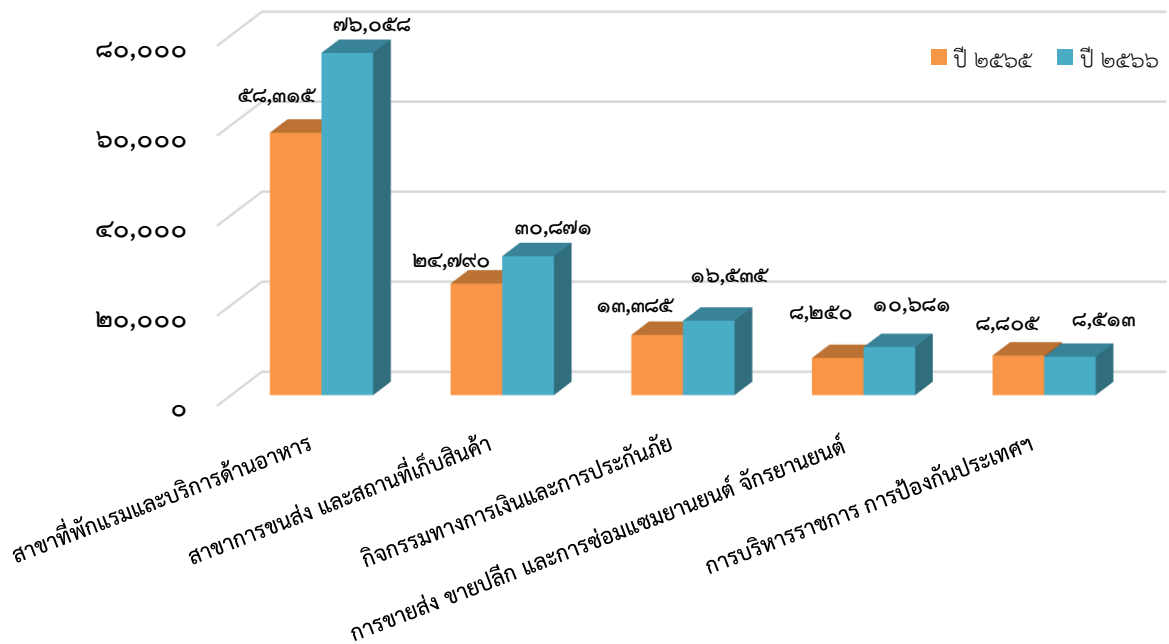
(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๕			๒๕๖๖		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
เกษตรกรรม	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
ภาคเกษตรกรรม	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการประมง	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
นอกภาคเกษตร	๑๔๘,๕๖๓	๓๒๓,๖๑๕	๑๕,๘๖๒,๗๓๖	๑๘๖,๗๒๑	๓๖๐,๔๗๑	๑๖,๔๑๗,๒๔๙
ภาคอุตสาหกรรม	๖,๖๑๖	๓๘๖,๖๗๔	๕,๖๖๔,๙๕๔	๘,๘๔๓	๔๐,๒๖๖	๕,๔๘๑,๘๓๘
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๑,๗๖๖	๓๘๘,๓๙๗	๐	๑,๙๔๘	๓๕๑,๙๑๙
- การผลิต	๓,๘๙๖	๓๐,๐๔๑	๔,๖๙๖,๑๔๗	๔,๕๑๓	๒๘,๕๒๙	๔,๔๘๔,๙๔๗
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒,๓๗๗	๕,๗๗๔	๕๐๔,๓๑๕	๓,๘๙๙	๘,๕๖๙	๕๖๕,๖๒๑
- การจัดหา น้ำ การจัดการ การบำบัด น้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๔๓	๑,๐๙๔	๗๖,๐๙๕	๔๓๐	๑,๒๑๙	๗๙,๓๕๑
ภาคบริการ	๑๔๑,๙๔๗	๒๘๔,๙๔๑	๑๐,๑๙๗,๗๘๒	๑๗๗,๘๗๘	๓๒๐,๒๐๖	๑๐,๙๓๕,๔๑๑
- การก่อสร้าง	๔,๐๓๑	๑๒,๙๕๑	๔๓๘,๕๐๕	๖,๐๖๐	๑๔,๐๓๕	๔๓๙,๖๘๕
- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์และจักรยายนต์	๘,๒๕๐	๔๒,๘๕๖	๒,๖๗๘,๕๕๖	๑๐,๖๘๑	๔๑,๕๔๙	๒,๘๓๓,๙๓๔
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๒๔,๗๙๐	๔๒,๘๘๙	๘๑๙,๗๘๘	๓๐,๘๗๑	๔๘,๔๐๓	๘๙๙,๒๘๗
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๘,๓๑๕	๗๔,๘๙๗	๗๔๒,๕๐๒	๗๖,๐๕๘	๙๕,๓๘๐	๙๕๘,๗๕๙
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒,๘๘๗	๕,๒๖๓	๔๘๙,๓๑๙	๓,๐๔๔	๕,๒๖๖	๕๐๖,๑๙๕
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๓,๓๘๕	๒๙,๔๗๘	๑,๔๕๖,๓๒๔	๑๖,๕๓๕	๓๓,๔๓๐	๑,๕๕๒,๘๘๙
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๖,๔๗๙	๑๔,๖๑๐	๔๔๙,๗๓๖	๗,๒๕๓	๑๕,๕๘๐	๔๕๘,๔๖๒
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ เทคนิค	๖๕๕	๗๙๗	๒๙๓,๐๕๑	๘๑๗	๙๘๙	๓๐๖,๙๔๓
- กิจกรรมการบริหารและการบริการ สนับสนุน	๓,๒๘๖	๔,๕๖๕	๒๒๐,๕๕๖	๕,๘๘๐	๗,๔๑๒	๒๓๙,๐๙๙
- การบริหารราชการ การป้องกัน ประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๘,๘๐๕	๒๐,๐๑๒	๑,๐๗๖,๖๒๗	๘,๕๑๓	๑๙,๖๕๔	๑,๑๐๔,๕๘๒
- การศึกษา	๒,๔๓๕	๑๗,๐๖๖	๗๓๗,๙๒๑	๒,๕๗๘	๑๗,๓๗๓	๗๕๗,๓๓๐
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	๕,๘๑๔	๑๔,๗๙๗	๔๔๕,๒๐๘	๖,๒๒๗	๑๕,๖๒๗	๔๗๒,๘๗๒
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๖๗๕	๑,๓๒๕	๑๑๒,๖๕๙	๖๑๐	๑,๓๓๓	๑๑๘,๒๔๙
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒,๑๓๙	๓,๔๓๗	๒๓๗,๐๔๐	๒,๗๕๐	๔,๑๗๒	๒๔๗,๑๒๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม Gross provincial product (GPP)	๑๕๕,๓๘๙	๔๓๓,๔๘๔	๑๗,๓๗๘,๐๐๒	๑๙๓,๕๒๔	๔๕๘,๗๘๓	๑๗,๙๕๔,๖๖๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี: บาท	๒๕๕,๔๒๐	๑๗๒,๘๙๒	๒๔๘,๗๘๘	๓๑๔,๙๒๑	๑๘๑,๘๘๕	๒๕๖,๓๔๕

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

แผนภูมิที่ ๒ - ๓ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ตสูงสุด ๕ อันดับ
ปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖ ณ ราคาประจำปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ในปี ๒๕๖๖ (๑๙๓,๔๒๔ ล้านบาท) ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๔๘ เป็นผลจากการขยายตัวในอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม ที่ขยายตัวร้อยละ ๒๕.๖๘ โดยสาขาการผลิตที่ขยายตัวมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน ขยายตัวร้อยละ ๗๘.๙๓ รองลงมา คือ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ ขยายตัวร้อยละ ๖๔.๐๓ สาขาการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ ๕๐.๓๓ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ ๓๐.๔๓ และสาขาขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ ๒๙.๔๖ ตามลำดับ ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมยังคงหดตัวคิดเป็นร้อยละ (-๑.๘๐) (ตารางที่ ๒ - ๕)

ตารางที่ ๒ - ๕ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖
จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว ที่แท้จริง (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้างศก. (ร้อยละต่อ GPP) (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๕	๒๕๖๖
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตร	-๓.๙๕	-๑.๘๐	๔.๓๙	๓.๔๗
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๓.๙๕	-๑.๘๐	๔.๓๙	๓.๔๗
ภาคนอกเกษตร	๕๗.๔๕	๒๕.๖๘	๙๕.๖๑	๙๖.๕๓
ภาคอุตสาหกรรม	๑๑.๗๘	๓๓.๖๖	๔.๒๖	๔.๕๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐	๐.๐๐	๐.๐๐
การผลิต	๙.๔๙	๑๕.๘๕	๒.๕๑	๒.๓๓
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๑๖.๘๘	๖๔.๐๓	๑.๕๓	๒.๐๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๔.๙๗	๒๕.๔๕	๐.๒๒	๐.๒๒
ภาคบริการ	๖๐.๕๑	๒๕.๓๑	๙๑.๓๕	๙๑.๙๖

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว ที่แท้จริง (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้างศก. (ร้อยละต่อ GPP) (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๕	๒๕๖๖
การก่อสร้าง	-๔.๒๑	๕๐.๓๓	๒.๕๙	๓.๑๓
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	๗.๗๘	๒๙.๔๖	๕.๓๑	๕.๕๒
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	๓๒.๘๑	๒๔.๕๓	๑๕.๙๕	๑๕.๙๖
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๒๔๑.๘๖	๓๐.๔๓	๓๗.๕๓	๓๙.๓๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-๔.๒๐	๕.๔๔	๑.๘๖	๑.๕๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๖.๔๗	๒๓.๕๓	๘.๖๑	๘.๕๕
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๙.๘๒	๑๑.๙๖	๔.๑๗	๓.๗๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๔.๔๑	๒๔.๖๖	๐.๔๒	๐.๔๒
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๕๙.๔๙	๗๘.๙๓	๒.๑๑	๓.๐๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	-๑.๔๘	-๓.๓๒	๕.๖๗	๔.๔๐
การศึกษา	๓.๖๘	๕.๘๘	๑.๕๗	๑.๓๓
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕.๖๐	๗.๐๙	๓.๗๔	๓.๒๒
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๖.๙๐	-๙.๕๗	๐.๔๓	๐.๓๒
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๓๑.๑๖	๒๘.๕๕	๑.๓๘	๑.๔๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	๕๓.๑๕	๒๔.๔๘	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

๒.๔ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

“เครื่องชี้เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตในเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ บ่งชี้ว่า เศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามผลผลิตภาคบริการที่ขยายตัวเป็นผลจากการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว โดยมีปัจจัยสำคัญด้านการอำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมหดตัวจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าลดลงในอุตสาหกรรมกรรมการขนส่ง อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและบริการ ผลผลิตภาคเกษตรกรรมหดตัวจากปริมาณผลผลิตยางพารา และปริมาณผลผลิตกุ้งลดลง จากอุณหภูมิและความชื้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวจากการติดตามเร่งรัดงบประมาณอย่างต่อเนื่อง อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นจากราคาสินค้าหมวดไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม การจ้างงานในภาคบริการปรับตัวดีขึ้นสะท้อนจากจำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ที่เพิ่มขึ้น”

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต) ขยายตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นการขยายตัวของภาคการบริการและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ต จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากทั่วโลก การเข้าสู่ช่วงเทศกาลถือศีลของชาวมุสลิม และการสิ้นสุดการท่องเที่ยวฤดูหนาว ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชะลอตัวในทุกกลุ่มตลาดจากการลดลงของตลาดมุสลิม อาทิ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และอินเดีย และการสิ้นสุดช่วงการท่องเที่ยวฤดูหนาวของตลาดภูมิภาคยุโรป และอเมริกา รวมถึงตลาดภูมิภาคตะวันออกกลางที่เข้าสู่เทศกาลถือศีลตลอดเช่นกัน รวมทั้งมาตรการ Ease of traveling ของรัฐบาลที่ช่วยเพิ่มการอำนวยความสะดวกในการเดินทางสู่ไทย การยกเว้นวีซ่า ๖ เดือน รวมถึงการกระตุ้นและส่งเสริมให้สายการบินเพิ่มจำนวนเที่ยวบินมากยิ่งขึ้น สำหรับภาคการเกษตรพิจารณาจากราคายางพารา (แผ่นดิบคุณภาพ ๓) หดตัว ค่าการณัราคายางพาราอาจมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) ขยายตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน

ของปีก่อน พิจารณาจากการบริโภคภาคเอกชน เนื่องจากกำลังซื้อของภาคครัวเรือนทยอยปรับตัวดีขึ้น อีกทั้ง การจ้างงานและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค รวมถึงการใช้จ่ายในภาคบริการที่ขยายตัวสอดคล้องกับการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับการลงทุนภาคเอกชน ชะลอตัว พิจารณาจากการลงทุนประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ลดลง โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ในแต่ละภาค เศรษฐกิจการค้า ดังนี้

ภาคการบริการและการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ชะลอตัวเมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้ “Amazing Thailand Grand Tourism & Sports Year ๒๐๒๕” (๕ Grand ได้แก่ Grand Festivity, Grand Moment, Grand Privilege, Grand Invitation และ Grand Celebration) มุ่งยกระดับประเทศไทย สู่ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬาระดับโลก” ด้วยการขับเคลื่อนกิจกรรม และนโยบายที่มุ่งสร้างความยั่งยืน ทางเศรษฐกิจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวมาเที่ยวไทย ซึ่งหากพิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ชะลอตัว ทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะใกล้ (Short haul) และกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกล (Long haul) เนื่องจากเข้าสู่ช่วงเทศกาลถือศีลอดของชาวมุสลิม อีกทั้งเป็นช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตาม จากปัจจัยส่งเสริมการเดินทางได้แก่ การประกาศปี Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year ๒๐๒๕ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา การมีมาตรการ Ease of traveling ของรัฐบาลที่ช่วยเพิ่มการอำนวยความสะดวกในการเดินทางสู่ไทย การยกเว้นวีซ่า ๖ เดือน รวมถึงการกระตุ้น และส่งเสริมให้สายการบินเพิ่มจำนวนเที่ยวบินมากยิ่งขึ้น อีกทั้งจังหวัดภูเก็ตด้วยความร่วมมือของหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนได้มีการจัดงานเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง เช่น งานเทศกาลอาหารพื้นเมือง เทศบาลนครภูเก็ต ประจำปี ๒๕๖๘, งานสัปดาห์เทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร ประจำปี ๒๕๖๘ ส่งผลให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสิ้น ๑,๑๖๐,๔๔๔ คน ลดลง จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน จำนวน ๑๘,๒๕๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕ และรายได้จาก นักท่องเที่ยว จำนวน ๔๒,๘๕๐.๗๑ ล้านบาท ลดลง จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน จำนวน ๒๒๘.๒๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๕๓ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามามากที่สุดในประเทศไทย ๕ อันดับแรก ได้แก่ ประเทศจีน มาเลเซีย รัสเซีย อินเดีย และเกาหลีใต้ ตามลำดับ

ภาคการค้าและการลงทุน จังหวัดภูเก็ตได้รับอนุมัติโครงการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน จำนวน จำนวน ๒๓ โครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๔.๒๙ และเงินลงทุนจำนวน ๑๐,๘๙๕.๖๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑,๕๐๖.๐๘ โดยกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุนได้แก่ กิจการโรงแรม จำนวน ๗ โครงการ, กิจการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อให้บริการดิจิทัล จำนวน ๔ โครงการ, กิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๔ โครงการ, กิจการพัฒนาซอฟต์แวร์ จำนวน ๒ โครงการ, กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน จำนวน ๒ โครงการ, กิจการโรงพยาบาล จำนวน ๑ โครงการ, กิจการศูนย์การแพทย์เฉพาะทางด้านมะเร็ง จำนวน ๑ โครงการ, กิจการผลิตภัณฑ์ทางทันตกรรม จำนวน ๑ โครงการ และกิจการต่อเรือ จำนวน ๑ โครงการ มีการจ้างแรงงานไทย รวมทั้งสิ้น ๑,๓๘๖ คน สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ชะลอตัว เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยในช่วงเดือนนี้ มีการจดทะเบียนนิติบุคคลรวมทั้งสิ้น ๒๘๑ ราย ลดลงร้อยละ ๓๐.๔๕ และจำนวนเงินลงทุน ๖๖๐.๑๔ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๕๒.๓๒ แต่อย่างไรก็ตาม จากภาคการบริการและการท่องเที่ยว การบริโภคที่ขยายตัว อย่างต่อเนื่อง การลงทุนภาคเอกชนที่เร่งฟื้นตัว และนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล อาจส่งผลดีต่อการ ขยายธุรกิจในอนาคต โดยกิจการที่เปิดดำเนินการสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ กิจการที่เกี่ยวข้องกับบริการ ด้านอสังหาริมทรัพย์, การขายส่ง การขายปลีก, การท่องเที่ยว (โรงแรม/ร้านอาหาร/ภัตตาคาร/น้ำเที่ยว), กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน และกิจกรรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ นิติบุคคล คงอยู่ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘ จำนวน ๓๐,๕๗๘ รายทุนจดทะเบียนรวม ๒๒๕,๕๕๖.๖๒ ล้านบาท

ภาคเกษตรกรรม อุปทานภาคการเกษตร (ยางพารา) โดยราคายางพาราในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ **ชะลอตัว** เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน ตามภาวะราคายางพาราลดลงในประเทศ โดยยางแผ่นดิบคุณภาพ ๓ **ราคา**ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๐.๑๕ บาท ลดลงจากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อนที่ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๙.๒๔ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๗ แต่อย่างไรก็ตาม จากพื้นที่กรีดยางทางตอนใต้ของไทย ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ฝนตกหนักอย่างต่อเนื่อง และอุทกภัยในช่วงธันวาคม ๒๕๖๗ ส่งผลให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ซึ่งนำไปสู่สถานการณ์ผลผลิตยางขาดตลาด หรือผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในระบบตลาดยางพาราในอนาคต อาจส่งผลดีต่อราคายางพาราในอนาคต **ภาคการประมง ขยายตัว** เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน พิจารณาได้จากปริมาณสัตว์น้ำที่ขึ้นทำเทียบเรือประมงเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการทำประมง ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นจากทำเทียบเรือประมงภูเก็ต **รวมทั้งสิ้น ๒,๘๒๙.๙๔ ตัน สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ และมูลค่าสัตว์น้ำจำนวน ๑๗๓.๑๓ ล้านบาท สูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๐** โดยสัตว์น้ำที่จับได้และสร้างมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ ปลาหูช้าง (๕๕.๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๗) ปลาลาย (๔๔.๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๑) ปลาสีกุน (๑๙.๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๒) ปลาลัง (๑๘.๑๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๘) และปลาหมึก (๑๓.๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๑) ตลาดการจำหน่ายสัตว์น้ำอยู่ในจังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๙ ตลาดในประเทศ (ประจวบคีรีขันธ์ กรุงเทพฯ สมุทรสาคร หาดใหญ่ และกระบี่) ร้อยละ ๓๓.๑๘ และตลาดต่างประเทศ (มาเลเซีย) ร้อยละ ๒๖.๓๓

ภาคการค้าระหว่างประเทศของจังหวัดภูเก็ต ที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ มูลค่าการค้ารวม จำนวน ๔,๐๖๙.๐๘ ล้านบาท **สูงขึ้น**จากเดือนที่ผ่านมา (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘) จำนวน ๒,๕๗๘.๙๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗๓.๐๖ และ**สูงขึ้น**จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๗๕๔.๙๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๘ โดยจำแนกเป็น (๑) **มูลค่าการส่งออก** จำนวน ๓,๗๒๖.๒๗ ล้านบาท **สูงขึ้น**จากเดือนที่ผ่านมา (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘) จำนวน ๒,๔๒๘.๑๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๘๗.๐๕ และ**สูงขึ้น**จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๙๕๔.๔๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๓ (๒) **มูลค่าการนำเข้า** จำนวน ๓๔๒.๘๑ ล้านบาท **สูงขึ้น**จากเดือนที่ผ่านมา (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘) จำนวน ๑๕๐.๗๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๔๘ แต่**ลดลง**จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๑๙๙.๔๖ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๘

ดุลการค้า การค้าระหว่างประเทศในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ได้เปรียบดุลการค้าจำนวน ๓,๓๘๓.๔๖ ล้านบาท

ภาคอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ ขยายตัว โดยดัชนีตัวชี้วัดหมวดยานยนต์ (Car Index) มีผู้มาจดทะเบียนรถใหม่กับสำนักงานขนส่งจังหวัดภูเก็ต **รวมทั้งสิ้น ๓,๖๘๖ คัน เพิ่มขึ้น**จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อนจำนวน ๑๖๑ คัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๕๗ โดยรถจักรยานยนต์และรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ไม่เกิน ๗ คน (เก๋ง) มีการจดทะเบียนจำนวน ๒,๗๘๒ และ ๗๘๕ คัน **สูงขึ้น**คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๐ และ ๐.๓๘ ตามลำดับ ในขณะที่รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (กระบะ) มีการจดทะเบียนจำนวน ๑๑๙ คัน **ลดลง**คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๕ ๑๔.๔๙ **ทางด้านดัชนีตัวชี้วัดด้านการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันที่สำคัญ** ได้แก่ ปริมาณการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีธุรกิจเฉพาะ ที่ได้มีการจัดเก็บจำนวน ๘๒๒.๔๒ , ๒๘๔.๗๙ และ ๑๒๘.๓๖ ล้านบาท **เพิ่มขึ้น**จากช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๓ , ๒๔.๐๒ และ ๒๒.๐๗ ตามลำดับ เนื่องจากปัจจุบันเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่ยังคงขยายตัวทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนมีการปรับปรุง ขยายอัตรากำลังการผลิต และหรือสถานประกอบการให้มากขึ้น

เพื่อให้รองรับต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการจ้างงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้นตามไปด้วย อีกทั้ง การทำนิตกรรมจากสำนักงานที่ดินเพิ่มขึ้นส่งผลให้ผลการจัดเก็บปีนี้สูงกว่าปีก่อน

๒.๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต

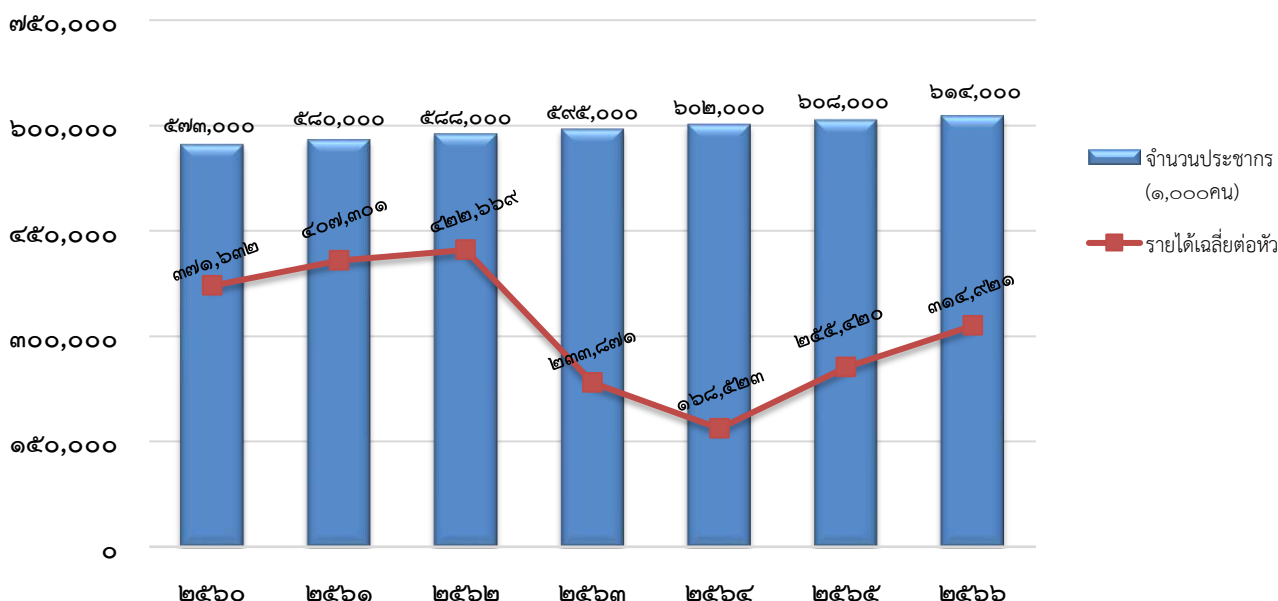
รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร อยู่ที่ ๓๑๔,๙๒๑ บาทต่อคน/ปี (ตารางที่ ๒ - ๖)

ตารางที่ ๒ - ๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖

รายการ/ปี	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๓๗๑,๖๓๒	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๘,๕๒๓	๒๕๕,๔๒๐	๓๑๔,๙๒๑
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๗๓	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘	๖๑๔

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖)

แผนภูมิที่ ๒ - ๔ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖

๒.๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานความเคลื่อนไหวของดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต (Consumer Price Index of Province : CPI - P) ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ สรุปได้ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าและบริการ ที่ครัวเรือนใช้สอย ครอบคลุมรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณดัชนี จำนวน ๔๓๐ รายการ สำหรับ จังหวัดภูเก็ต มีรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณดัชนี จำนวน ๒๔๖ รายการ ครอบคลุมสินค้า ๗ หมวด ประกอบด้วย หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า หมวดเคหสถาน หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล หมวดยานพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา และการศาสนา หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ โดยดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๑๐๕.๒ พิจารณาเทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๑

๒.๖.๑ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๘.๒๘ เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเท่ากับ ๑๐๖.๙๖ ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นร้อยละ ๑.๒๓ (YoY) โดยปัจจัยหลักมาจากการสูงขึ้น

ของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นผลจากฐานราคาต่ำในปีก่อน รวมถึงราคาสินค้าในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มปรับตัวสูงขึ้นจากราคาผลไม้สด เครื่องประกอบอาหาร และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สำหรับราคาสินค้าและบริการอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อภาวะเงินเฟ้อไม่มากนัก **ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป เฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๗ เทียบกับปี ๒๕๖๖ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔๐ (AoA)** โดยมีสาเหตุหลักจากการสูงขึ้นของราคาสินค้าในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม โดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูป ผลไม้สด และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ อย่างไรก็ตาม มีสินค้าสำคัญที่ราคาลดลงจากมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐ ได้แก่ ค่ากระแสไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล สำหรับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี ๒๕๖๖ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๐๐ (YoY) ขณะที่ ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๗ เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ลดลงร้อยละ ๐.๒๖ (QoQ) **ทั้งนี้ เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว** อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานขยายตัวร้อยละ ๐.๗๙ (YoY) เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ ๐.๐๕ (MoM) และเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๗ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๕๖ (AoA)

๒.๖.๒ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม ๒๕๖๗ (ปีฐาน ๒๕๖๒ = ๑๐๐)

ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๕.๒ (เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๕.๒)

(๑) การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือนธันวาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๐๕.๒ เทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน (ธันวาคม ๒๕๖๖) สูงขึ้นร้อยละ ๑.๑ (YoY) เฉลี่ย ๑๒ เดือน (ม.ค. - ธ.ค.) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒

(๒) **ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือน ธันวาคม ๒๕๖๗ เทียบกับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗ ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง** แต่มีความเคลื่อนไหวของสินค้าหลายรายการ เช่น ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง และหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

- ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง โดยในหมวดดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ มีสินค้าปรับตัวลดลงที่สำคัญ เช่น สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ลดลงร้อยละ ๐.๑ (ปลาแดง ปลาหู ปลาหลัง) สินค้ากลุ่มผักและผลไม้ ลดลงร้อยละ ๐.๕ (ผักคะน้า มะเขือ มะเขือเทศ ถั่วฝักยาว พักทอง มะนาว ผักกวางตุ้ง) และมีสินค้าปรับตัวสูงขึ้นที่สำคัญ เช่น สินค้ากลุ่มเครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ (น้ำมันพืช กะทิสำเร็จรูป ซีอิ๊ว) ส่วนสินค้ากลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง และ สินค้ากลุ่มข้าว แป้ง และ ผลิตภัณฑ์จากแป้ง ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

- ดัชนีหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง มีสินค้าปรับตัวสูงขึ้นที่สำคัญ เช่น หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ (น้ำมันเชื้อเพลิง) และมีสินค้าปรับตัวลดลงที่สำคัญ เช่น หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ลดลงร้อยละ ๑.๖ และ หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ดัชนีโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง

(๓) **หากพิจารณาเทียบกับธันวาคม ๒๕๖๖ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๑** เช่น ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๖ ได้แก่ สินค้ากลุ่มข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๐.๗ (ข้าวสารเจ้า อาหารธัญพืช) สินค้ากลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๒.๓ (ไข่ไก่ นมสด นมข้นหวาน นมถั่วเหลือง) สินค้ากลุ่มผักและผลไม้ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๒ (แตงกวา ผักคะน้า เห็ด ผักบุ้ง ชিং กะหล่ำดอก ผักกวางตุ้ง หัวหอมแดง กระเทียม ส้มเขียวหวาน มะละกอสุก สับปะรด มะม่วง ทุเรียน แอปเปิล ส้มโอ แก้วมังกร มะพร้าวอ่อน) สินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๗ (เนื้อสุกร กระดูก ซีโรงหมู เนื้อสุกรบด ไก่สด ไก่ย่าง ปลาตุ๋น ปลากระพง ปลาแดง ปลาหู กุ้งขาว ปลาหมึกกล้วย หอยแครง) สินค้ากลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๗ (กาแฟสำเร็จรูป น้ำอัดลม น้ำหวาน กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม ชาสำเร็จรูปพร้อมดื่ม) สินค้ากลุ่มเครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้นร้อยละ ๑.๔ (น้ำตาลทราย แยมผลไม้ ไอศกรีม กะทิสำเร็จรูป ซอสมะเขือเทศ เครื่องปรุงรส) หมวดเคสสถาน สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ หมวดการบันเทิง

การอ่าน การศึกษา และการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔ (ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา) หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๘ หมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๑.๘ ในขณะที่สินค้ากลุ่มอาหารบริโภคในบ้าน ลดลงร้อยละ ๒.๓

(๔) เมื่อพิจารณาดัชนีเฉลี่ย ๑๒ เดือน ปี ๒๕๖๗ (มกราคม - ธันวาคม) เทียบกับระยะเดียวกัน ปี ๒๕๖๖ ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ เช่น หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๙ หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓ หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ ๑.๐ หมวดการบันเทิงการอ่าน การศึกษา และการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๔ ในขณะที่ หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ ๑.๙ หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ ๑.๔ และหมวดเคสสถาน ลดลงร้อยละ ๐.๒

ตารางที่ ๒ - ๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม - ธันวาคม) จังหวัดภูเก็ต

หมวด	ดัชนีราคาผู้บริโภค		
	ตุลาคม ๒๕๖๗	พฤศจิกายน ๒๕๖๗	ธันวาคม ๒๕๖๗
รวมทุกรายการ	๑๐๕.๒	๑๐๕.๒	๑๐๕.๒
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๙.๔	๑๐๙.๓	๑๐๙.๓
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๐.๗	๑๐๐.๙	๑๐๐.๙
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๑๖.๔	๑๑๕.๙	๑๑๕.๘
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๒๑.๒	๑๒๑.๐	๑๒๑.๐
ผักและผลไม้	๑๑๑.๕	๑๑๑.๐	๑๑๐.๕
เครื่องประกอบอาหาร	๑๑๗.๔	๑๑๘.๗	๑๑๘.๙
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๑๐.๕	๑๑๐.๖	๑๑๐.๕
อาหารบริโภค-ในบ้าน	๑๐๔.๕	๑๐๔.๕	๑๐๔.๕
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	๑๐๖.๕	๑๐๖.๕	๑๐๖.๕
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๒.๓	๑๐๒.๔	๑๐๒.๔
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗	๑๐๑.๑
หมวดเคสสถาน	๑๐๑.๒	๑๐๑.๒	๑๐๑.๒
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๖.๒	๑๐๖.๒	๑๐๖.๒
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๔.๑	๑๐๔.๕	๑๐๔.๗
หมวดการบันเทิงการอ่านและการศึกษา	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๙๘.๔	๙๘.๔	๙๘.๔
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๖	๑๐๒.๗	๑๐๒.๖
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๑๓.๒	๑๑๓.๒	๑๑๓.๓
- อาหารสด	๑๑๓.๑	๑๑๒.๘	๑๑๒.๖
- พลังงาน	๑๑๖.๙	๑๑๗.๖	๑๑๘.๑

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: เนื่องจากอยู่ระหว่างการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพื้นฐาน จากปี ๒๕๖๒ เป็นปี ๒๕๖๖ ทำให้ยังไม่สามารถเผยแพร่ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด ระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๖๘ ได้

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ จำนวน ๘๐๔ ราย แบ่งเป็น บริษัทจำกัด จำนวน ๗๕๖ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๔๘ ราย อย่างไรก็ตาม ไม่พบการจดทะเบียนนิติบุคคลใหม่ของห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนของนิติบุคคลตั้งใหม่ พบว่า มีทุนจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๓๔.๙๒ ล้านบาท จำแนกเป็นบริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียนมากที่สุด จำนวน ๑,๙๙๕.๐๙ ล้านบาท รองลงมาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น ๓๙.๘๓ ล้านบาท (ตารางที่ ๒ - ๘)

ตารางที่ ๒ - ๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)
จังหวัดภูเก็ต

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม	๒๕๒	๕๙๓.๘๕	๑๕	๑๐.๙๐	๐	๐
กุมภาพันธ์	๒๔๔	๗๖๐.๔๔	๑๒	๙.๕๙	๐	๐
มีนาคม	๒๖๐	๖๔๐.๘๐	๒๑	๑๙.๓๔	๐	๐
รวม	๗๕๖	๑,๙๙๕.๐๙	๔๘	๓๙.๘๓	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ตมีการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ จำนวน ๑๐๒ ราย แบ่งเป็นบริษัทจำกัด จำนวน ๙๗ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๕ ราย อย่างไรก็ตาม ไม่พบการจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการของห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อพิจารณาทุนจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ พบว่า มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๘๔.๔๙ ล้านบาท จำแนกเป็นบริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวน ๒๗๓.๙๙ ล้านบาท และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีทุนจดทะเบียนเลิกกิจการจำนวน ๑๐.๕๐ ล้านบาท (ตารางที่ ๒ - ๙)

ตารางที่ ๒ - ๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

เดือน	เลิก บจ.		เลิก หจ.		เลิก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม	๓๕	๙๔.๙๙	๒	๔.๐๐	๐	๐
กุมภาพันธ์	๒๔	๖๘.๕๐	๑	๒.๐๐	๐	๐
มีนาคม	๓๘	๑๑๐.๕๐	๒	๔.๕๐	๐	๐
รวม	๙๗	๒๗๓.๙๙	๕	๑๐.๕๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

สำหรับการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต มีการจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น จำนวน ๒ ราย คือ อุตสาหกรรมการผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ เงินทุนจดทะเบียนจำนวน ๒๖๐.๖๐ ล้านบาท แรงงานจำนวน ๓๔ คน (ตารางที่ ๒ - ๑๐)

ตารางที่ ๒ - ๑๐ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๒	๒๖๐.๖๐	๓๔
รวม	๒	๒๖๐.๖๐	๓๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต ไม่มีสถานประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งเลิกกิจการ (ตารางที่ ๒ - ๑๑)

ตารางที่ ๒ - ๑๑ การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	เลิกกิจการ		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ไม่มีสถานประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม แจ้งเลิกกิจการ ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘	-	-	-
รวม	-	-	-

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

๓. ดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาวด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่การผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานของภาคการศึกษา ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ไม่อาจชะลอตามภาวะการณ์เศรษฐกิจได้ จึงส่งผลต่อ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทักษะคน ทังฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้ แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้น การที่จะทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของภาวะการจ้างงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษา เพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตาม การเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคต อันจะเอื้อประโยชน์ ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองต่อความต้องการทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ ขอเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงาน รายละเอียดดังนี้

๓.๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงาน ของจังหวัดภูเก็ต เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงาน ซึ่งประกอบด้วย ๓ กลุ่ม คือ ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ในจังหวัดภูเก็ต ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เท่ากับร้อยละ ๗๐.๘๓ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๓๐ (ตารางที่ ๓ - ๑)

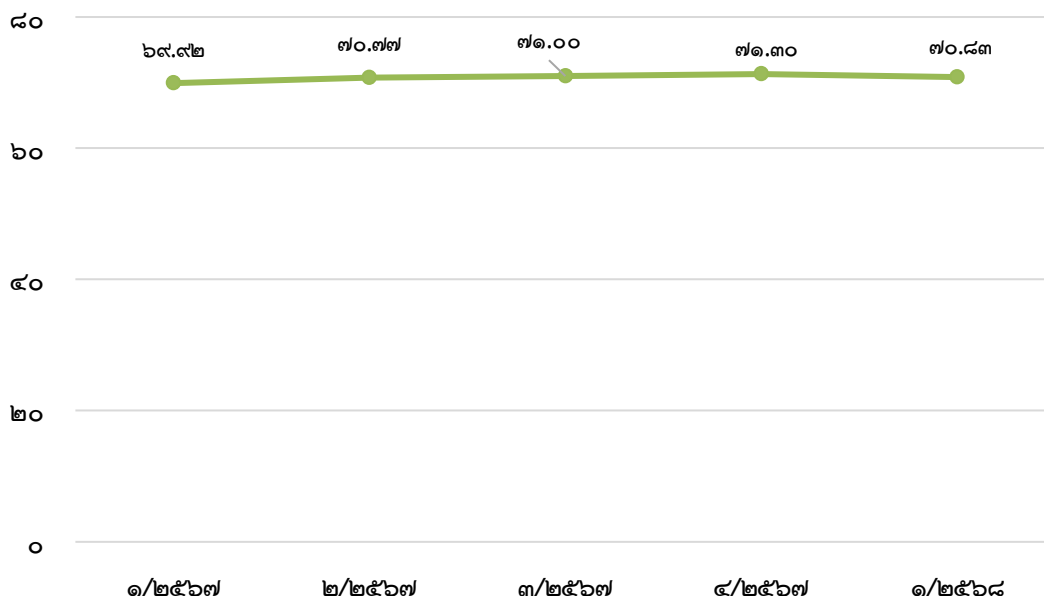
ตารางที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๓,๓๔๐	๓๕๕,๓๕๐	๓๕๗,๖๘๐	๓๕๖,๑๐๑
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๔๙๘,๐๓๘	๔๙๙,๓๐๑	๕๐๐,๕๒๒	๕๐๑,๖๔๓	๕๐๒,๗๘๑
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๙.๙๒	๗๐.๗๗	๗๑.๐๐	๗๑.๓๐	๗๐.๘๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปัดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานในจังหวัด = $\frac{\text{กำลังแรงงานในจังหวัด} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัด}}$

๓.๒ อัตราการมีงานทำ

อัตราการมีงานทำต่อกำลังแรงงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาวะการมีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดภูเก็ต โดยคำนวณจากผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีผู้มีงานทำทั้งสิ้น จำนวน ๓๕๒,๔๘๙ คน มีอัตราการจ้างงานในภาคเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๕ เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการลดลงร้อยละ (-๘.๘๕) และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการลดลงร้อยละ (-๒๒.๙๑) สำหรับอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตร พบว่า มีอัตราการจ้างงานร้อยละ ๙๘.๒๕ ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑๗ จากไตรมาสที่ผ่านมา และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕๓ (ตารางที่ ๓ - ๒)

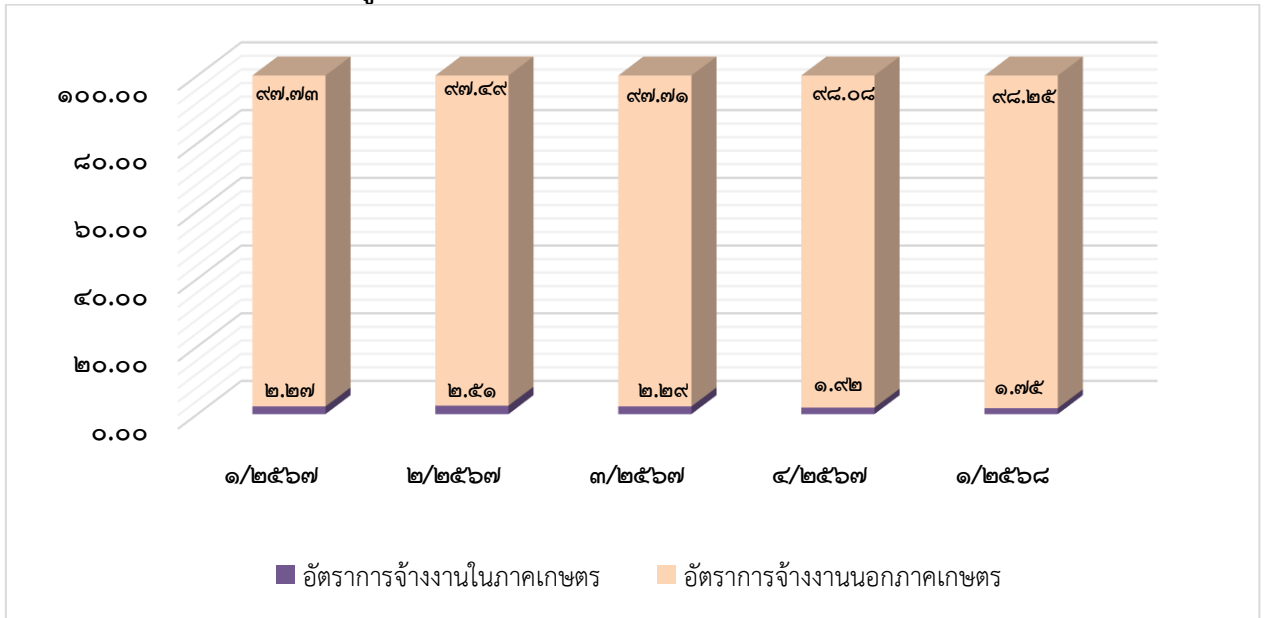
ตารางที่ ๓ - ๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตร จังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๗,๘๒๐	๘,๘๐๐	๘,๐๖๗	๖,๘๓๑	๖,๑๖๗
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๓๖,๗๐๑	๓๔๑,๕๕๗	๓๔๔,๒๒๑	๓๔๙,๕๒๐	๓๔๖,๓๒๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๔,๕๒๑	๓๕๐,๓๕๗	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๒๗	๒.๕๑	๒.๒๙	๑.๙๒	๑.๗๕
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๗๓	๙๗.๔๙	๙๗.๗๑	๙๘.๐๘	๙๘.๒๕

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๒ อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตรในจังหวัด = $\frac{\text{ผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตรในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๓ อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑.๐๑ ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ ๐.๓๗ และปรับตัวลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งมีอัตราร้อยละ ๑.๐๖ (ตารางที่ ๓ - ๓)

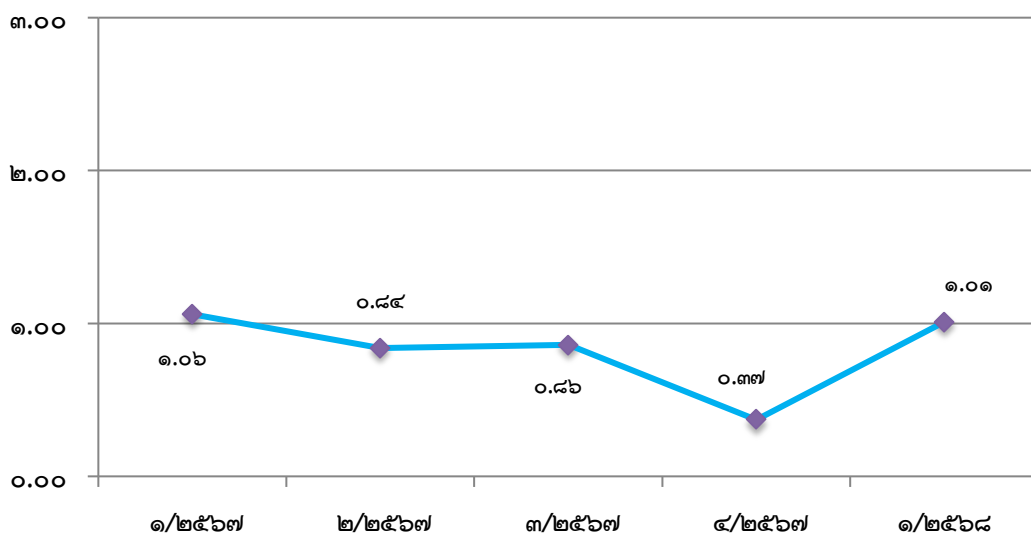
ตารางที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงาน จังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ว่างงานในจังหวัด	๓,๗๐๕	๒,๙๘๓	๓,๐๖๒	๑,๓๒๙	๓,๖๑๒
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๓,๓๔๐	๓๕๕,๓๕๐	๓๕๗,๖๘๐	๓๕๖,๑๐๑
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๑.๐๖	๐.๘๔	๐.๘๖	๐.๓๗	๑.๐๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงาน

หมายเหตุ: อัตราการว่างงานในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ไม่มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต} \times 100}{\text{กำลังแรงงานในจังหวัดภูเก็ต}}$

๓.๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓ ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานและกรณีเลิกจ้าง

จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวน ๑๘๗,๐๓๕ คน เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๑ เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาคการบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ต ทำให้สถานประกอบการมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น

จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน จำนวน ๑,๑๙๖ คน เมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานลดลง คิดเป็นร้อยละ (-๖๑.๕๙) ส่วนจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้างมีจำนวน ๙๓ คน เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้างลดลง คิดเป็นร้อยละ (-๗๔.๑๗) (ตารางที่ ๓ - ๔)

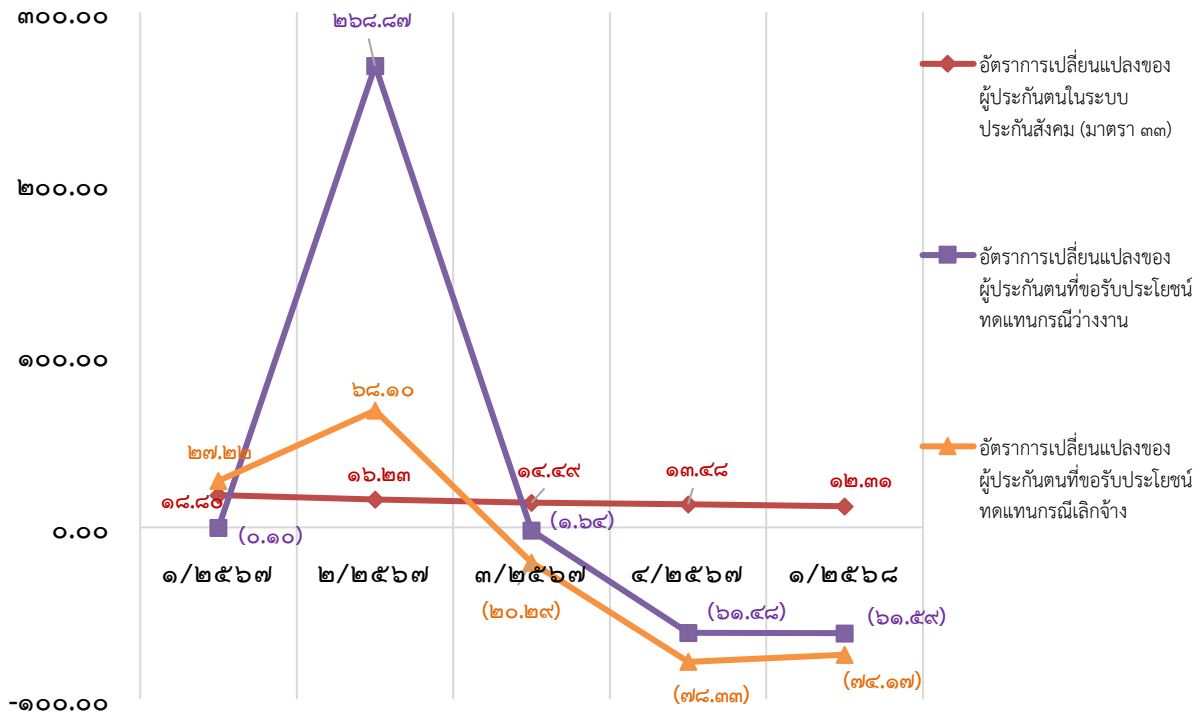
ตารางที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๖๖,๕๓๖	๑๖๙,๙๒๐	๑๗๕,๑๗๑	๑๘๓,๓๒๒	๑๘๗,๐๓๕
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๓๐,๗๒๕	๓๐,๔๙๘	๓๐,๑๕๐	๓๐,๔๒๑	๓๐,๐๔๘
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๕,๕๗๘	๔๕,๘๐๒	๔๖,๒๔๕	๔๖,๑๗๐	๔๖,๑๐๙
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๓,๑๑๔	๓,๙๕๘	๒,๙๙๙	๑,๑๒๗	๑,๑๙๖
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๓๖๐	๒๔๕	๓๓๔	๕๗	๙๓
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) (%YoY)	๑๘.๘๐	๑๖.๒๓	๑๔.๔๙	๑๓.๔๘	๑๒.๓๑
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (%YoY)	-๐.๑๐	๒๖๘.๘๗	-๑.๖๔	-๖๑.๔๘	-๖๑.๕๙

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง (%YoY)	๒๗.๒๒	๖๘.๑๐	-๒๐.๒๙	-๗๘.๓๓	-๗๔.๑๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ:

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตน ม.๓๓ ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสปัจจุบัน} - \text{ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์กรณีเลิกจ้าง ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน}}$

๓.๕ อัตราการบรรจุนาน

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาส เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวะการจ้างงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์จากจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด คำนวณจากผู้ที่ได้รับการบรรจุนานในจังหวัดเทียบกับผู้สมัครงานในจังหวัด

สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒๗ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-๖.๐๐) และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๓๘ และหากพิจารณาในช่วง ๕ ไตรมาสย้อนหลัง พบว่า ไตรมาสที่ ๒ ปี ๒๕๖๗ มีอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัดสูงที่สุด คือ ร้อยละ ๙๙.๑๙

สำหรับอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีอัตราร้อยละ ๖๑.๕๓ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-๑๘.๕๖) และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๙๘.๕๑ เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา และหากพิจารณาในช่วง ๕ ไตรมาสย้อนหลัง พบว่า ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๗ มีอัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างในจังหวัดสูงที่สุด คือ ร้อยละ ๗๕.๕๕ (ตารางที่ ๓ - ๕)

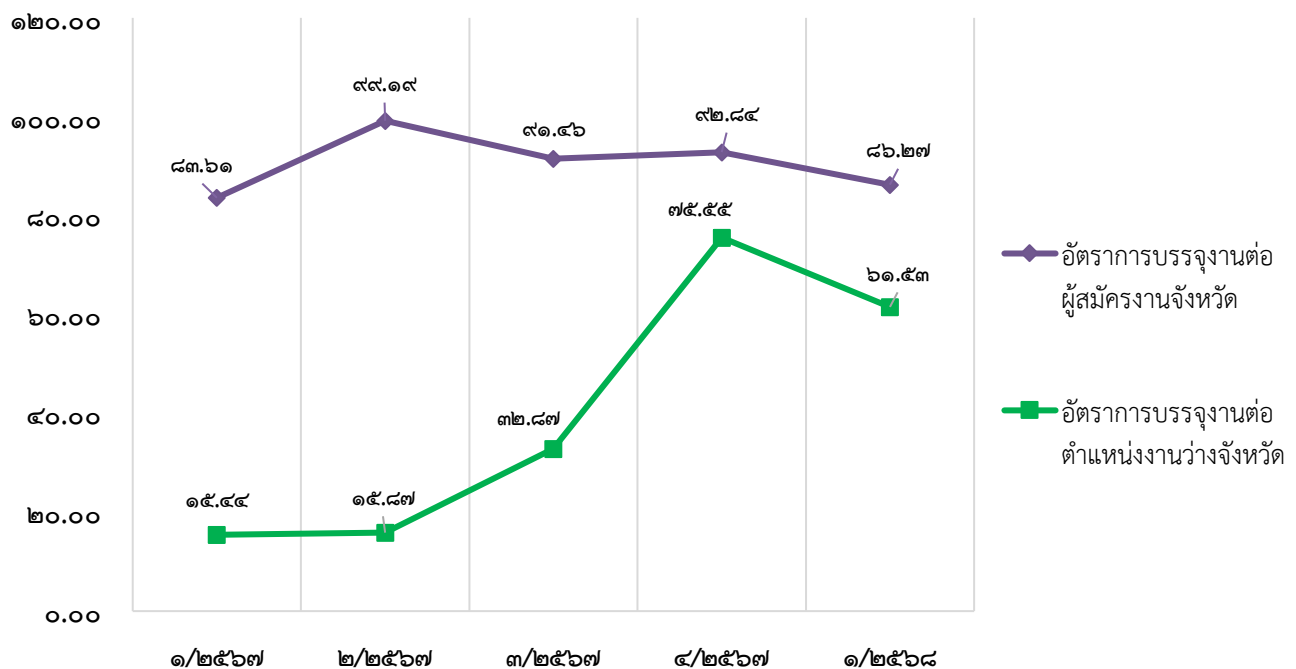
ตารางที่ ๓ - ๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนาน	๗๐๙	๖๑๐	๑,๒๗๕	๙๒๑	๑,๑๓๑
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๔๘	๖๑๕	๑,๓๙๔	๙๙๒	๑,๓๑๑
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๔,๕๙๓	๓,๘๔๓	๓,๘๗๙	๑,๒๑๙	๑,๘๓๘
อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๓.๖๑	๙๙.๑๙	๙๑.๔๖	๙๒.๘๔	๘๖.๒๗
อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๑๕.๔๔	๑๕.๘๗	๓๒.๘๗	๗๕.๕๕	๖๑.๕๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ยอดการบรรจุนานมีมากกว่ายอดตำแหน่งงานและยอดผู้สมัครงาน เนื่องจากการบรรจุนานของตำแหน่งงานและผู้สมัครงานสะสมต่อเนื่องมาจากเดือนที่ผ่านมา

แผนภูมิที่ ๓ - ๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้สมัครงานในจังหวัด}}$

อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ตำแหน่งงานว่างในจังหวัด}}$

๓.๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

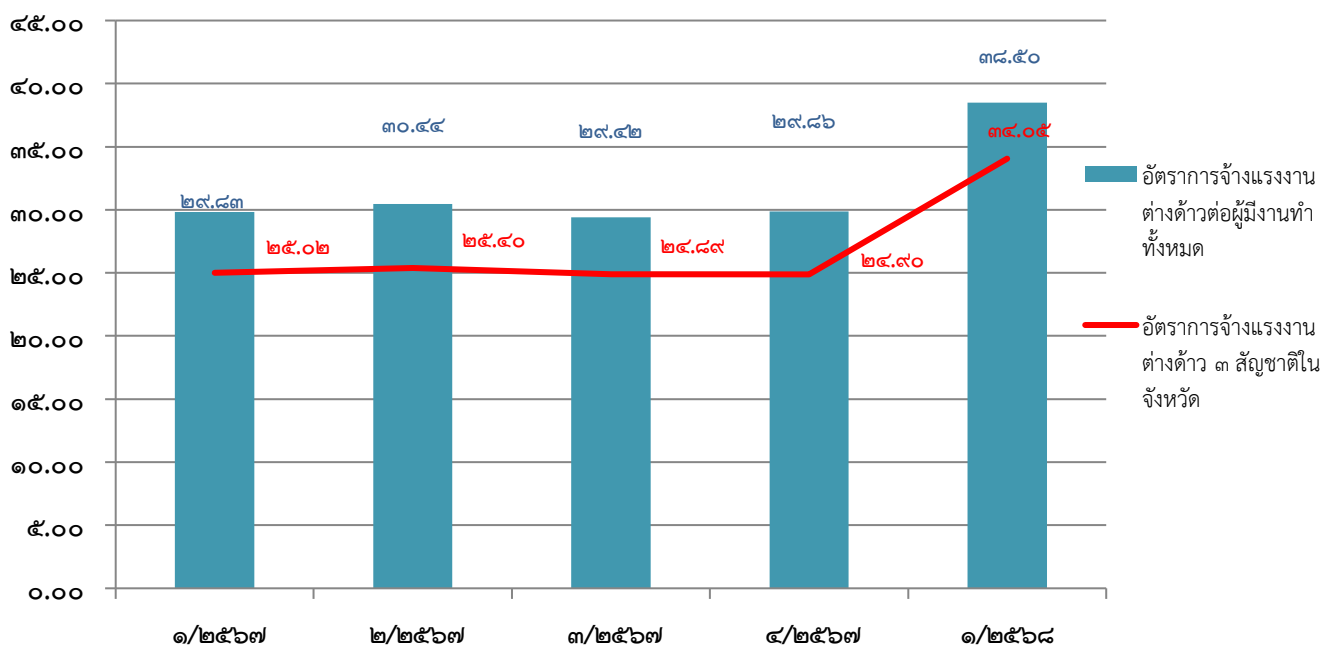
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวน ๑๓๕,๖๙๖ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ร้อยละ ๒๗.๕๒ และมีจำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด จำนวน ๑๒๐,๐๐๖ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ร้อยละ ๓๕.๒๕ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๐ ซึ่งหมายความว่าผู้มีงานทำ ๑๐๐ คน จะมีการจ้างแรงงานต่างด้าวประมาณ ๓๘ คน เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘.๙๔ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๙.๐๖ (ตารางที่ ๓ - ๖)

ตารางที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๑๐๓,๘๙๒	๑๐๔,๘๖๒	๑๐๓,๖๓๖	๑๐๖,๔๐๙	๑๓๕,๖๙๖
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๘๗,๑๓๑	๘๗,๕๑๓	๘๗,๖๘๒	๘๘,๗๓๑	๑๒๐,๐๐๖
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๔๔,๕๒๑	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด	๒๙.๘๓	๓๐.๔๔	๒๙.๔๒	๒๙.๘๖	๓๘.๕๐
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๒๕.๐๒	๒๕.๔๐	๒๔.๘๙	๒๔.๙๐	๓๔.๐๕

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติของจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๓.๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบการ

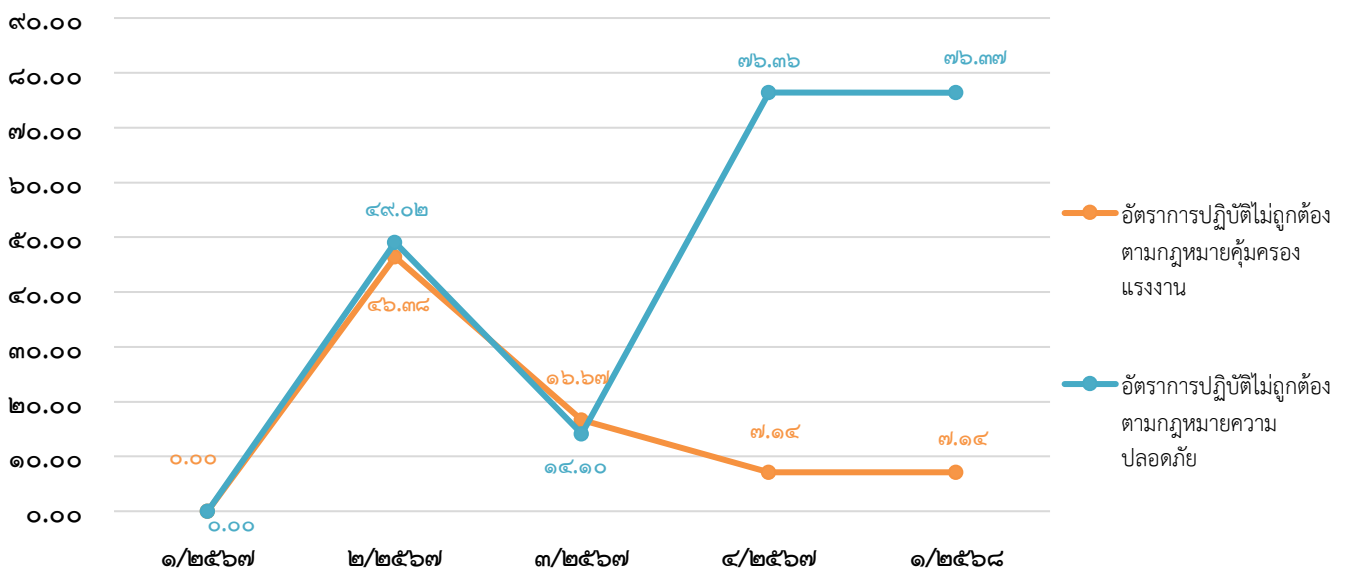
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบกิจการเป็นตัวบ่งบอกตัวหนึ่ง
ที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ด้านแรงงาน หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่
ของลูกจ้าง และคุณภาพชีวิตของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ ๗.๑๔ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ
๗.๑๔ ในขณะที่อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
อยู่ที่ร้อยละ ๗๖.๓๗ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๑ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกัน
ของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๖.๓๗ (ตารางที่ ๓ - ๗)

ตารางที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย
ในการทำงานของสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๐	๓๒	๑๐	๗	๓
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๘๗	๖๙	๖๐	๙๘	๖๑
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๐	๒๕	๑๑	๔๒	๒๖
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๗๑	๕๑	๗๘	๕๕	๖๕
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ของสถานประกอบกิจการ	๐.๐๐	๔๖.๓๘	๑๖.๖๗	๗.๑๔	๗.๑๔
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัย ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ	๐.๐๐	๔๙.๐๒	๑๔.๑๐	๗๖.๓๖	๗๖.๓๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัย
ในการทำงานของสถานประกอบการ

หมายเหตุ : อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดฯ คำนวณจากจำนวนของสถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงานจังหวัด}}$$

อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดฯ ความปลอดภัยของสถานประกอบการจังหวัด =

$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในจังหวัด} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยจังหวัด}}$$

๓.๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ

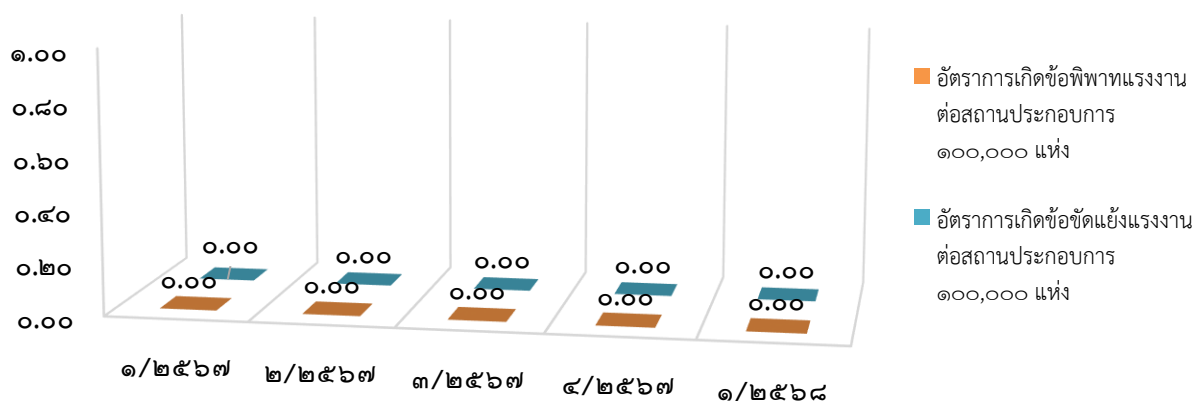
การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือมีแนวโน้มไปทางใด การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจากการที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้างและหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ ก็จะเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น สำหรับอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง พบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๖๗ เป็นต้นมา ยังไม่พบข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ตอยู่ในทิศทางที่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการตรวจเยี่ยมและส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้างมาอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ ๓ - ๘)

ตารางที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด (แห่ง)	๑๐,๐๑๐	๑๐,๑๒๘	๙,๙๒๒	๑๐,๑๖๑	๑๓,๓๙๗
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการเกิดข้อพิพาทในจังหวัดต่อสถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง = $\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมดในจังหวัด} \times ๑๐๐,๐๐๐}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดในจังหวัด}}$

๓.๙ อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน

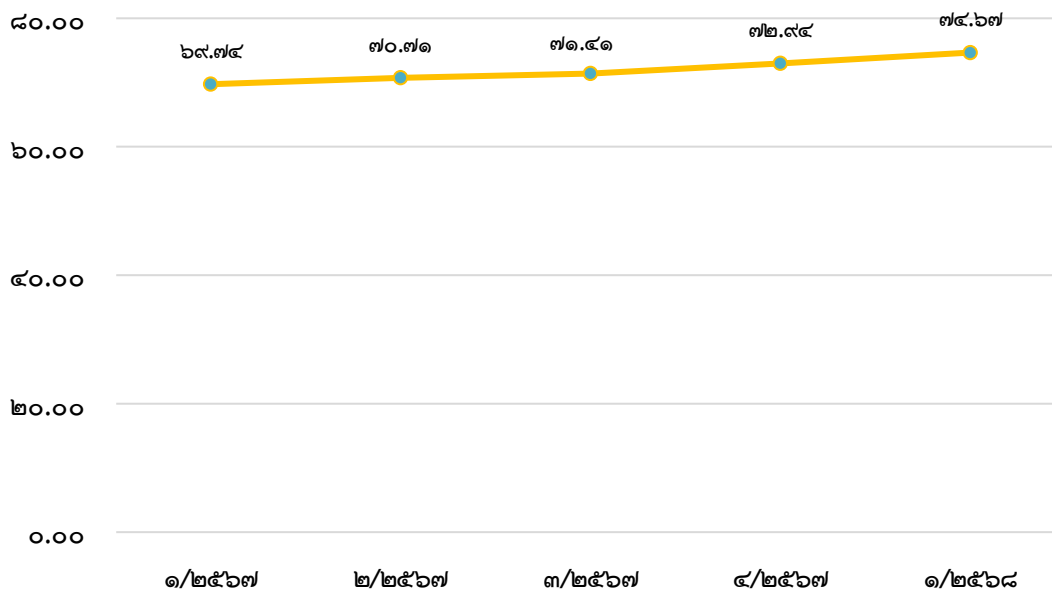
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน คำนวณจากจำนวนผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคม ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ต่อจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด สำหรับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๖๗ อัตราเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ร้อยละ ๒.๓๗ และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๗.๐๗ (ตารางที่ ๓ - ๙)

ตารางที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม จังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๔๒,๘๓๙	๒๔๖,๒๒๐	๒๕๑,๕๖๖	๒๕๙,๙๑๓	๒๖๓,๑๙๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัดภูเก็ต	๖๙.๗๔	๗๐.๗๑	๗๑.๔๑	๗๒.๙๔	๗๔.๖๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ : อัตราการแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนในจังหวัด = $\frac{\text{จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด}}$

๔. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ขอเสนอข้อมูลสถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

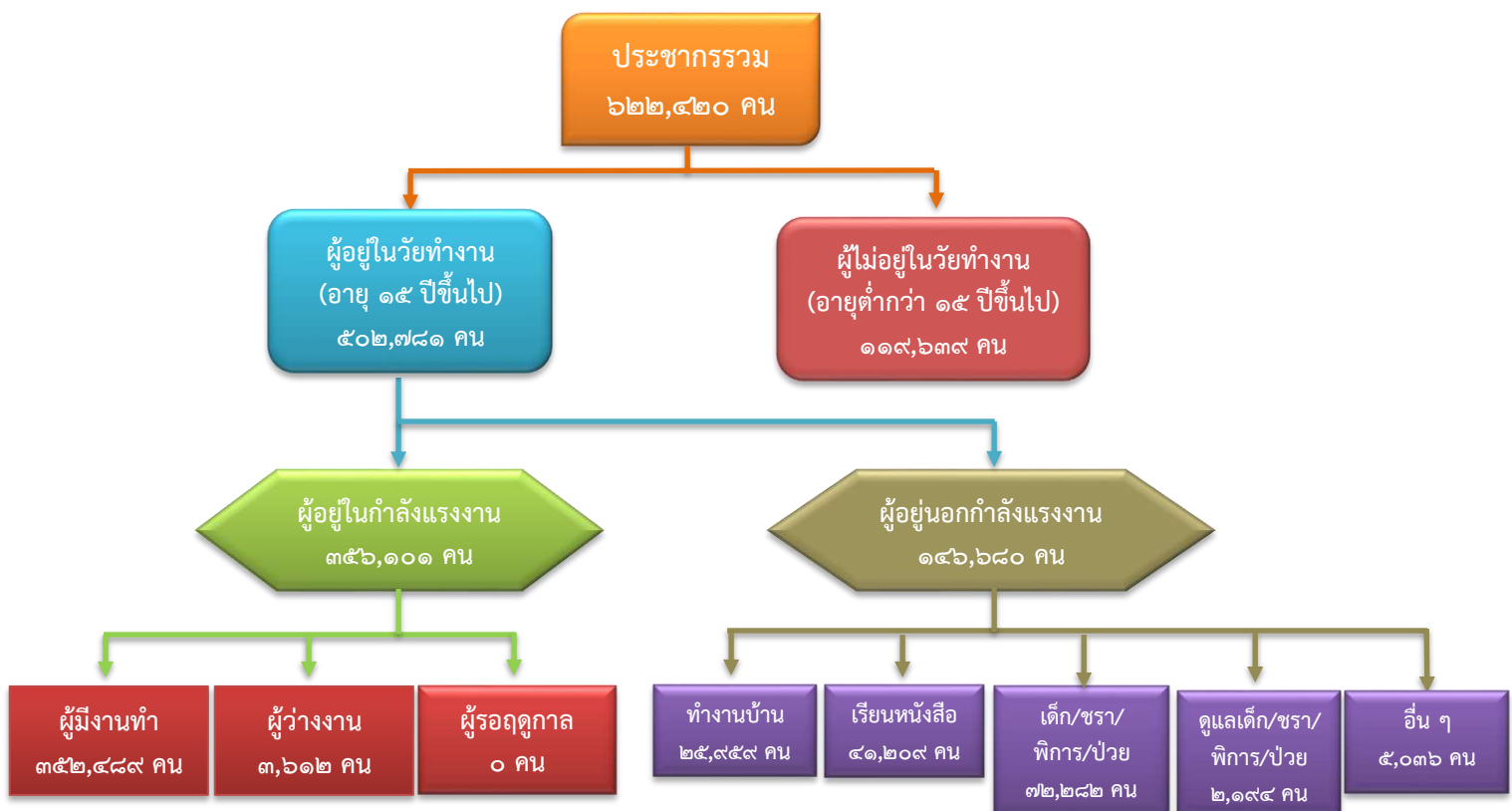
- ๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- ๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ
- ๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- ๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน
- ๔.๕ การประกันสังคม
- ๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ
- ๔.๗ ผลการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/นโยบายกระทรวงแรงงาน
- ๔.๘ อื่น ๆ

๔.๑ กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

๔.๑.๑ กำลังแรงงาน

จากการดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ตประจำปีไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ ของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๖๒๑,๑๙๒ คน (การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่แฉ่งนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๕๓ แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) โดยพบว่า เป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) มีจำนวน ๕๐๒,๗๘๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด) ในขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๑๑๘,๖๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๒)

แผนภูมิที่ ๔ - ๑ โครงสร้างประชากรจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๓๕๖,๑๐๑ คน จำแนกเป็น (๑) ผู้มีงานทำ จำนวน ๓๕๒,๔๘๙ คน (ร้อยละ ๙๘.๙๙ ของจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) และ (๒) ผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๖๑๒ คน (ร้อยละ ๑.๐๑) ซึ่งหากเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า จำนวนผู้มีงานทำ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕๕ และผู้ว่างงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๖๘ (ตารางที่ ๔ - ๑)

ตารางที่ ๔ - ๑ จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๓๙,๖๕๖	๒๕๗,๑๒๖	๔๙๖,๗๘๒	๒๔๒,๔๑๘	๒๖๐,๓๖๓	๕๐๒,๗๘๑
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗	๑๘๖,๔๐๓	๑๖๙,๖๙๘	๓๕๖,๑๐๑
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘	๑,๙๔๘	๑,๖๖๕	๓,๖๑๓
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	๕๗,๗๕๖	๙๕,๖๐๙	๑๕๓,๓๖๕	๕๖,๐๑๕	๙๐,๖๖๕	๑๔๖,๖๘๐
๒.๑ ทำงานบ้าน	๑,๓๖๑	๓๖,๔๓๖	๓๗,๗๙๗	๑,๔๙๔	๒๔,๔๖๔	๒๕,๙๕๘
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๑,๘๗๒	๒๐,๐๘๓	๔๑,๙๕๕	๒๑,๐๑๔	๒๐,๑๙๕	๔๑,๒๐๙
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๒๖,๘๓๘	๓๑,๐๕๔	๖๓,๘๙๒	๒๙,๕๖๒	๔๒,๗๒๐	๗๒,๒๘๒
๒.๔ ผู้ดูแล เด็ก/ชรา/ ป่วย/พิการ	๐	๐	๐	๖๑๐	๑,๕๘๔	๒,๑๙๔
๒.๕ อื่น ๆ	๗,๖๘๕	๒,๐๓๖	๙,๗๒๑	๓,๓๓๔	๑,๗๐๒	๕,๐๓๖

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ : ๑. อัตราการมีงานทำจังหวัด = $\frac{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \times ๑๐๐$

๒. อัตราการว่างงานจังหวัด = $\frac{\text{ผู้ว่างงานในจังหวัด}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \times ๑๐๐$

เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้มีงานทำเป็นเพศชาย จำนวน ๑๘๔,๔๕๖ คน (ร้อยละ ๕๒.๓๓ ของจำนวนผู้ที่มีงานทำทั้งหมด) สูงกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน ๑๖๘,๐๓๓ คน (ร้อยละ ๔๗.๖๗)

สำหรับอัตราการมีงานทำ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้ที่มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงาน มีอัตราร้อยละ ๙๘.๙๙ นั้นหมายความว่า จำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๐๐ คน เป็นผู้มีงานทำประมาณ ๙๘ คน

๔.๑.๒ การมีงานทำ

● ผู้มีงานทำจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

ผู้มีงานทำ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวน ๓๕๒,๔๘๙ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๖,๘๓๑ คน (ร้อยละ ๑.๙๔ ของจำนวนผู้ที่มีงานทำทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๕.๓๔ และผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๓๔๖,๓๒๒ คน (ร้อยละ ๙๘.๐๖) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๓.๓๖ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่า สาขานอกภาคเกษตรกลุ่มผู้ทำงานในสาขากิจกรรมที่พักรวมและการบริการด้านอาหาร มีจำนวนมากที่สุด ๑๑๑,๑๐๓ คน (ร้อยละ ๓๒.๐๘ ของจำนวนผู้ที่มีงานทำสาขานอกภาคเกษตร) รองลงมา คือ สาขากิจกรรมการขายส่ง การขายปลีกการซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน ๖๔,๔๘๙ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๒) สาขากิจกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

จำนวน ๓๐,๗๙๔ คน (ร้อยละ ๘.๘๙) สาขากิจกรรมการก่อสร้าง จำนวน ๒๗,๘๑๙ คน (ร้อยละ ๘.๐๓) และสาขาการบริหารและการสนับสนุน จำนวน ๒๕,๕๕๘ คน (ร้อยละ ๗.๓๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๒)

ตารางที่ ๔ - ๒ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

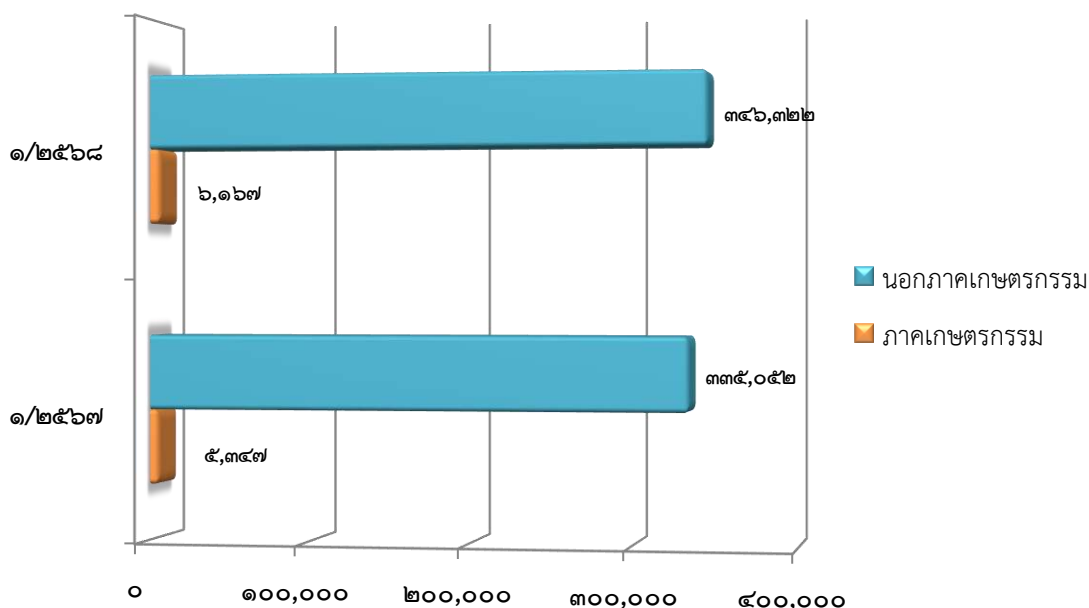
อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗	๕,๔๘๐	๖๘๗	๖,๑๖๗
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗	๕,๔๘๐	๖๘๗	๖,๑๖๗
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๗๖,๕๐๑	๑๕๘,๕๕๑	๓๓๕,๐๕๒	๑๗๘,๙๗๖	๑๖๗,๓๔๖	๓๔๖,๓๒๒
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	๒๐๑	-	๒๐๑
๓. การผลิต	๑๑,๓๗๕	๗,๑๙๘	๑๘,๕๗๓	๙,๔๔๙	๙,๒๐๑	๑๘,๖๕๑
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๙๖๖	-	๙๖๖	๑๑๐	๒๒๒	๓๓๒
๕. การจัดหาน้ำ บำบัดน้ำเสีย	๑,๒๔๘	๒๙๘	๑,๕๔๖	๒๒๐	-	๒๒๐
๖. การก่อสร้าง	๒๐,๕๑๙	๑,๗๔๓	๒๒,๒๖๒	๒๔,๒๖๙	๓,๕๕๐	๒๗,๘๑๙
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๒๗,๘๔๑	๓๗,๗๙๕	๖๕,๖๓๖	๒๗,๔๘๕	๓๗,๐๐๔	๖๔,๔๘๙
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๒,๔๑๔	๓,๗๑๒	๒๖,๑๒๖	๒๗,๒๐๗	๓,๕๘๘	๓๐,๗๙๕
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๗,๘๖๗	๖๔,๐๑๘	๑๑๑,๘๘๕	๔๘,๑๗๘	๖๒,๙๒๕	๑๑๑,๑๐๓
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๔๔๘	๙๑๒	๑,๓๖๐	๗๔๙	๓๗๑	๑,๑๒๐
๑๑. กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย	๓,๐๔๖	๓,๙๘๒	๗,๐๒๘	๑,๒๒๔	๓,๒๘๙	๔,๕๑๓
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒,๔๖๗	๓,๗๐๖	๖,๑๗๓	๔,๙๕๔	๒,๗๖๙	๗,๗๒๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๑,๕๙๘	๒,๗๖๓	๔,๓๖๑	๒,๔๙๗	๙๑๒	๓,๔๐๙
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๒,๖๓๓	๗,๗๔๔	๒๐,๓๗๗	๑๓,๐๐๘	๑๒,๕๕๐	๒๕,๕๕๘
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๕๐๕	๓,๒๙๑	๙,๗๙๖	๖,๓๕๕	๒,๓๔๑	๘,๖๙๖
๑๖. การศึกษา	๓,๐๒๖	๓,๙๕๗	๖,๙๘๓	๑,๒๔๒	๓,๙๕๑	๕,๑๙๓
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๔,๗๖๕	๔,๖๒๐	๙,๓๘๕	๑,๓๗๖	๓,๔๒๑	๔,๗๙๗
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๔,๑๗๖	๓,๙๐๗	๘,๐๘๓	๔,๙๔๐	๕,๓๒๗	๑๐,๒๖๗
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๖๐๗	๖,๓๘๓	๑๑,๙๙๐	๕,๕๑๒	๑๓,๗๘๖	๑๙,๒๙๘
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	๒,๕๒๒	๒,๕๒๒	-	๒,๐๘๙	๒,๐๘๙
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปัดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๒ เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

● ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพและเพศ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ อาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน ๑๒๙,๘๕๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔ ของจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน จำนวน ๖๒,๙๓๗ คน (ร้อยละ ๑๗.๘๖) อาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔๓,๑๒๕ คน (ร้อยละ ๑๒.๒๓) ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักรฯ จำนวน ๓๖,๔๒๔ คน (ร้อยละ ๑๐.๓๓) และอาชีพเสมียน จำนวน ๒๑,๓๐๓ คน (ร้อยละ ๖.๐๔) (ตารางที่ ๔ - ๓)

ตารางที่ ๔ - ๓ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

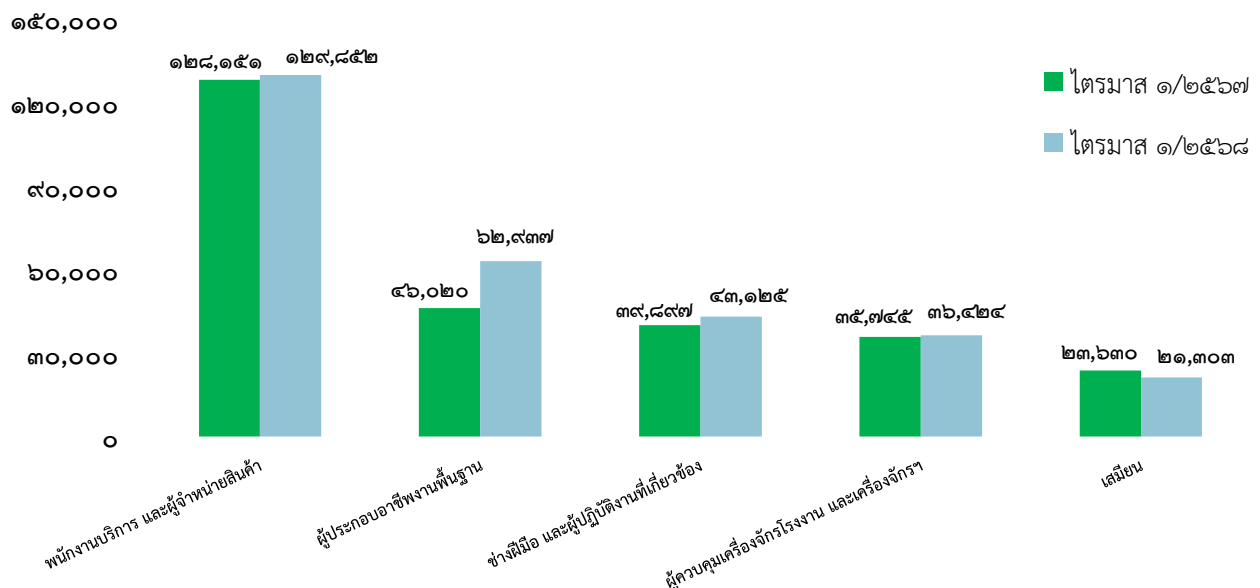
อาชีพ	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้จัดการ ข้าราชการอาวุโส และผู้บัญชาการตามกฎหมาย	๗,๗๕๒	๘,๖๙๒	๑๖,๔๔๔	๑๐,๑๗๔	๖,๙๗๖	๑๗,๑๕๐
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๖,๗๒๔	๘,๘๔๓	๑๕,๕๖๗	๕,๒๗๙	๖,๖๗๑	๑๑,๙๕๐
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	๑๐,๔๓๒	๑๕,๒๑๗	๒๕,๖๔๙	๗,๔๘๐	๑๓,๒๖๔	๒๐,๗๔๓
๔. เสมียน	๘,๒๕๖	๑๕,๓๗๔	๒๓,๖๓๐	๘,๔๓๙	๑๒,๘๖๔	๒๑,๓๐๓
๕. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	๕๕,๖๕๘	๗๒,๔๙๓	๑๒๘,๑๕๑	๕๐,๐๐๗	๗๙,๘๔๔	๑๒๙,๘๕๒
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๗,๘๒๙	๑,๔๖๗	๙,๒๙๖	๘,๐๒๗	๙๗๘	๙,๐๐๕

อาชีพ	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๔,๓๕๑	๕,๕๔๖	๓๙,๘๙๗	๓๕,๒๙๒	๗,๘๓๓	๔๓,๑๒๕
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักรฯ	๓๑,๓๒๙	๔,๔๑๖	๓๕,๗๔๕	๓๒,๐๓๑	๔,๓๙๒	๓๖,๔๒๓
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๘,๘๕๙	๒๗,๑๖๑	๔๖,๐๒๐	๒๗,๗๒๗	๓๕,๒๑๑	๖๒,๙๓๗
๑๐. คนงานซึ่งมีได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๓ อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

• ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ แรงงานส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๙๒,๗๔๖ คน (ร้อยละ ๒๖.๓๑ ของจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๘๖,๗๒๕ คน (ร้อยละ ๒๔.๖๐) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๗๓,๖๑๓ คน (ร้อยละ ๒๐.๘๘) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๔)

ตารางที่ ๔ - ๔ จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗
และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

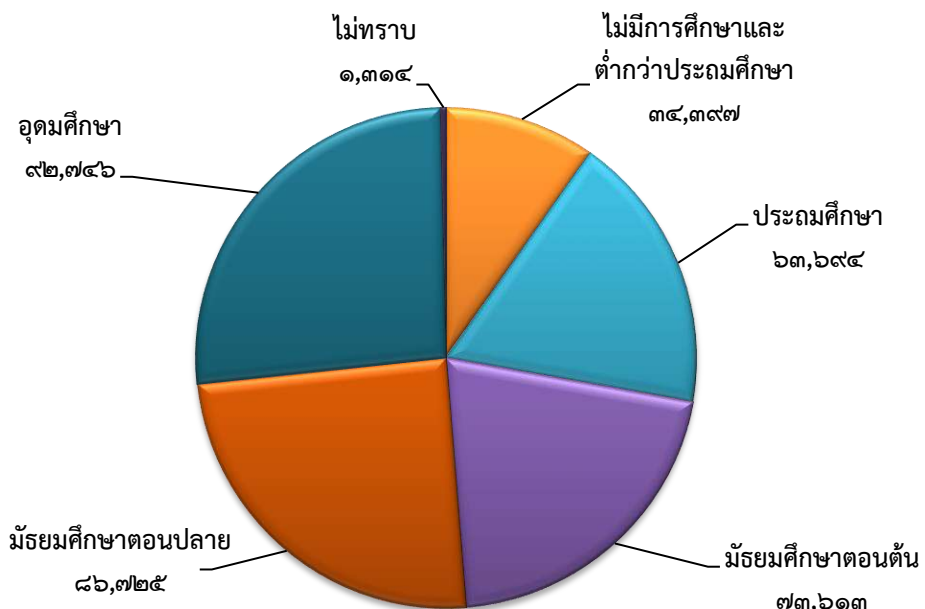
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๔,๑๓๒	๑๑,๐๙๓	๒๕,๒๒๕	๑๘,๙๔๒	๑๕,๔๕๕	๓๔,๓๙๗
๒. ประถมศึกษา	๓๖,๑๕๘	๒๕,๓๒๗	๖๑,๔๘๕	๓๗,๑๘๓	๒๖,๕๑๑	๖๓,๖๙๔
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๕,๓๔๐	๑๙,๘๖๕	๕๕,๒๐๕	๔๓,๐๔๘	๓๐,๕๖๕	๗๓,๖๑๓
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๐,๑๓๖	๓๑,๗๐๕	๗๑,๘๔๑	๔๓,๐๖๒	๔๓,๖๖๓	๘๖,๗๒๕
๕. อุดมศึกษา	๕๓,๓๐๐	๖๙,๔๔๑	๑๒๒,๗๔๑	๔๐,๙๐๗	๕๑,๘๓๙	๙๒,๗๔๖
๗. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
๘. ไม่ทราบ	๒,๑๒๔	๑,๗๗๘	๓,๙๐๒	๑,๓๑๔	-	๑,๓๑๔
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๔ สัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

• ผู้ปฏิบัติงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๒,๔๘๙ คน หากแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน จำนวน ๒๐๙,๖๗๓ คน (ร้อยละ ๕๙.๔๘ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๖.๓๓ รองลงมา ได้แก่ ทำงานส่วนตัว จำนวน ๘๘,๙๘๘ คน (ร้อยละ ๒๕.๒๕) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๖.๔๖ ช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน ๑๘,๕๑๐ คน (ร้อยละ ๕.๒๕) ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ร้อยละ (-๒๓.๔๑) นายจ้าง จำนวน ๑๗,๘๖๐ คน (ร้อยละ ๕.๐๗) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๗.๑๕ ลูกจ้างรัฐบาล จำนวน ๑๖,๑๗๔ คน (ร้อยละ ๔.๕๙) ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว ร้อยละ (-๓๕.๖๖) และการรวมกลุ่ม จำนวน ๑,๒๘๔ คน (ร้อยละ ๐.๓๖) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ (๘๑.๑๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๕)

ตารางที่ ๔ - ๕ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

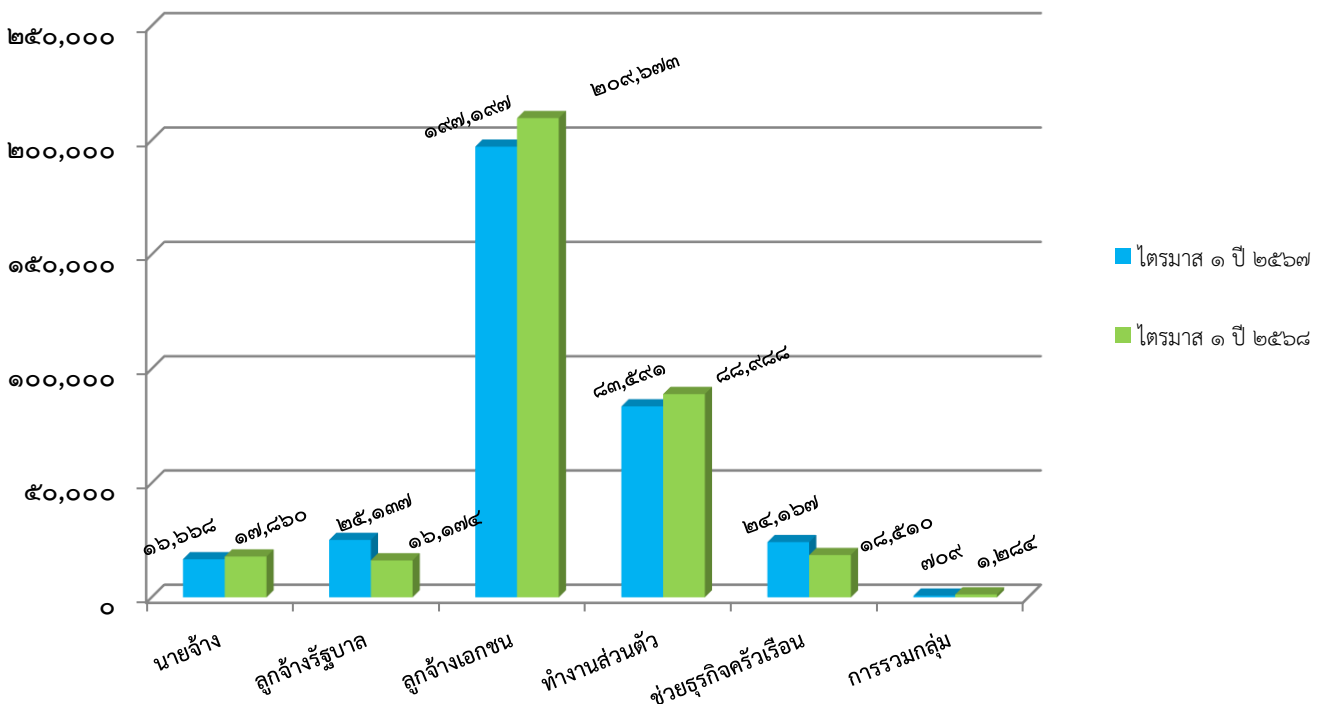
หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๒,๕๑๑	๔,๑๕๗	๑๖,๖๖๘	๑๒,๓๗๐	๕,๔๙๑	๑๗,๘๖๐
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๕,๗๙๕	๙,๓๘๒	๒๕,๑๗๗	๙,๒๖๗	๖,๙๐๗	๑๖,๑๗๔
ลูกจ้างเอกชน	๙๘,๐๙๕	๙๙,๑๐๒	๑๙๗,๑๙๗	๑๐๓,๕๙๓	๑๐๖,๐๘๑	๒๐๙,๖๗๓
ทำงานส่วนตัว	๔๖,๐๓๖	๓๗,๕๕๔	๘๓,๕๙๑	๕๓,๐๒๐	๓๕,๙๖๘	๘๘,๙๘๘
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๑๐,๘๑๑	๑๓,๓๕๖	๒๔,๑๖๗	๖,๒๐๗	๑๒,๓๐๓	๑๘,๕๑๐
การรวมกลุ่ม	๓๒๕	๓๘๔	๗๐๙	-	๑,๒๘๔	๑,๒๘๔
รวม	๑๘๓,๕๗๕	๑๖๓,๘๙๖	๓๔๗,๔๗๑	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: การปิดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปิดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

๔.๑.๓ การว่างงาน

ผู้ว่างงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๖๑๒ ราย คิดเป็นอัตราว่างงานร้อยละ ๑.๐๑ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มผู้ว่างงานจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชาย มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๐๕ ในขณะที่เพศหญิง มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๐.๙๘ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๔.๗๗ (ตารางที่ ๔ - ๖)

ตารางที่ ๔ - ๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

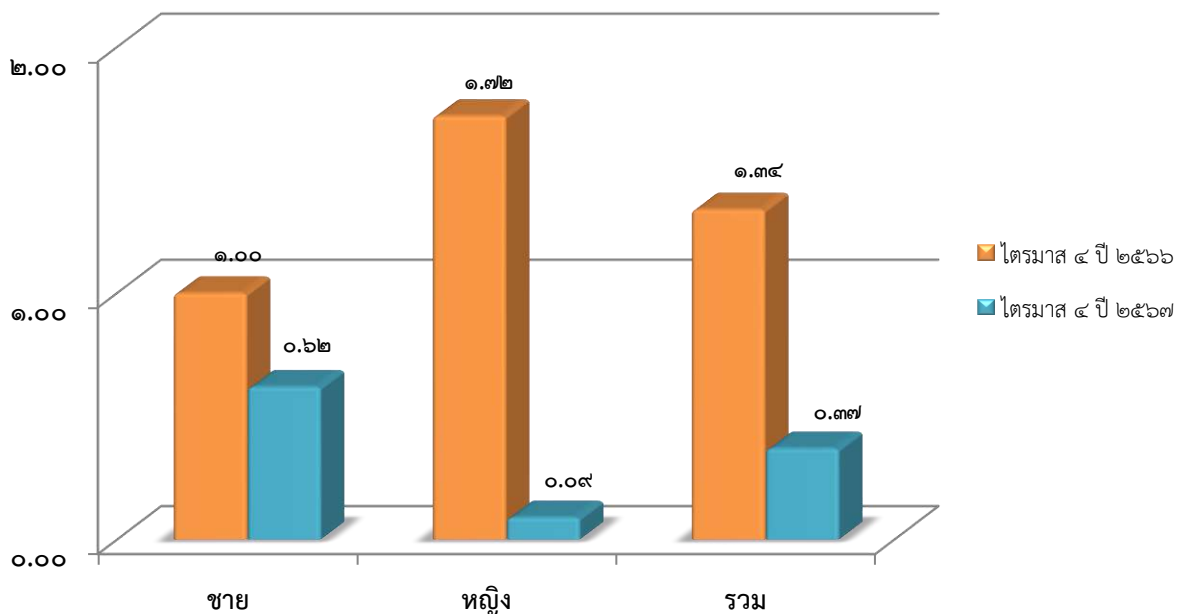
ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗	๑๘๖,๔๐๓	๑๖๙,๖๙๘	๓๕๖,๑๐๑
จำนวนผู้ว่างงาน	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘	๑,๙๔๘	๑,๖๖๕	๓,๖๑๒
อัตราการว่างงาน	๐.๓๙	๑.๔๓	๐.๘๘	๑.๐๕	๐.๙๘	๑.๐๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน / กำลังแรงงานรวม) X ๑๐๐)

หมายเหตุ: การปัดตัวเลขข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

แผนภูมิที่ ๔ - ๖ เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

๔.๑.๔ แรงงานนอกระบบ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๗ พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานนอกระบบจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๐,๓๔๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๖ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) เป็นเพศชายจำนวน ๗๒,๔๔๕ คน (ร้อยละ ๖๐.๒๐ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) และเป็นเพศหญิง จำนวน ๔๗,๙๐๓ คน (ร้อยละ ๓๙.๘๐)

หากจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมบริการ และการค้า จำนวน ๙๖,๓๘๘ คน (ร้อยละ ๘๐.๐๙ ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด) อุตสาหกรรมภาคการผลิต จำนวน ๑๗,๖๙๔ คน (ร้อยละ ๑๔.๗๐) และอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรม จำนวน ๖,๒๖๗ คน (ร้อยละ ๕.๒๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗

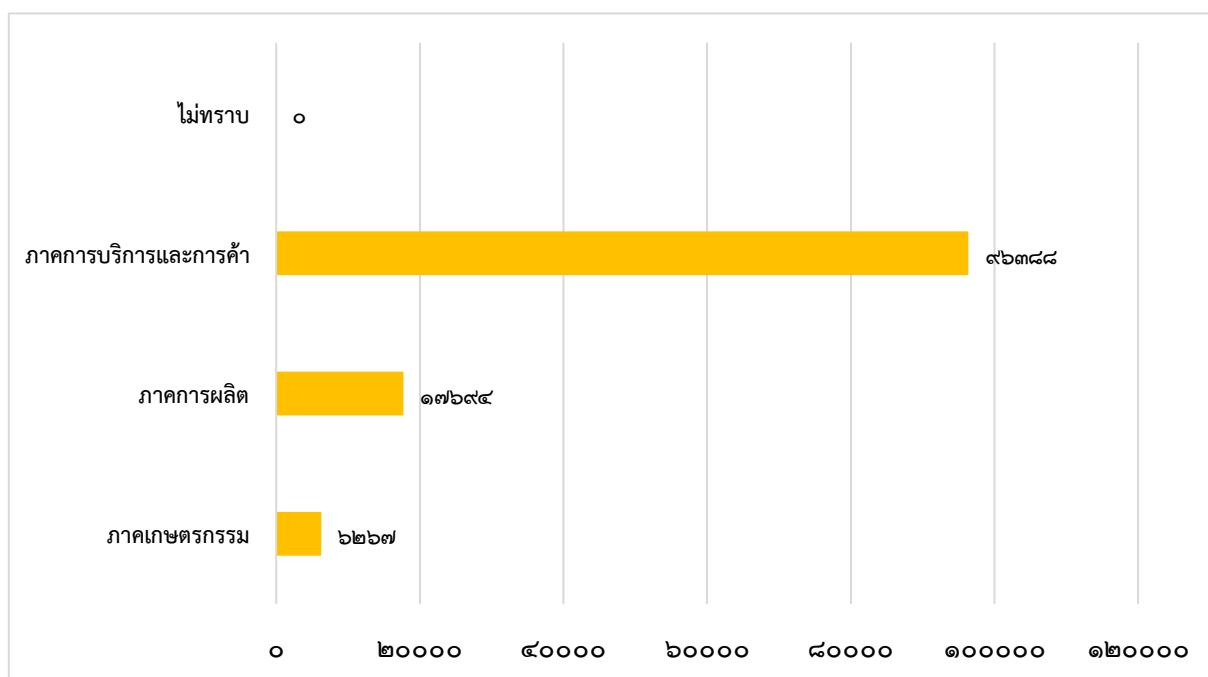
หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ภาคเกษตรกรรม	๔,๕๕๔	๑,๗๑๓	๖,๒๖๗
๒. ภาคการผลิต	๙,๕๕๙	๘,๑๓๕	๑๗,๖๙๔
๓. ภาคการบริการและการค้า	๕๘,๓๓๑	๓๘,๐๕๖	๙๖,๓๘๘
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๗๒,๔๔๔	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ: ร้อยละของแรงงานนอกระบบ = $\frac{\text{จำนวนผู้ทำงานนอกระบบ} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}}$

แผนภูมิที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

หากจำแนกตามอาชีพ สูงสุด ๕ อันดับแรก คือ ๑) พนักงานบริการ พนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๕๒,๐๓๔ คน (ร้อยละ ๔๓.๒๔ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ๒) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักร จำนวน ๒๑,๖๙๓ คน (ร้อยละ ๑๘.๐๓) ๓) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน ๑๘,๐๙๙ คน (ร้อยละ ๑๕.๐๔) ๔) อาชีพพื้นฐานต่าง ๆ จำนวน ๙,๗๐๑ คน (ร้อยละ ๘.๐๖) และ ๕) อาชีพผู้บัญญัติกฎหมายและผู้จัดการ จำนวน ๘,๑๔๓ คน (ร้อยละ ๖.๗๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๘)

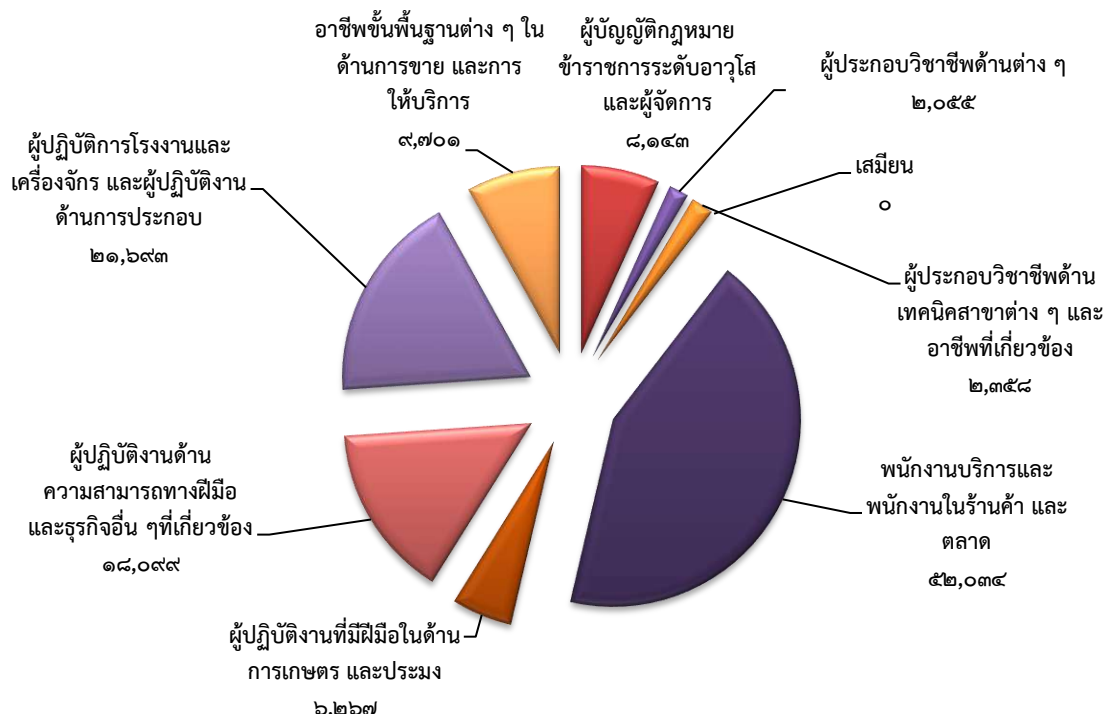
ตารางที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๔,๑๓๕	๔,๐๐๘	๘,๑๔๓
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๑,๗๗๔	๒๘๐	๒,๐๕๔
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๑๐๔	๒๕๔	๒,๓๕๘
๔. เสมียน	-	-	-
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๒๓,๐๐๑	๒๙,๐๓๓	๕๒,๐๓๔
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	๔,๕๕๔	๑,๗๑๓	๖,๒๖๗
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๑๑,๑๖๐	๖,๙๓๙	๑๘,๐๙๙
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๙,๔๖๔	๒,๒๒๙	๒๑,๖๙๓
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๖,๒๕๒	๓,๔๔๘	๙,๗๐๑
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๗๒,๔๔๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๗

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

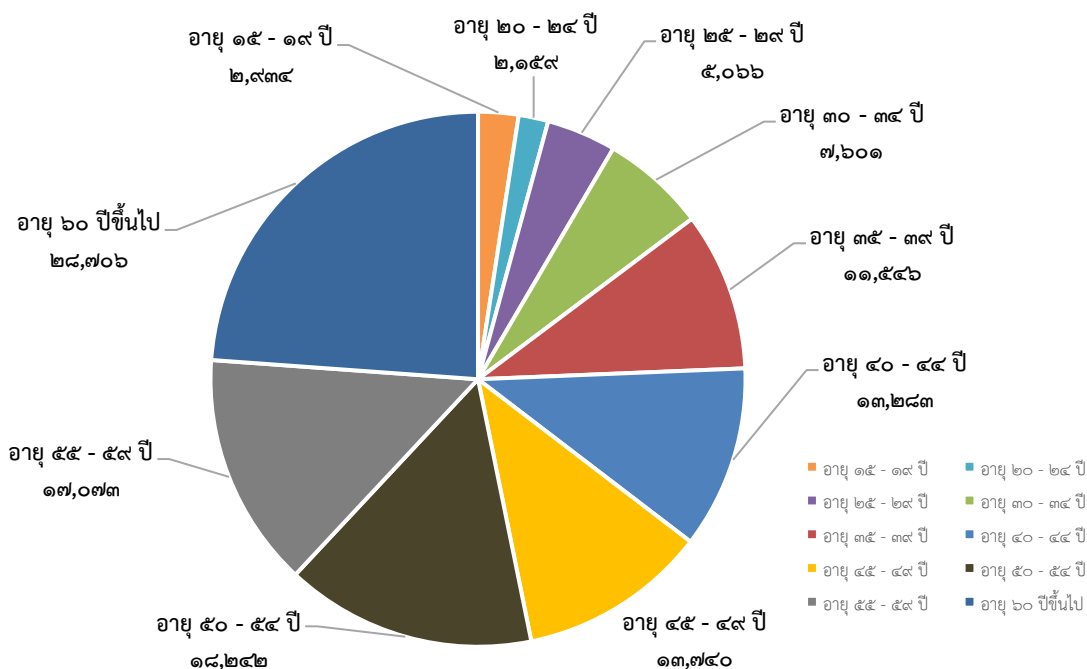
หากจำแนกตามอายุ พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ มีอายุในช่วง ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๘,๗๐๖ คน (ร้อยละ ๒๓.๘๕ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมา คือ ผู้มีอายุ ๕๐ - ๕๔ ปี จำนวน ๑๘,๒๔๒ คน (ร้อยละ ๑๕.๑๖) และอายุ ๕๕ - ๕๙ ปี จำนวน ๑๗,๐๗๓ คน (ร้อยละ ๑๔.๑๙) ส่วนช่วงอายุที่มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุด คือ ๒๐ - ๒๔ ปี จำนวน ๒,๑๕๙ คน (ร้อยละ ๑.๗๙) (ตารางที่ ๔ - ๙)

ตารางที่ ๔ - ๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๗ จังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี	๑,๘๖๑	๑,๐๗๓	๒,๙๓๔
อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี	๑,๙๖๔	๑๙๕	๒,๑๕๙
อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี	๓,๖๔๒	๑,๔๒๔	๕,๐๖๖
อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี	๕,๓๒๑	๒,๒๘๐	๗,๖๐๑
อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี	๖,๓๒๔	๕,๒๒๒	๑๑,๕๔๖
อายุ ๔๐ - ๔๔ ปี	๘,๔๓๖	๔,๘๔๗	๑๓,๒๘๓
อายุ ๔๕ - ๔๙ ปี	๗,๒๖๒	๖,๔๗๙	๑๓,๗๔๑
อายุ ๕๐ - ๕๔ ปี	๑๐,๘๕๙	๗,๓๘๓	๑๘,๒๔๒
อายุ ๕๕ - ๕๙ ปี	๙,๓๙๑	๗,๖๘๒	๑๗,๐๗๓
อายุ ๖๐ ขึ้นไป	๑๗,๓๘๖	๑๑,๓๒๐	๒๘,๗๐๖
รวม	๗๒,๔๔๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๔ - ๙ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ด้านการศึกษา พบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๐,๐๘๗ คน (ร้อยละ ๒๕.๐๐ ของจำนวนผู้มีงานทำที่เป็นแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๖,๕๗๕ คน (ร้อยละ ๒๒.๐๘) และระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒๕,๑๒๑ คน (ร้อยละ ๒๐.๘๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๐)

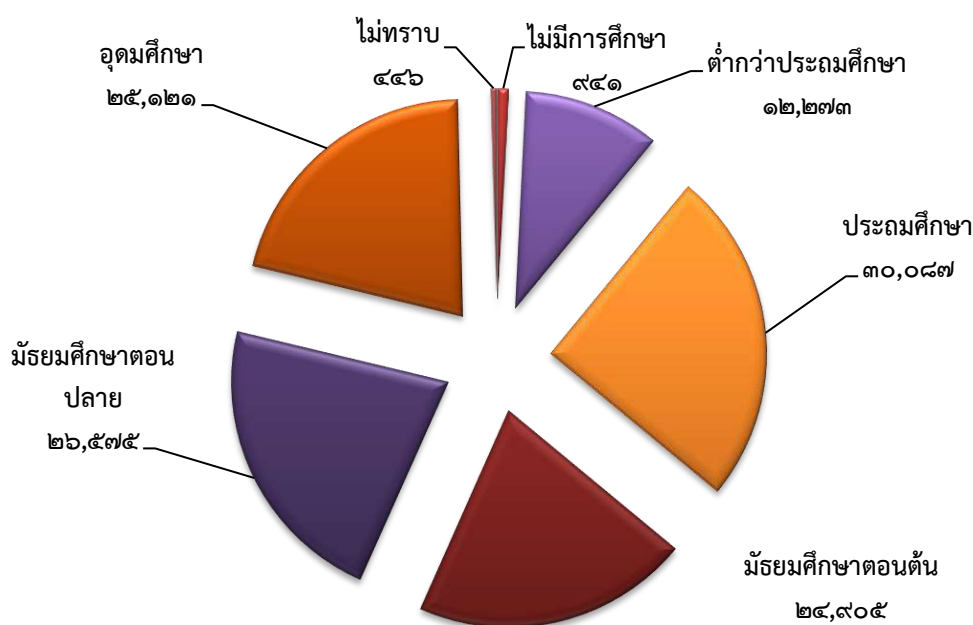
ตารางที่ ๔ - ๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
ไม่มีการศึกษา	๖๘๖	๒๕๖	๙๔๑
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๗,๓๕๙	๔,๙๑๔	๑๒,๒๗๓
ประถมศึกษา	๑๔,๑๖๕	๑๕,๙๒๒	๓๐,๐๘๗
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘,๔๔๕	๖,๔๖๐	๒๔,๙๐๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๖,๙๕๐	๙,๖๒๕	๒๖,๕๗๕
อุดมศึกษา	๑๔,๕๙๘	๑๐,๕๒๓	๒๕,๑๒๑
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๒๔๒	๒๐๔	๔๔๖
รวม	๗๒,๔๔๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๐ สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

๔.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

๔.๒.๑ การจัดหางาน

● ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

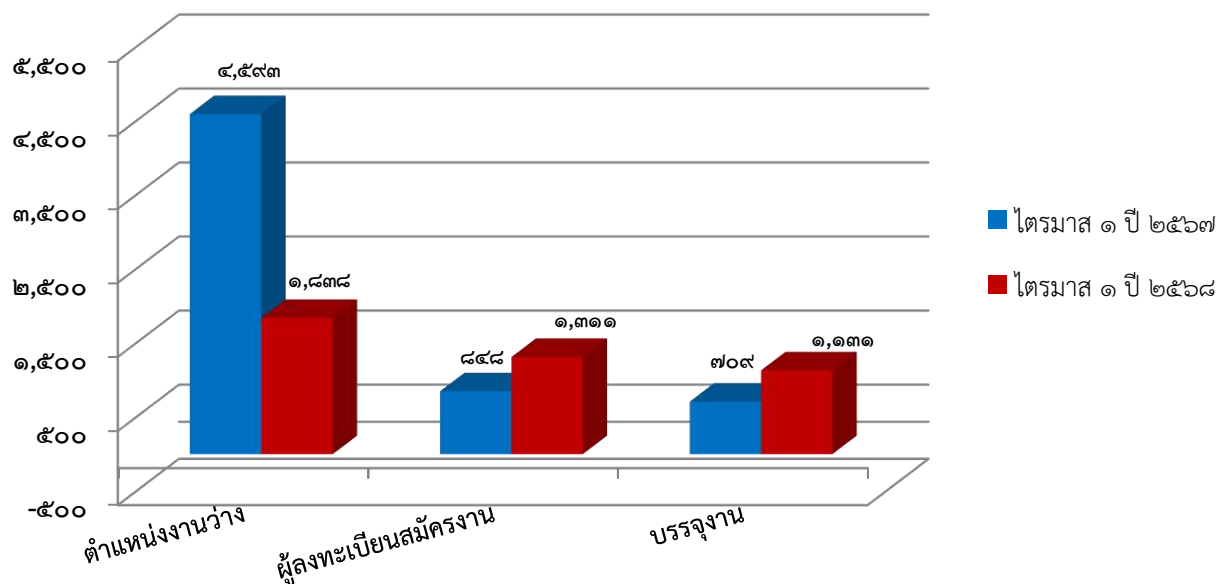
จากข้อมูลของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านระบบ Online ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๓๘ อัตรา ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ (-๕๙.๙๘) ผู้ลงทะเบียนสมัครงานช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๑๑ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๕๔.๖๐ และการบรรจุงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๓๑ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ ๕๙.๕๒ (ตารางที่ ๔ - ๑๑)

ตารางที่ ๔ - ๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑/๒๕๖๗	๑๔๒	๑๙๒	๔,๒๕๙	๔,๕๙๓	๓๐๐	๕๔๘	๘๔๘	๒๕๑	๔๕๘	๗๐๙
๑/๒๕๖๘	๒๖๐	๓๐๕	๑,๒๗๓	๑,๘๓๘	๕๘๖	๗๒๕	๑,๓๑๑	๕๑๘	๖๑๓	๑,๑๓๑

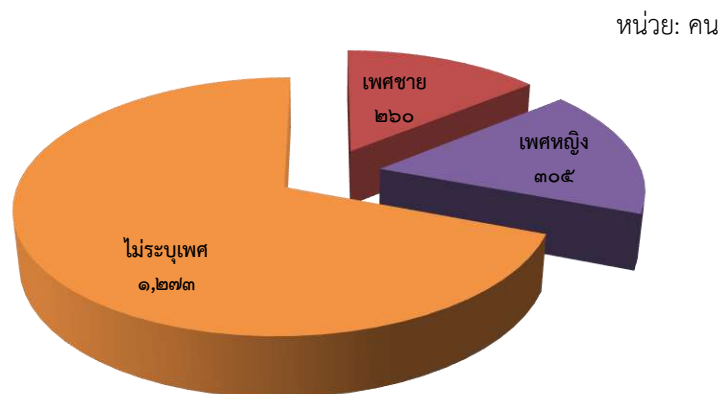
ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๑ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

เมื่อพิจารณาการจัดหางานในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘ จากตำแหน่งงานว่างจำนวน ๑,๘๓๘ อัตรา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งงานว่าง ไม่ระบุเพศ จำนวน ๑,๒๗๓ อัตรา (ร้อยละ ๖๙.๒๖ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน ๓๐๕ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๕๙) และเพศชาย จำนวน ๒๖๐ อัตรา (ร้อยละ ๑๔.๑๕) ตามลำดับ

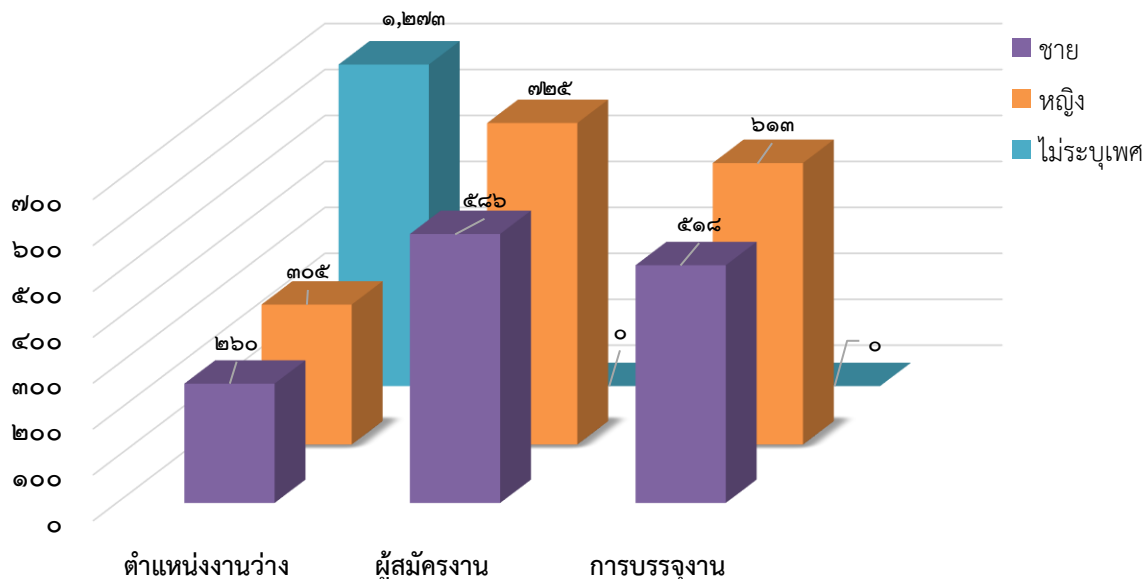
แผนภูมิ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

หน่วย: คน

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน พบว่า ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๑,๓๑๑ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๗๒๕ คน (ร้อยละ ๕๕.๓๐ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) และเพศชาย จำนวน ๕๘๖ คน (ร้อยละ ๔๔.๗๐) สำหรับผู้ได้รับการบรรจุงาน มีจำนวน ๑,๑๓๑ พบว่า เพศหญิง จำนวน ๖๑๓ คน (ร้อยละ ๕๔.๒๐ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งหมด) และเพศชาย จำนวน ๕๑๘ คน (ร้อยละ ๔๕.๘๐) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เพศหญิงได้รับการบรรจุงานมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผู้ลงทะเบียนสมัครงานที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (แผนภูมิ ๔ - ๑๓)

แผนภูมิ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/การบรรจุงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีตำแหน่งงานว่างในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน ๕๕๑ (ร้อยละ ๒๙.๘๘ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับ ปวช. จำนวน ๓๓๕ อัตรา (ร้อยละ ๑๘.๒๓) และระดับ ปวส. จำนวน ๓๒๒ อัตรา (ร้อยละ ๑๗.๕๒) ตามลำดับ

สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงานในไตรมาสนี้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๕๒๒ คน (ร้อยละ ๓๙.๘๒ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๒๓ คน (ร้อยละ ๓๒.๒๗) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน ๑๓๗ คน (ร้อยละ ๑๐.๔๕)

ด้านการบรรจุงาน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน ๔๕๗ คน (ร้อยละ ๔๐.๔๑ ของจำนวนผู้ที่ได้รับการบรรจุงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี ได้รับการบรรจุงาน จำนวน ๓๖๙ คน (ร้อยละ ๓๒.๖๓) และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน ๑๑๐ คน (ร้อยละ ๙.๗๓) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๒)

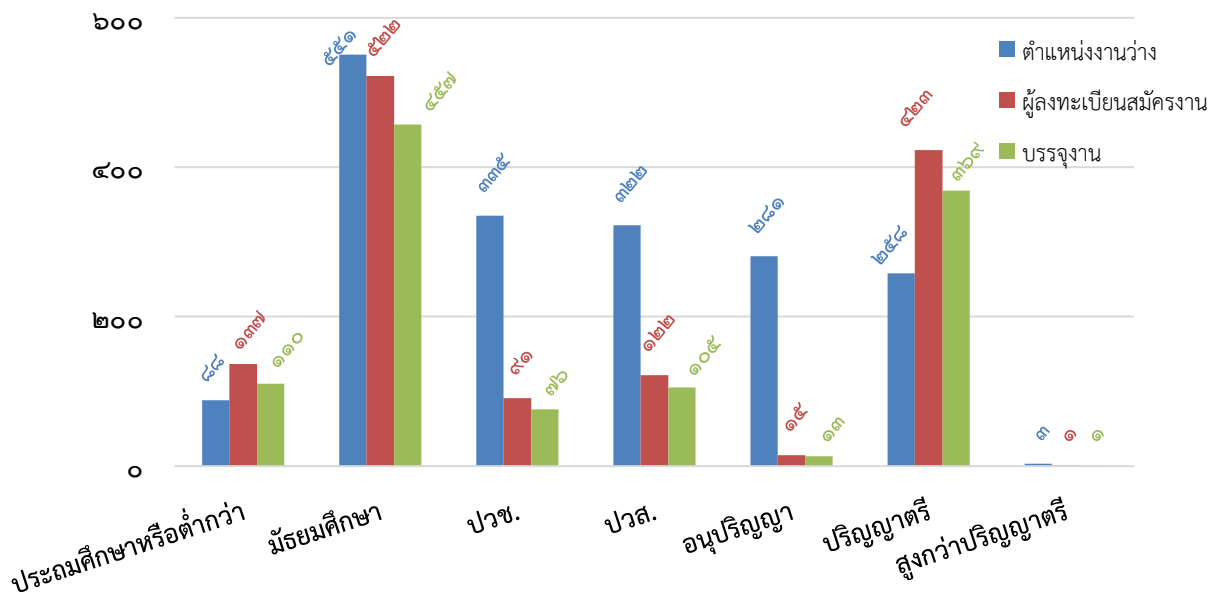
ตารางที่ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๘๘	๑๓๗	๑๑๐
มัธยมศึกษา	๕๕๑	๕๒๒	๔๕๗
ปวช.	๓๓๕	๙๑	๗๖

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๓๕	๙๑	๗๖
ปวส.	๓๒๒	๑๒๒	๑๐๕
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๒๒	๑๒๒	๑๐๕
อนุปริญญา	๒๘๑	๑๕	๑๓
ปริญญาตรี	๒๕๘	๔๒๓	๓๖๙
ปริญญาโท	๒	๑	๑
ปริญญาเอก	๑	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๓๑๑	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจุงาน ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด คือ อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขาย ในร้านค้าและตลาด จำนวน ๘๖๐ อัตรา (ร้อยละ ๔๖.๗๙ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๔๑๔ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๕๒) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๒๘๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๕.๒๙) ตามลำดับ

สำหรับอาชีพที่มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานมากที่สุด คือ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๓๑๓ คน (ร้อยละ ๒๓.๘๗ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขาย

ในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๗๖ อัตรา (ร้อยละ ๒๑.๐๕) และอาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๗๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๐.๖๗) ตามลำดับ

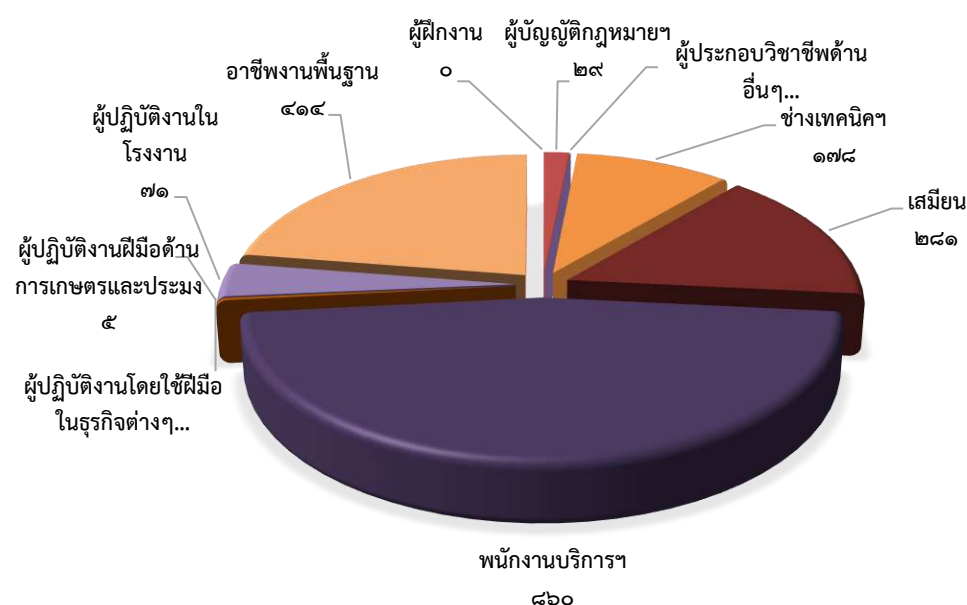
ด้านการบรรจุนาน พบว่า อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมีการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน ๕๐๖ อัตรา (ร้อยละ ๔๔.๗๔ ของจำนวนผู้บรรจุนานทั้งหมด) รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๒๗๒ อัตรา (ร้อยละ ๒๔.๐๕) และอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑๘๒ อัตรา (ร้อยละ ๑๖.๐๙) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๓)

ตารางที่ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุนาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๒๙	๔๘	๓
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๐	๗๔	๐
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๑๗๘	๒๗๑	๑๐๔
เสมียน เจ้าหน้าที่	๒๘๑	๓๑๓	๑๘๒
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๘๖๐	๒๗๖	๕๐๖
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๕	๙	๕
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๐	๑๗	๐
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	๗๑	๙๑	๕๙
อาชีพงานพื้นฐาน	๔๑๔	๒๑๒	๒๗๒
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๓๑๑	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

จากจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ๑,๘๓๘ อัตรา เป็นตำแหน่งงานว่างนอกภาคเกษตรกรรม ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) และหากพิจารณาตำแหน่งงานว่างจำแนกราย อุตสาหกรรม พบว่า ตำแหน่งงานว่างอยู่ในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ มากที่สุด จำนวน ๘๒๐ อัตรา (ร้อยละ ๔๔.๖๑ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน ๘๐๖ อัตรา (ร้อยละ ๔๓.๘๕) และกิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน ๑๕๑ อัตรา (ร้อยละ ๘.๒๒) ตามลำดับ

ด้านการบรรจุงานจากจำนวนทั้งหมด ๑,๑๓๑ คน พบว่า อุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการ ด้านอาหารมีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน ๖๘๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒๑ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุ งานทั้งหมด) รองลงมา คือ อุตสาหกรรมการขายส่งการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒๘๐ คน (ร้อยละ ๒๔.๗๖) และอุตสาหกรรมกิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๔๙) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๔)

ตารางที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

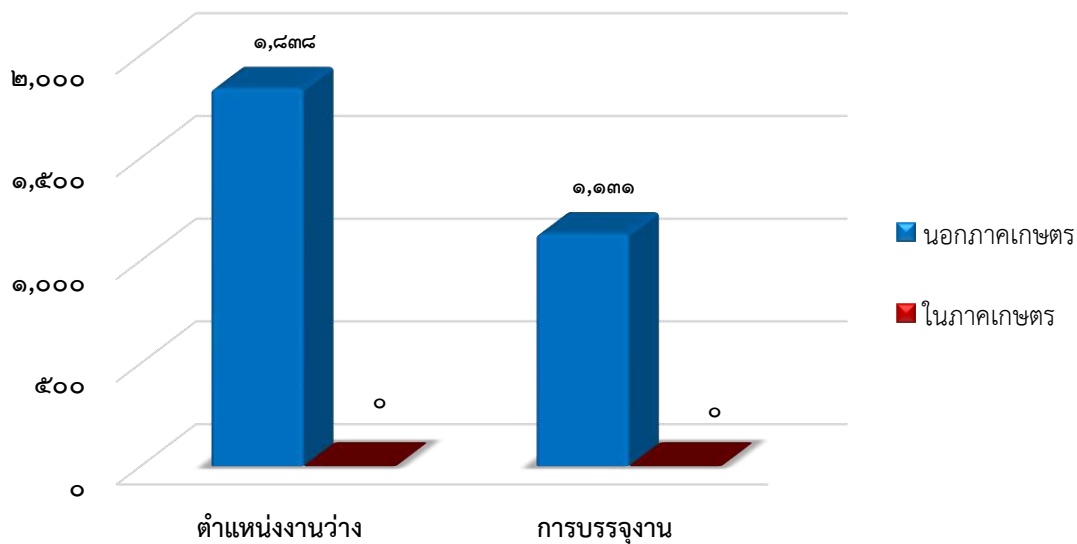
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
รวมภาคเกษตรกรรม	๐	๐
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐
รวมนอกภาคเกษตรกรรม	๑,๘๓๘	๑,๑๓๑
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐
๔. การผลิต	๐	๐
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหา น้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๐	๐
๘. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๘๒๐	๒๘๐
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๐	๐
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๘๐๖	๖๘๑
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๙	๑๔
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๐	๐
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๑๐	๕
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๕๑	๑๓๐
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๐	๐
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เข้า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๐	๐
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๑	๑
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๐	๐
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๐	๐
๒๐. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๒๑	๒๐
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๖ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ตลาดแรงงานต้องการแรงงานในช่วงอายุ ๑๘ - ๒๔ ปี มากที่สุด จำนวน ๔๖๒ คน (ร้อยละ ๒๕.๑๔ ของจำนวนตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมา คือ ช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี จำนวน ๔๕๗ คน (ร้อยละ ๒๔.๘๖) และช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๔๑๗ คน (ร้อยละ ๒๒.๖๙) ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง ๓๐ - ๓๙ ปี มีจำนวน ๕๑๗ คน (ร้อยละ ๓๙.๔๔ ของจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด) รองลงมา คือ ช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี จำนวน ๓๕๔ คน (ร้อยละ ๒๗.๐๐) และช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๓๑๖ คน (ร้อยละ ๒๔.๑๐) ตามลำดับ ด้านการบรรจุงานพบว่า ผู้มีอายุในช่วง ๓๐ - ๓๙ ปี ได้รับการบรรจุงานสูงสุด จำนวน ๔๔๔ คน (ร้อยละ ๓๙.๒๖ ของจำนวนผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งหมด) รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี จำนวน ๓๐๔ คน (ร้อยละ ๒๖.๘๘) และช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี จำนวน ๒๗๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๖๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๑๕)

ตารางที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอายุ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

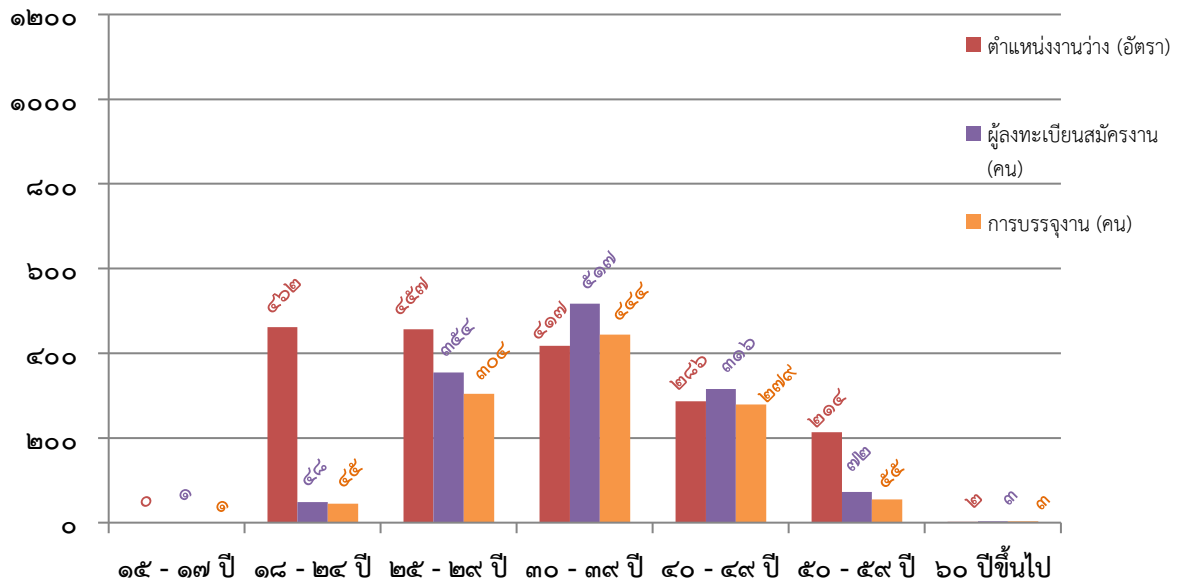
ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๑	๐.๐๘	๑	๐.๐๙
๑๘ - ๒๔ ปี	๔๖๒	๒๕.๑๔	๔๘	๓.๖๖	๔๕	๓.๙๘
๒๕ - ๒๙ ปี	๔๕๗	๒๔.๘๖	๓๕๔	๒๗.๐๐	๓๐๔	๒๖.๘๘
๓๐ - ๓๙ ปี	๔๑๗	๒๒.๖๙	๕๑๗	๓๙.๔๔	๔๔๔	๓๙.๒๖
๔๐ - ๔๙ ปี	๒๘๖	๑๕.๕๖	๓๑๖	๒๔.๑๐	๒๗๙	๒๔.๖๗

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๕๐ - ๕๙ ปี	๒๑๔	๑๑.๖๔	๗๒	๕.๔๙	๕๕	๔.๘๖
๖๐ ปีขึ้นไป	๒	๐.๑๑	๓	๐.๒๓	๓	๐.๒๗
รวม	๑,๘๓๘	๑๐๐.๐๐	๑,๓๑๑	๑๐๐.๐๐	๑,๑๓๑	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๔ - ๑๗ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน
จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘**

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๒ การส่งเสริมการมีงานทำ

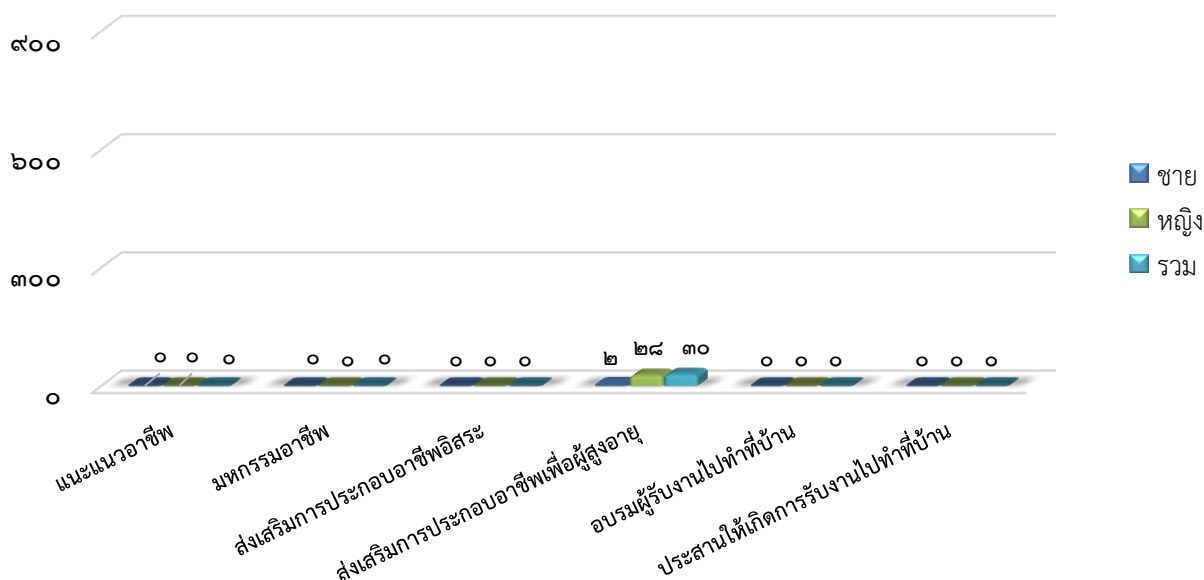
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต จัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๒ ครั้ง ผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรม รวมจำนวน ๓๐ คน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๘ คน และเพศชาย จำนวน ๒ คน (ตาราง ๔ - ๑๖)

**ตารางที่ ๔ - ๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘**

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๐	๐	๐	๐
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๒	๒	๒๘	๓๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
รวม	๒	๒	๒๘	๓๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการ
เพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่าง ๆ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๓ แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๑๓๕,๖๙๖ คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๓๑,๘๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๑ หากจำแนกแรงงานต่างด้าวตามลักษณะการเข้าเมือง พบว่า แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ มีจำนวน ๑๗,๖๕๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๑ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๘๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓ และเมื่อจำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาตทำงาน พบว่า ประเภทนำเข้าชั่วคราวทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด ๑๔,๘๔๗ คน (ร้อยละ ๘๔.๑๐ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นนำเข้า (MOU) จำนวน ๒,๒๘๔ คน (ร้อยละ ๑๒.๙๔) และส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน ๕๒๓ คน (ร้อยละ ๒.๙๖) ตามลำดับ

แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว มีจำนวน ๑๑๘,๐๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๙๙ ของจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวน ๓๐,๙๑๑ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๔๘ โดยแบ่งเป็น (๑) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๕๘,๓๑๘ คน (ร้อยละ ๔๙.๔๐ ของจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว) (๒) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐,๑๗๕ คน (ร้อยละ ๒๕.๕๖) (๓) แรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. ๔ สัญชาติ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๒๙,๒๙๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๘๒) และ (๔) แรงงานต่างด้าวชนกลุ่มน้อย จำนวน ๒๕๐ คน (ร้อยละ ๐.๒๑) ตามลำดับ (ตาราง ๔ - ๑๗)

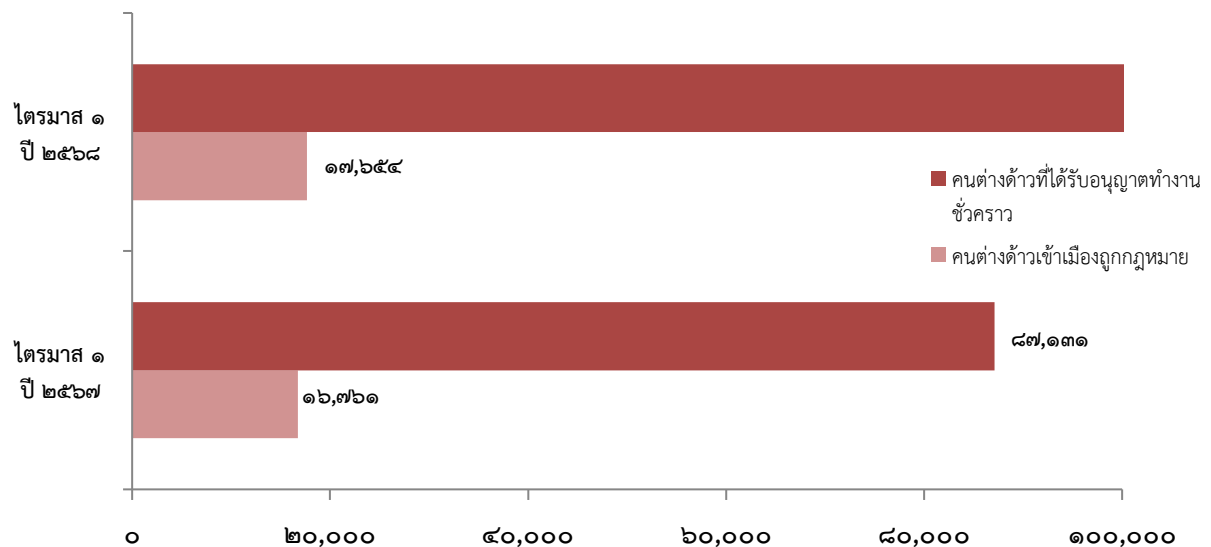
ตารางที่ ๔ - ๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง

หน่วย: คน

เดือน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว					รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙				มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑	มาตรา ๖๓/๒ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)			รวม	
	ชั่วคราว ทั่วไป	นำเข้า MOU		พิสูจน์ สัญชาติ	ส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)		ชนกลุ่ม น้อย	มติ ครม. ๕ ก.ค. ๖๕	มติ ครม. ๓ ต.ค. ๖๖	มติ ครม. ๒๔ ก.ย. ๖๗ (ขอใหม่)		
		ปกติ	รวม									
มี.ค. ๖๗	๑๔,๐๓๙	๒,๒๓๓	๒,๒๓๓	๐	๔๘๙	๑๖,๗๖๑	๑๗๕	๕๖,๘๕๒	๓๐,๑๐๔	๐	๘๗,๑๓๑	๑๐๓,๘๙๒
มี.ค. ๖๘	๑๔,๘๔๗	๒,๒๘๔	๒,๒๘๔	๐	๕๒๓	๑๗,๖๕๔	๒๕๐	๕๘,๓๑๘	๓๐,๑๗๕	๒๙,๒๙๙	๑๑๘,๐๔๒	๑๓๕,๖๙๖

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๑๙ เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๒.๔ การจัดหางานในต่างประเทศ

- จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๔๙ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๓๘ คน (ร้อยละ ๗๗.๕๕) เพศหญิง จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๒๒.๔๕) หากจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๒ คน (ร้อยละ ๔๔.๙๐) รองลงมาคือระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๒๒.๔๕) ระดับประถมศึกษา จำนวน ๙ คน (ร้อยละ ๑๘.๓๗) และระดับปริญญาตรี จำนวน ๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๒๙) (ตารางที่ ๔ - ๑๘)

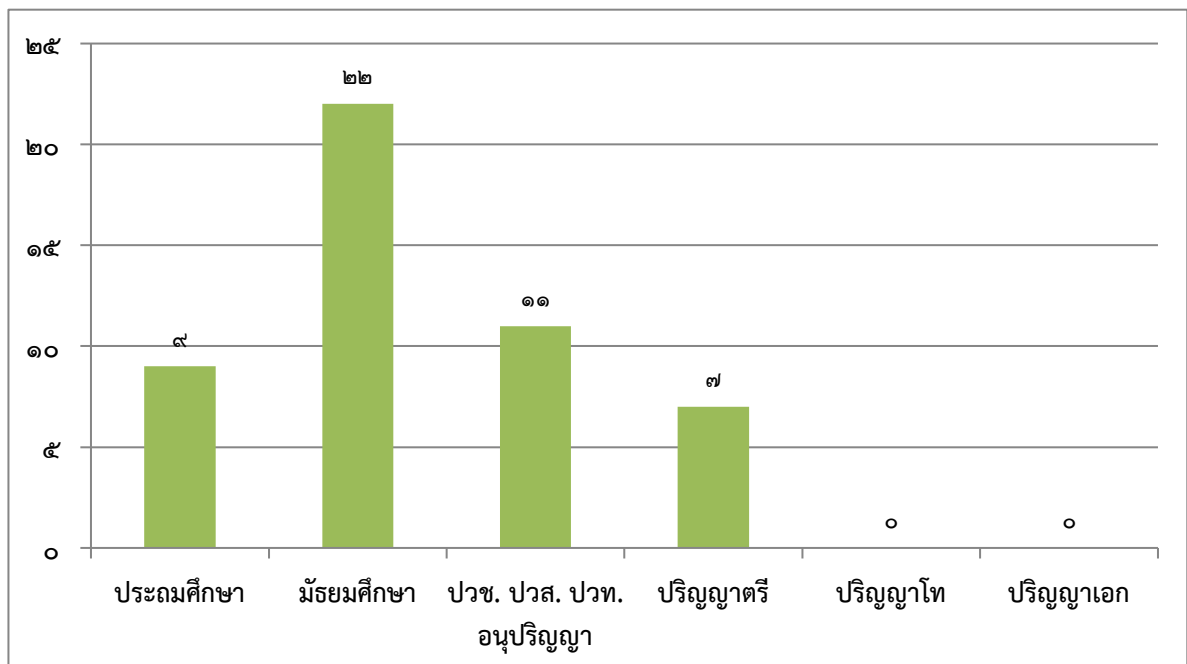
ตารางที่ ๔ - ๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๙	๐	๙	๑๘.๓๗
มัธยมศึกษา	๑๘	๔	๒๒	๔๔.๙๐
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๑๐	๑	๑๑	๒๒.๔๕
ปริญญาตรี	๑	๖	๗	๑๔.๒๙
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๘	๑๑	๔๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๐ สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

• จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับใบอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศ

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีแรงงานไทยในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๔๙ คน จำแนกตามวิธีการเดินทาง ได้ดังนี้ ประเภท Re-Entry คือ กลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๙๓.๘๘) และประเภทเดินทางด้วยตนเอง จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๖.๑๒) (ตารางที่ ๔ - ๑๙)

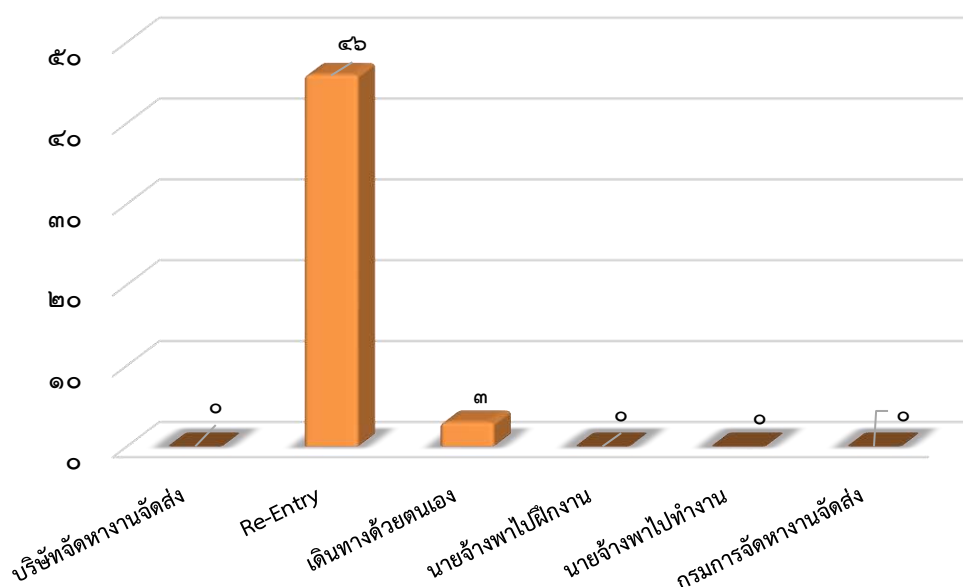
ตารางที่ ๔ - ๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๔๖	๙๓.๘๘
เดินทางด้วยตนเอง	๓	๖.๑๒
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๔๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๑ สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทางไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

• ภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มี ๔ ภูมิภาคที่แรงงานไทยในจังหวัดภูเก็ตเดินทางไปทำงาน คือ ภูมิภาคอเมริกา จำนวน ๓๐ คน (ร้อยละ ๖๑.๒๒) รองลงมา คือ ภูมิภาคเอเชีย จำนวน ๙ คน (ร้อยละ ๑๘.๓๗) ภูมิภาคตะวันออกกลางและภูมิภาคยุโรป มีจำนวน ๕ คนเท่ากัน (ร้อยละ ๑๐.๒๐) (ตารางที่ ๔ - ๒๐)

ตารางที่ ๔ - ๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค
ที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

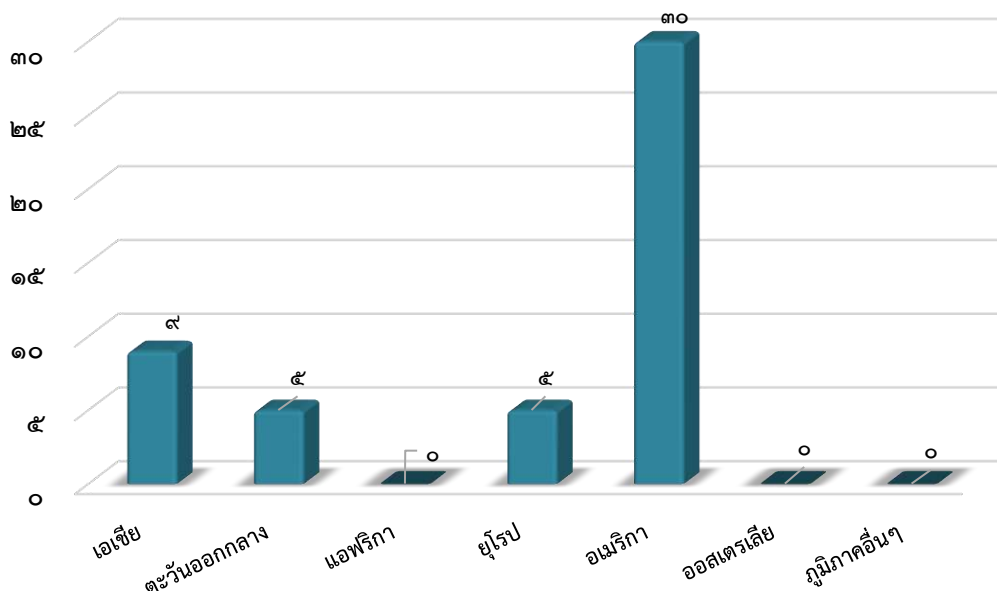
หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๙	๑๘.๓๗
ตะวันออกกลาง	๕	๑๐.๒๐

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๕	๑๐.๒๐
อเมริกา	๓๐	๖๑.๒๒
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๐	๐.๐๐
รวม	๔๕	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๔ - ๒๒ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘**

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

๔.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๔.๓.๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ (๑) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน (๒) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน (๓) การฝึกอาชีพเสริม และ (๔) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับและพัฒนาทักษะให้กับแรงงานไทยในพื้นที่ให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมแรงงานในต่างประเทศ และเพื่อพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ สำหรับด้านการฝึกเตรียมเข้าทำงานของกำลังแรงงานในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่าไม่มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน (ตารางที่ ๔ - ๒๑)

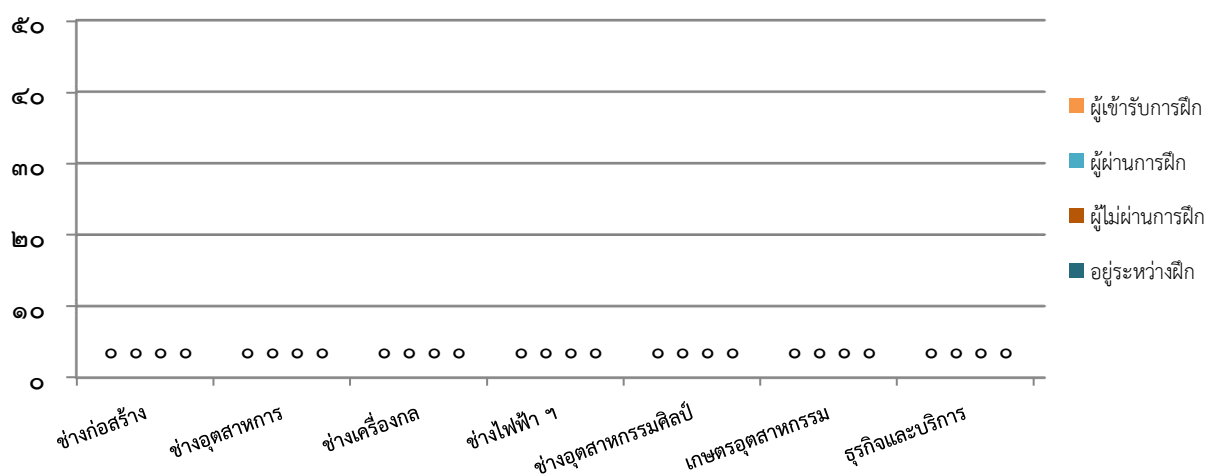
ตารางที่ ๔ - ๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๓ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๓.๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

ด้านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๐๘ คน จำแนกได้ ๔ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมีผู้เข้ารับการฝึกมากที่สุด จำนวน ๖๙๑ คน (ร้อยละ ๖๒.๓๖ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๖๐ คน (ร้อยละ ๖๔.๗๗ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๓๑ คน (ร้อยละ ๓๔.๘๓ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๓๒๗ คน (ร้อยละ ๒๙.๕๑ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๒๗๒ คน (ร้อยละ ๒๖.๖๙ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๕๕ คน (ร้อยละ ๖๑.๘๐ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (๓) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์

มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๖๕ คน (ร้อยละ ๕.๘๗ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๕ คน (ร้อยละ ๖.๓๘ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (๔) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๒.๒๗ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๒๒ คน (ร้อยละ ๒.๑๖ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึก จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๓.๓๗ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๒๒)

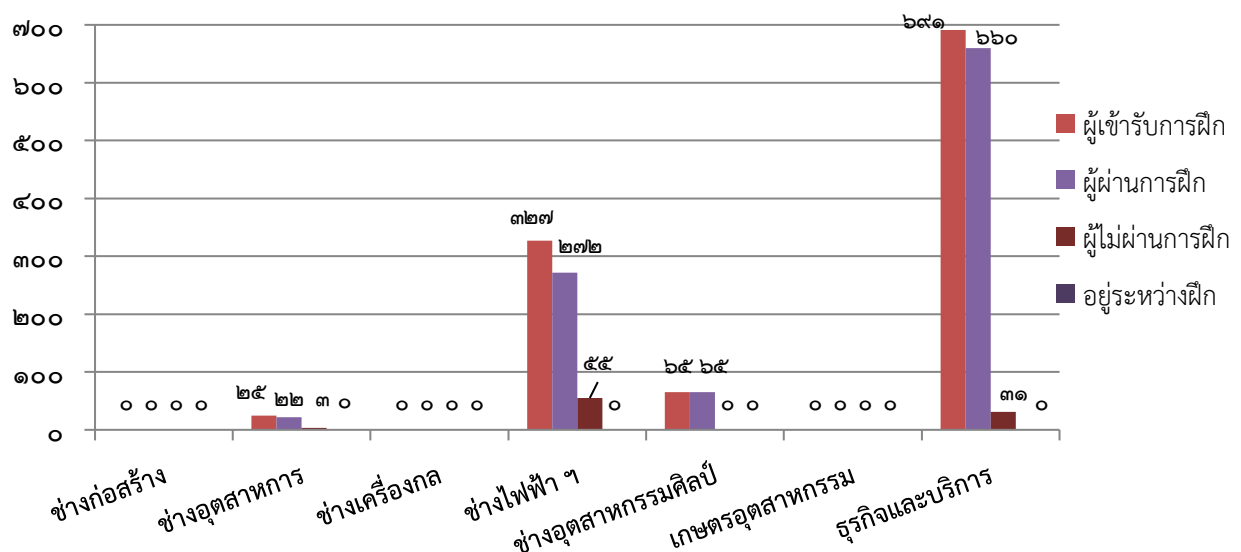
ตารางที่ ๔ - ๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๕	๒๒	๓	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๓๒๗	๒๗๒	๕๕	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๖๕	๖๕	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๖๙๑	๖๖๐	๓๑	๐
รวม	๑,๑๐๘	๑,๐๑๙	๘๙	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๓.๓ การฝึกอาชีพเสริม

ด้านการฝึกอาชีพเสริมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งสิ้นจำนวน ๒๘๘ คน แบ่งเป็น ๔ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการฝึก

อาชีพเสริม จำนวน ๑๗๖ คน (ร้อยละ ๖๑.๑๑ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริม จำนวน ๑๖๕ คน (ร้อยละ ๕๙.๕๗ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการฝึกอาชีพเสริม จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๖๒ คน (ร้อยละ ๒๑.๕๓ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๒ คน (ร้อยละ ๒๒.๓๘ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) (๓) กลุ่มอาชีพช่างก่อสร้าง มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๘.๖๘ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) โดยผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมกลุ่มดังกล่าวผ่านการฝึกทั้งหมด (ร้อยละ ๙.๐๓ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) และ (๔) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๘.๖๘ ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) โดยผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเสริมกลุ่มดังกล่าวผ่านการฝึกทั้งหมดเช่นเดียวกัน (ร้อยละ ๙.๐๓ ของจำนวนผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริมทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๒๓)

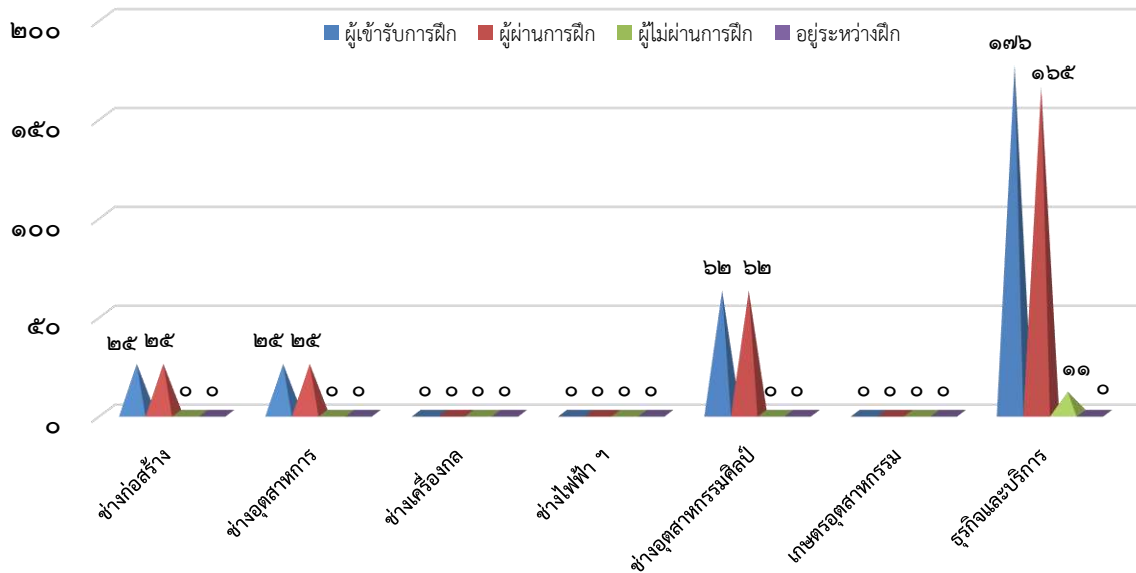
ตารางที่ ๔ - ๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ผู้ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๒๕	๒๕	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๕	๒๕	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๖๒	๖๒	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๗๖	๑๖๕	๑๑	๐
รวม	๒๘๘	๒๗๗	๑๑	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๕ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๓.๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ด้านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งสิ้นจำนวน ๒๐๖ คน จำแนกเป็น ๓ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ (๑) ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือมากที่สุด จำนวน ๑๔๓ คน (ร้อยละ ๖๙.๔๒ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๗๐.๓๙ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๓๖ คน (ร้อยละ ๖๖.๖๗ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) (๒) กลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้เข้ารับการทดสอบ จำนวน ๔๗ คน (ร้อยละ ๒๒.๘๒ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๓๑ คน (ร้อยละ ๒๐.๓๙ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๑๖ คน (ร้อยละ ๒๙.๖๓ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และ (๓) กลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรม มีผู้เข้ารับการทดสอบ จำนวน ๑๖ คน (ร้อยละ ๗.๗๗ ของจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด) มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๑๔ คน (ร้อยละ ๘.๖๑ ของจำนวนผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด) และมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๓.๗๐ ของจำนวนผู้ไม่ผ่านการทดสอบทั้งหมด) (ตารางที่ ๔ - ๒๔)

ตารางที่ ๔ - ๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

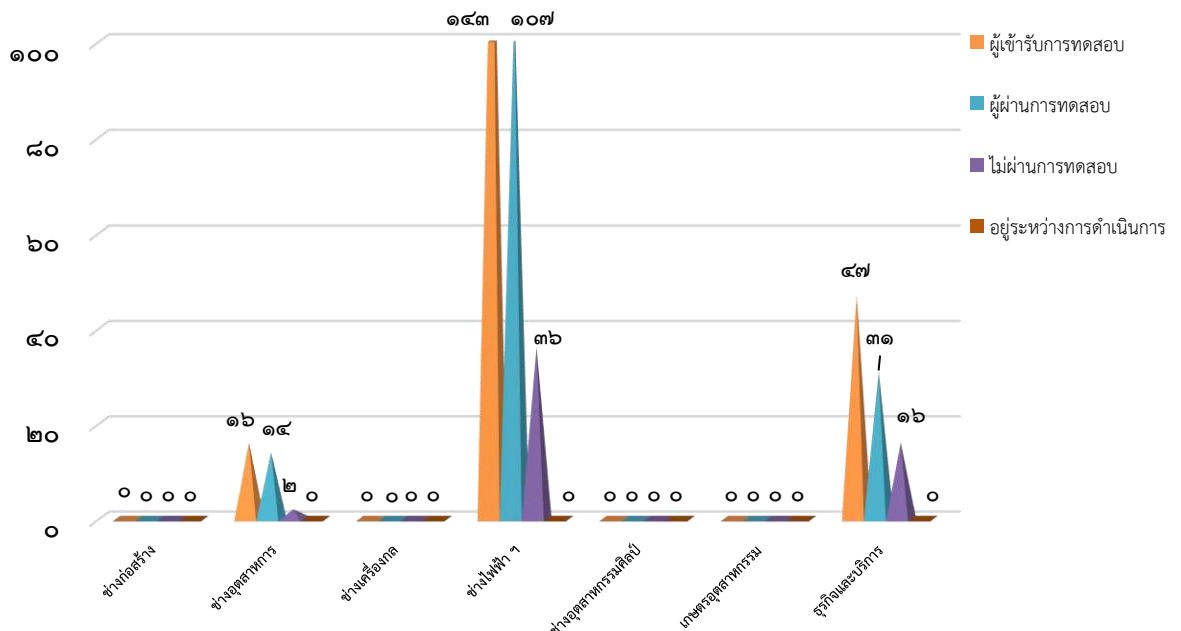
หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๑๖	๑๔	๒	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๔๓	๑๐๗	๓๖	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๔๗	๓๑	๑๖	๐
รวม	๒๐๖	๑๕๒	๕๔	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

๔.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน

๔.๔.๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต มีภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง และดูแลนายจ้างให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และผดุงความยุติธรรมแก่ฝ่ายนายจ้าง ทั้งนี้ มาตรการที่ช่วยให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งได้รับการคุ้มครองแรงงาน คือ การตรวจสถานประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น ๖๑ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๒,๓๘๓ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๑,๑๕๓ คน (ร้อยละ ๔๘.๓๘ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) เป็นเพศหญิง จำนวน ๑,๒๓๐ คน (ร้อยละ ๕๑.๖๒) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๒๕)

จากผลการตรวจสอบสถานประกอบการ ทั้งหมด ๖๑ แห่ง พบว่า สถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๙๖.๗๒ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ

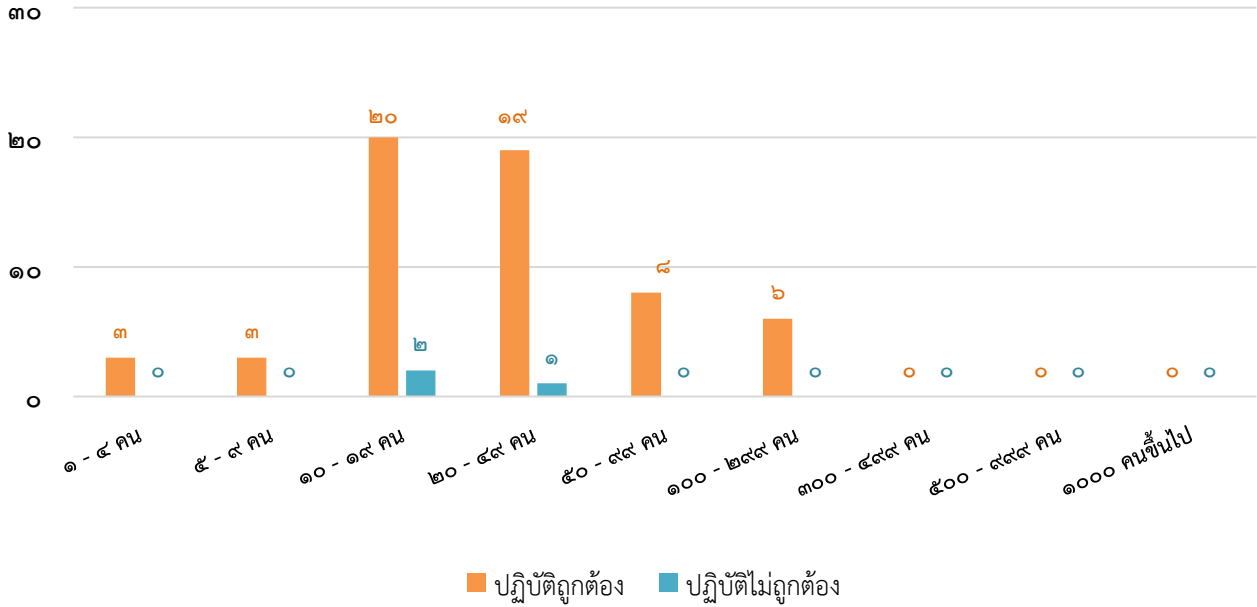
ทั้งหมด) และสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๓ แห่ง (ร้อยละ ๔.๙๒) และหากพิจารณาการตรวจคุ้มครองแรงงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑ - ๔ คน ๕ - ๙ คน ๒๐ - ๔๙ คน ๕๐ - ๙๙ คน และ ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) (ตารางที่ ๔ - ๒๕)

ตารางที่ ๔ - ๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงานจำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	๓	๔	๔	-	๘	๓	-	๓	-	-	-
๕ - ๙ คน	๓	๑	๒๑	-	๒๒	๓	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๒๒	๑๒๘	๑๙๒	-	๓๒๐	๒๐	๒	๑	๑	๑	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๙	๒๓๐	๓๖๓	-	๕๙๓	๑๙	๑	๑	-	๑	-
๕๐ - ๙๙ คน	๘	๓๔๓	๒๗๒	-	๖๑๕	๘	-	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๖	๔๔๗	๓๗๘	-	๘๒๕	๖	-	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๖๑	๑,๑๕๓	๑,๒๓๐	-	๒,๓๘๓	๕๙	๓	๕	๑	๒	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๗ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองและดูแลความปลอดภัยของลูกจ้าง นอกจากนี้ ยังเป็นอีกมาตรการที่ช่วยกระตุ้นให้สถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ส่งผลต่อสภาพการณ์ที่ปลอดภัยของลูกจ้าง ปราศจากการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ ต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สินในขณะที่ปฏิบัติงาน

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการ จำนวน ๙๕ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน ๕,๓๘๓ คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน ๒,๖๔๓ คน (ร้อยละ ๔๙.๑๐ ของจำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) และเพศหญิง จำนวน ๒,๗๔๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๙๐) (ตารางที่ ๔ - ๒๖)

สถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีจำนวน ๖๙ แห่ง (ร้อยละ ๗๒.๖๓ ของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) โดยพบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีการตรวจและปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๓๖ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๙๐.๐๐) รองลงมาคือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๕๐ - ๙๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๒๑ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๓ แห่ง (ร้อยละ ๔๘.๘๔) และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๒๐ - ๔๙ คน ปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๑๐ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๑๐ แห่ง (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๒๖)

สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีจำนวน ๒๖ แห่ง โดยพบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีการตรวจและปฏิบัติไม่ถูกต้องมากที่สุด คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๕๐ - ๙๙ คน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน ๒๒ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๓ แห่ง (ร้อยละ ๕๑.๑๖) รองลงมา คือ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง จำนวน ๑๐๐ - ๒๙๙ คน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน ๔ แห่ง จากการตรวจทั้งหมด ๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๑๐.๐๐) (ตารางที่ ๔ - ๒๖)

ตารางที่ ๔ - ๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

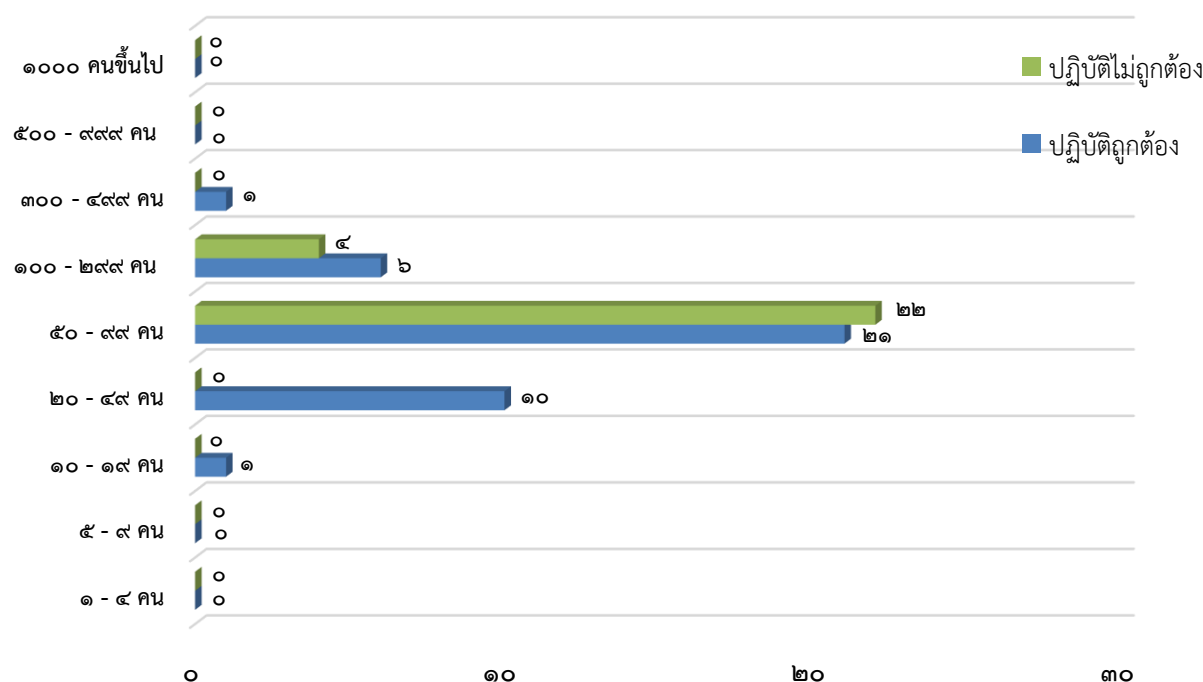
ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๑	๔	๙	-	๑๓	๑	-	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๐	๑๔๐	๒๖๓	-	๔๐๓	๑๐	-	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๔๓	๑,๖๒๘	๑,๕๑๙	-	๓,๑๔๗	๒๑	๒๒	-	-	-	๒๒
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๔๐	๗๐๕	๗๗๔	-	๑,๔๗๙	๓๖	๔	-	-	-	๔
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๖๖	๑๗๕	-	๓๔๑	๑	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๙๕	๒,๖๔๓	๒,๗๔๐	-	๕,๓๘๓	๖๙	๒๖	-	-	-	๒๖

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x ๑๐๐

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๘ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

เมื่อพิจารณาสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม จำนวน ๖๕ แห่ง พบว่า อุตสาหกรรมโรงแรม และภัตตาคาร มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ ๓๘.๔๗ รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซม ร้อยละ ๑.๕๓ (ตารางที่ ๔ - ๒๗)

ตารางที่ ๔ - ๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
			ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-	-	-	-	-
๒. การประมง	-	-	-	-	-
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
๔. การผลิต	๑	๙๕	๑	-	-
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-	-
๖. การก่อสร้าง	๓	๒๕๕	๓	-	-
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๑	๙๖	-	-	๑.๕๓
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๕๗	๔,๘๑๘	๓๒	๒๕	๓๘.๔๗
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	-	-	-	-	-
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-	-	-

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่าน การ ตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง	
๑๑. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-	-	-	-
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-	-	-
๑๓. การศึกษา	-	-	-	-	-
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	-	-	-
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-	-
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและกิจการต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-
๑๘. ไม่ทราบ	๓	๑๑๙	๓	-	-
รวม	๖๕	๕,๓๘๓	๓๙	๒๕	๔๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๓ การแรงงานสัมพันธ์

• องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

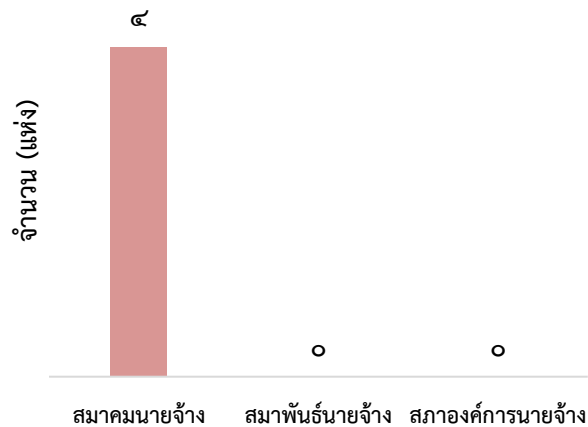
นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครองแรงงาน และดูแลด้านความปลอดภัยให้แก่ลูกจ้างและนายจ้างแล้ว สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ยังมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความร่วมมืออันดีระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุขในวงการแรงงาน เกิดทัศนคติที่ดีในการทำงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพและผลิตผลในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ กลุ่มนายจ้างและลูกจ้างจะมีการตั้งองค์การเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนตนเอง ซึ่งในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีองค์การนายจ้าง ประเภทสมาคมนายจ้าง จำนวน ๔ แห่ง (ตารางที่ ๔ - ๒๘)

ตารางที่ ๔ - ๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๔
สหพันธ์นายจ้าง	๐
สภาองค์การนายจ้าง	๐
รวม	๔

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๒๙ สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

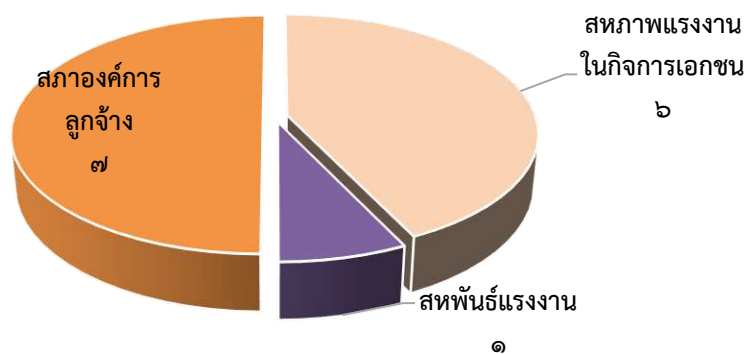
ในส่วนขององค์การลูกจ้าง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีองค์การลูกจ้าง จำนวน ๑๔ แห่ง จำแนกเป็น องค์กรสหภาพแรงงานในกิจการเอกชนจำนวน ๖ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๔๒.๘๖) สภาองค์การลูกจ้าง จำนวน ๗ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๕๐.๐๐) และองค์กรสหพันธ์แรงงาน จำนวน ๑ แห่ง คิดเป็น (ร้อยละ ๗.๑๔) (ตารางที่ ๔ - ๒๙)

ตารางที่ ๔ - ๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์กร จังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)

ประเภทองค์กร	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	๐
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์การลูกจ้าง	๗
รวม	๑๔

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๐ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่าง ๆ

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๔.๔ การเกิดข้อพิพาทและข้อขัดแย้ง

• ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

การเกิดข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่า มีการแจ้งข้อเรียกร้อง จำนวน ๑ แห่ง และยุติข้อเรียกร้อง จำนวน ๑ แห่ง ทั้งนี้ ไม่พบการเกิดข้อพิพาทแรงงาน และการเกิดข้อขัดแย้ง(ตารางที่ ๔ - ๓๐)

ตารางที่ ๔ - ๓๐ ตารางข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้ง/ยุติข้อเรียกร้อง			
๑. การแจ้งข้อเรียกร้อง	๑	-	-
๒. การยุติข้อเรียกร้อง	๑	-	-
๒.๑ การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ตกลงกันเอง	-	-	-
- ถอนข้อเรียกร้อง	๑	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๒.๒ การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๓. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท			
๑. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๒. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ยุติภายใน ๕ วัน	-	-	-
- ยุติเกิน ๕ วัน	-	-	-
- ชี้ขาดโดยบังคับ	-	-	-
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๓. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง			
๑. การเกิดข้อขัดแย้ง	-	-	-
๒. การยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
- ตกลงกันได้	-	-	-
- ถอนเรื่อง	-	-	-
- พ้องศาลแรงงาน	-	-	-
๓. การผลงาน	-	-	-
๔. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	-	-	-

๔.๔.๕ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน

นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการเพื่อให้การคุ้มครองผู้ใช้แรงงาน การส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานที่ดียังช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อีกด้วย โดยในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตมีการส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด (ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน) จำนวน ๒๒ แห่ง

ลูกจ้าง จำนวน ๒,๘๗๖ คน และมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน (จัดคาราวานแก่জন เพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) จำนวน ๒๒ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๒,๘๗๖ คน (ตารางที่ ๔ - ๓๑)

ตารางที่ ๔ - ๓๑ ตารางการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	๒๒	๒,๘๗๖
๒. ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน		
กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน	๒๒	๒,๘๗๖
๒. จัดคาราวานแก่জনเพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๔.๕ การประกันสังคม

๔.๕.๑ สถานประกอบการในระบบประกันสังคม

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๑๔,๕๖๕ แห่ง และมีผู้ประกันตน รวมทั้งสิ้น ๑๘๗,๐๓๕ คน เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด ๒,๑๒๘ แห่ง (ร้อยละ ๑๔.๖๑ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๕๘๒ แห่ง (ร้อยละ ๑๐.๘๖) อุตสาหกรรมการขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์ และจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๒๐๖ แห่ง (ร้อยละ ๘.๒๘) อุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๑,๑๔๒ แห่ง (ร้อยละ ๗.๘๔) และตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖๘๐ แห่ง (ร้อยละ ๔.๖๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๒)

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ประกันตนจำแนกตามรายอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก พบว่า อุตสาหกรรมที่พักแรม จำนวน ๓๐,๓๔๙ คน (ร้อยละ ๑๖.๒๓ ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด) รองลงมาคือ การขายปลีก ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน ๑๕,๒๗๖ คน (ร้อยละ ๘.๑๗) การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน ๑๓,๙๒๘ คน (ร้อยละ ๗.๔๕) การก่อสร้างอาคาร จำนวน ๑๒,๘๙๖ คน (ร้อยละ ๖.๘๙) และกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ จำนวน ๑๑,๐๙๒ คน (ร้อยละ ๕.๙๓) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๒)

ตารางที่ ๔ - ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจการบริการที่เกี่ยวข้อง	๑๐๑	๖๕๗
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๐	๑๐๒
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	-	-
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	-	-
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๑	๓

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๔	๑๘
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุนการผลิตปิโตรเลียม	-	-
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๑๐๑	๑,๑๐๒
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๓๐	๒๙๓
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	-	-
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๓	๓๔๑
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๕๕	๑๙๙
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้อง	๑	๖
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุจากสานอื่นๆ	๖	๔๕
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๓	๓๙
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตซ้ำสื่อบันทึก	๔๓	๒๗๔
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม	-	-
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๕	๙๘
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	๑	๑
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๑	๙๒
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๑๗	๓๒๖
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๗	๗๗
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและอุปกรณ์	๔๗	๓๕๕
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์	-	-
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๓	๔๘
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	๖	๑๙๑
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง	๖	๓๔
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๑๘	๒๐๔
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๗	๓๗๔
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๒๓	๗๗
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๐๔	๖๕๖
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๓	๑๔๖
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหา น้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๑	๖๖
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๓	๗๘
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของเสีย	๑๐	๔๘๒
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	-	-
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๖๒๘	๑๒,๘๙๖
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๗๐	๗๓๐
๔๐. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๔๕๐	๓,๓๔๖
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓๑๕	๒,๘๒๕
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๔๔	๔,๓๓๑
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	๑,๒๐๖	๑๕,๒๗๖

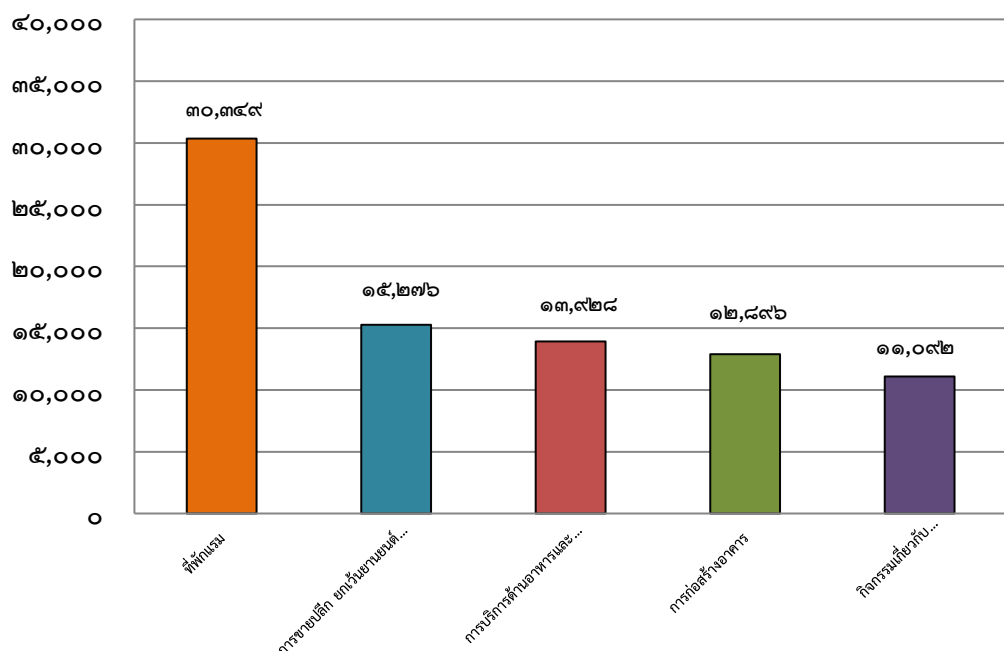
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๕๘	๑,๕๖๒
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๑๖๖	๒,๑๕๑
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๒	๒๙
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการขนส่ง	๓๙	๖๘๒
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๑๗	๙๖
๔๙. ที่พักแรม	๑,๑๔๒	๓๐,๓๔๙
๕๐. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๕๘๒	๑๓,๙๒๘
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๓	๓๖
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ ทีวีทัศน์และรายการโทรทัศน์ฯ	๒๐	๘๕
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	๓	๖
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๓	๑๔๑
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ	๑๔๒	๘๕๙
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๐	๙๑
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	๔๐	๑๗๕
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๕	๑๗
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการประกันภัย	๑๗๙	๗๗๔
๖๐. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๑๒๘	๑๑,๐๙๒
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๕๘	๑,๑๕๕
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ	๔๐๙	๑,๗๓๙
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค	๑๑๔	๗๐๘
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๕
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๐๕	๘๖๔
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๑๒๕	๖๓๘
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๒๐	๑๙๔
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบลิสซิ่ง	๒๓๖	๙๕๓
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๑๑	๙๖
๗๐. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๖๘๐	๔,๕๖๕
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๔๓	๒,๐๗๑
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๑๙๘	๒,๙๒๘
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๑๙	๔๖๐
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๕๑	๘,๐๘๖
๗๕. การศึกษา	๔๖๗	๓,๒๓๙
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๓๑	๓,๐๙๔

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักและมีคนดูแลประจำ	๘	๑๒๔
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๓๑	๒๔๐
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๓๒	๑,๔๐๗
๘๐. หอสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ	๒๔	๕๕๖
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	-	-
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๙๐	๒,๖๘๐
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๙๒	๘๔๗
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๐	๙๘
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๓๑๑	๒,๗๐๖
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	-	-
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๑,๐๗๓	๓๙,๖๘๘
รวม	๑๔,๕๖๕	๑๘๗,๐๓๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๑ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนผู้ประกันตนมากที่สุด (๕ อันดับแรก)
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

• **จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ**

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ พบว่า ขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑ - ๑๐ คน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ๑๑,๗๖๗ แห่ง (ร้อยละ ๘๐.๗๙ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด) มีลูกจ้างจำนวน ๔๐,๑๑๙ คน (ร้อยละ ๒๑.๔๕ ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด) รองลงมาคือ ขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑๑ - ๒๐ คน มีจำนวน ๑,๒๘๑ แห่ง

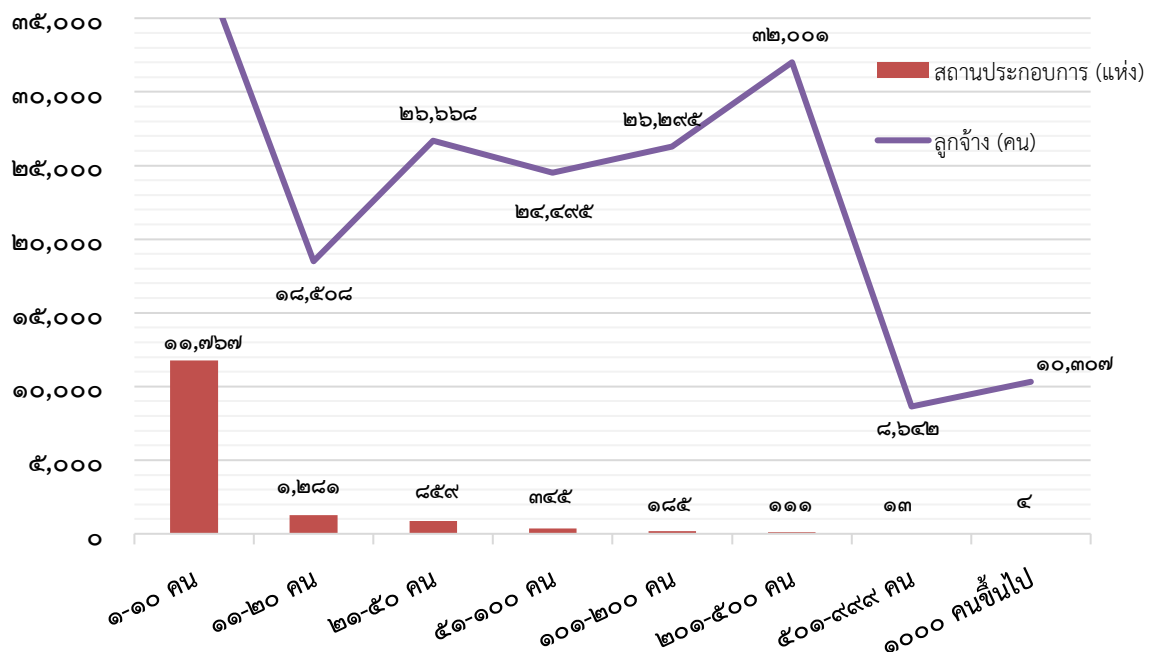
(ร้อยละ ๘.๘๐) มีลูกจ้าง จำนวน ๑๘,๕๐๘ คน (ร้อยละ ๙.๙๐) และขนาดสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๑ - ๕๐ คน มีจำนวน ๘๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๕.๙๐) มีลูกจ้าง ๒๖,๖๖๘ คน (ร้อยละ ๑๔.๒๖) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๓)

ตารางที่ ๔ - ๓๓ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๑๐ คน	๑๑,๗๖๗	๔๐,๑๑๙
๑๑ - ๒๐ คน	๑,๒๘๑	๑๘,๕๐๘
๒๑ - ๕๐ คน	๘๕๙	๒๖,๖๖๘
๕๑ - ๑๐๐ คน	๓๔๕	๒๔,๔๙๕
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๑๘๕	๒๖,๒๙๕
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๑๑๑	๓๒,๐๐๑
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๑๓	๘,๖๔๒
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๔	๑๐,๓๐๗
รวม	๑๔,๕๖๕	๑๘๗,๐๓๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๒ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

● จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม จำนวน ๕ แห่ง แบ่งเป็น สถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐ ของจำนวนสถานพยาบาลหลักทั้งหมด) สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง (ร้อยละ ๔๐.๐๐) และโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๐๐) สำหรับรายชื่อสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาล

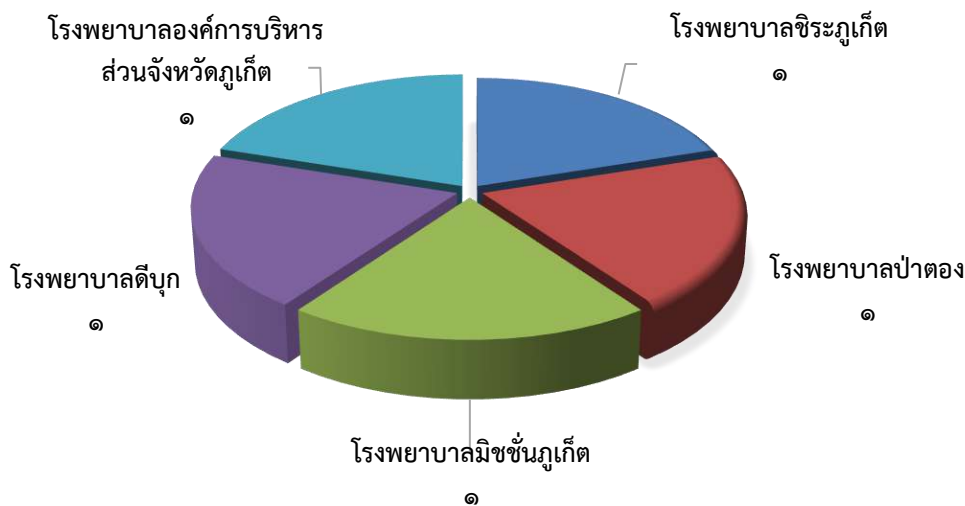
วชิระภูเก็ต และโรงพยาบาลป่าตอง ส่วนสถานพยาบาลของเอกชน ได้แก่ โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต และโรงพยาบาลดีบุก และสถานพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตารางที่ ๔ - ๓๔)

ตารางที่ ๔ - ๓๔ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	
๑. โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลป่าตอง	๑
เอกชน	
๑. โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลดีบุก	๑
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	
๑. โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๓ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๔.๕.๒ กองทุนประกันสังคม

ด้านสถานการณ์เงินกองทุนประกันสังคม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต มีการจ่ายประโยชน์ทดแทนให้กับผู้ประกันตน ๗ กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน โดยมีผู้ใช้บริการ จำนวนทั้งสิ้น ๙๔,๖๒๙ ราย เป็นเงินจำนวน ๒๓๒,๙๓๙,๘๕๕.๔๒ บาท

• การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

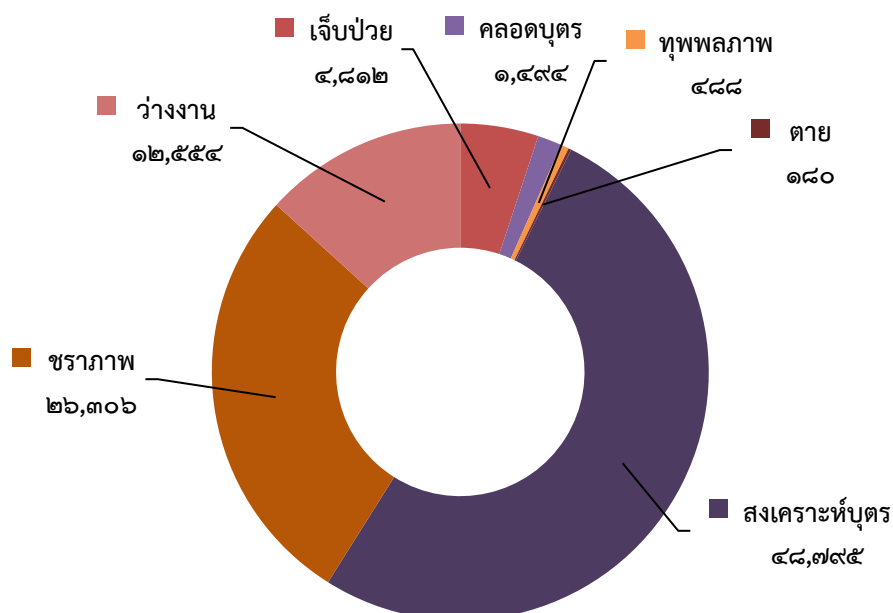
ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ต มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำนวน ๙๔,๖๒๙ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔๘,๗๙๕ คน (ร้อยละ ๕๑.๕๖) รองลงมาคือ กรณีชราภาพ จำนวน ๒๖,๓๐๖ คน (ร้อยละ ๒๗.๘๐) และกรณีว่างงาน จำนวน ๑๒,๕๕๔ คน (ร้อยละ ๑๓.๒๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๕)

ตารางที่ ๔ - ๓๕ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๔,๘๑๒	๙,๐๑๐,๔๘๗.๙๕
คลอดบุตร	๑,๔๙๔	๒๑,๔๐๔,๙๓๑.๐๐
ทุพพลภาพ	๔๘๘	๑,๖๖๑,๙๕๖.๘๕
ตาย	๑๘๐	๕,๕๙๒,๐๙๖.๖๐
สงเคราะห์บุตร	๔๘,๗๙๕	๔๑,๑๗๗,๖๐๐.๐๐
ชราภาพ	๒๖,๓๐๖	๑๑๓,๕๔๔,๙๕๔.๕๒
ว่างงาน	๑๒,๕๕๔	๔๐,๕๔๗,๘๓๕.๕๐
รวม	๙๔,๖๒๙	๒๓๒,๙๓๙,๘๕๕.๔๒

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๔ เปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน)

๔.๕.๓ กองทุนเงินทดแทน

การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน พบว่า สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต จ่ายเงินให้กับลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ ที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง ได้แก่ ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะบางส่วน หยุดงานเกิน ๓ วัน และหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๔๗๑ ราย จำนวนเงินที่จ่าย ๕,๑๗๓,๒๑๔.๖๔ บาท

• การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน

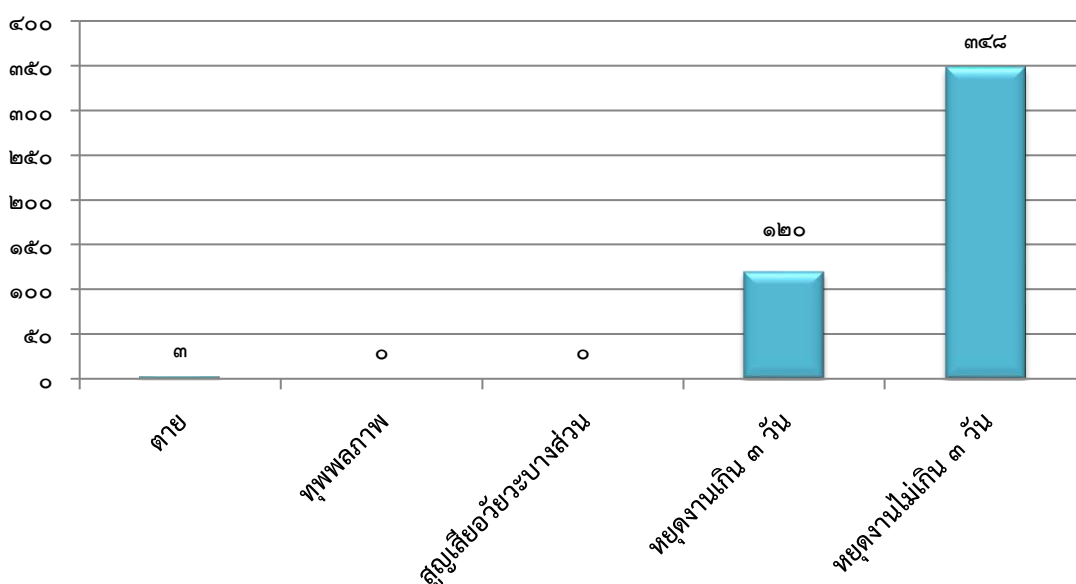
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการกองทุนเงินทดแทน (เจ็บเนื่องจากการทำงาน) จำนวนทั้งสิ้น ๔๗๑ คน โดยประเภทความร้ายแรงที่ลูกจ้าง/ผู้มีสิทธิ มาใช้บริการมากที่สุด เป็นกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๔๘ คน (ร้อยละ ๗๓.๘๙ ของจำนวนผู้ใช้บริการเนื่องจากการทำงานทั้งหมด) รองลงมาคือ กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๒๐ คน (ร้อยละ ๒๕.๔๘) และกรณีตาย จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๐.๖๔) ตามลำดับ (ตารางที่ ๔ - ๓๖)

ตารางที่ ๔ - ๓๖ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทนจำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ใช้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๓	๓,๑๗๖,๒๗๑.๐๐
๒. ทุพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๒๐	๑,๒๔๙,๗๑๘.๙๔
๕. หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๓๔๘	๗๔๗,๒๒๔.๗๐
รวม	๔๗๑	๕,๑๗๓,๒๑๔.๖๔

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๕ เปรียบเทียบการใช้บริการของกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง (เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

• การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ ลูกจ้างในจังหวัดภูเก็ต ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (กองทุนเงินทดแทน) จำนวน ๔๕๗ คน เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า ขนาดสถานประกอบการ ๒๐๑ - ๕๐๐ คน มีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมากที่สุดจำนวน ๑๕๖ คน (ร้อยละ ๓๔.๑๔ ของจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมา เป็นขนาดสถานประกอบการ ๑๐๑ - ๒๐๐ คน จำนวน ๗๖ คน (ร้อยละ ๑๖.๖๓) และขนาดสถานประกอบการ ๕๑ - ๑๐๐ คน จำนวน ๗๐ คน (ร้อยละ ๑๕.๓๒) ตามลำดับ

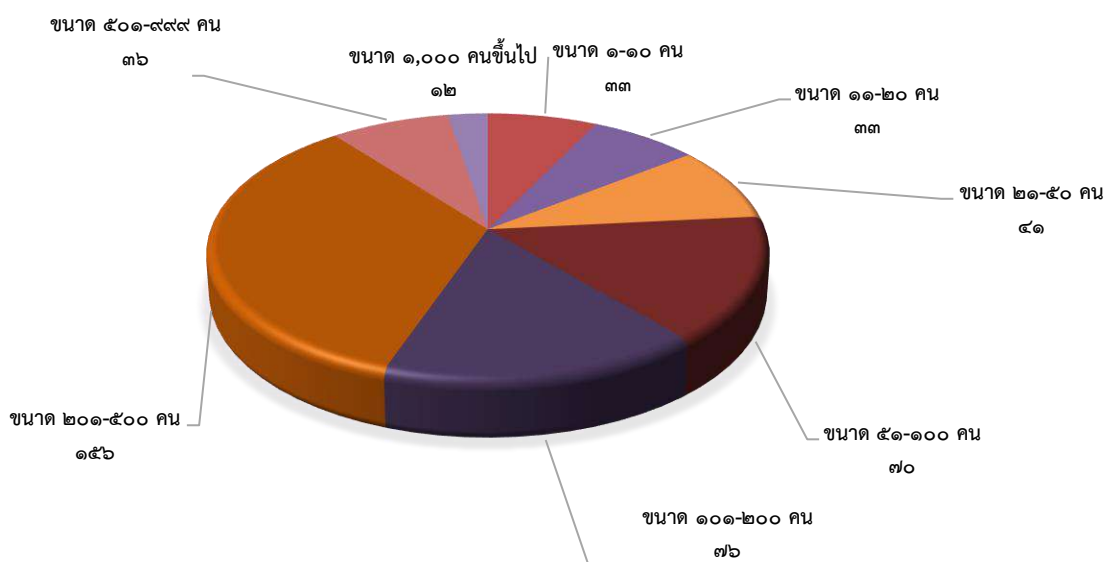
เมื่อพิจารณาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย จำแนกตามความร้ายแรง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการประสบอันตรายกรณีหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๓๔๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๑ ของจำนวนผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายทั้งหมด) รองลงมา กรณีหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๑๐๙ คน (ร้อยละ ๒๓.๘๕) และกรณีตาย จำนวน ๒ คน (ร้อยละ ๐.๔๔) อย่างไรก็ตาม ไม่พบการประสบอันตรายที่มีความร้ายแรงกรณีสูญเสียอวัยวะ (ตารางที่ ๔ - ๓๗)

ตารางที่ ๔ - ๓๗ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

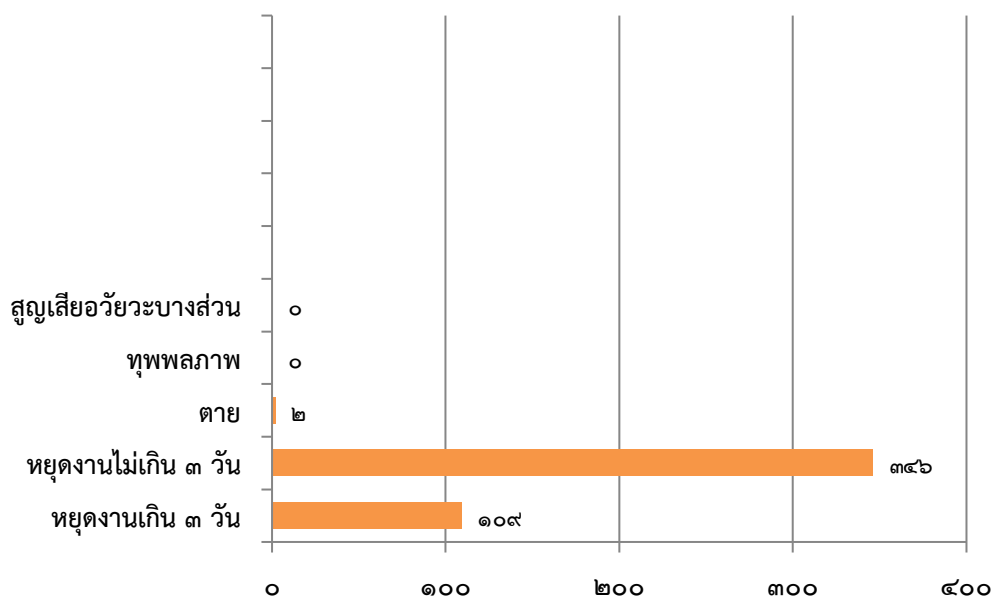
ขนาดสถานประกอบกิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน ๓ วัน	หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	๑	๐	๐	๑๓	๑๙	๓๓
๑๑ - ๒๐ คน	๐	๐	๐	๕	๒๘	๓๓
๒๑ - ๕๐ คน	๐	๐	๐	๑๔	๒๗	๔๑
๕๑ - ๑๐๐ คน	๑	๐	๐	๑๙	๕๐	๗๐
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๙	๕๗	๗๖
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๐	๐	๐	๒๙	๑๒๗	๑๕๖
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๐	๐	๐	๙	๒๗	๓๖
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๐	๐	๐	๑	๑๑	๑๒
รวม	๒	๐	๐	๑๐๙	๓๔๖	๔๕๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๖ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๗ จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกตามความร้ายแรง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

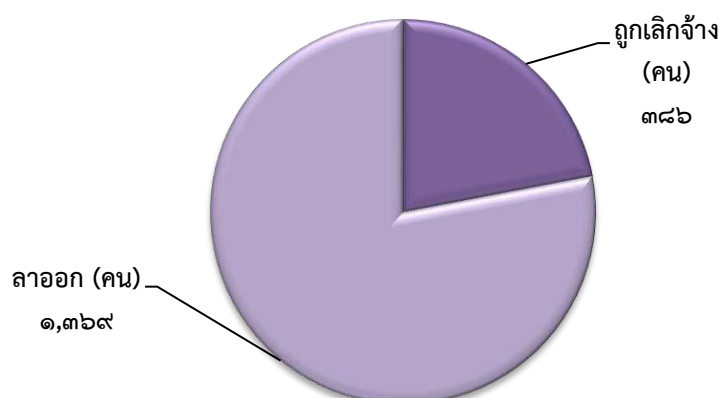
จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์กรณีว่างงานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวน ๑,๗๕๕ คน จำแนกเป็นผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน ๓๔๖ คน (ร้อยละ ๒๑.๙๙ ของจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนทั้งหมด) และสมัครใจลาออก จำนวน ๑,๓๖๙ คน (ร้อยละ ๗๘.๐๑) (ตารางที่ ๔ - ๓๘)

ตารางที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	ถูกเลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
มกราคม	๕๘	๔๕๖	๕๑๔
กุมภาพันธ์	๒๖๓	๓๔๔	๖๐๗
มีนาคม	๖๕	๕๖๙	๖๓๔
รวม	๓๘๖	๑,๓๖๙	๑,๗๕๕

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๔.๕.๔ การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

• สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว

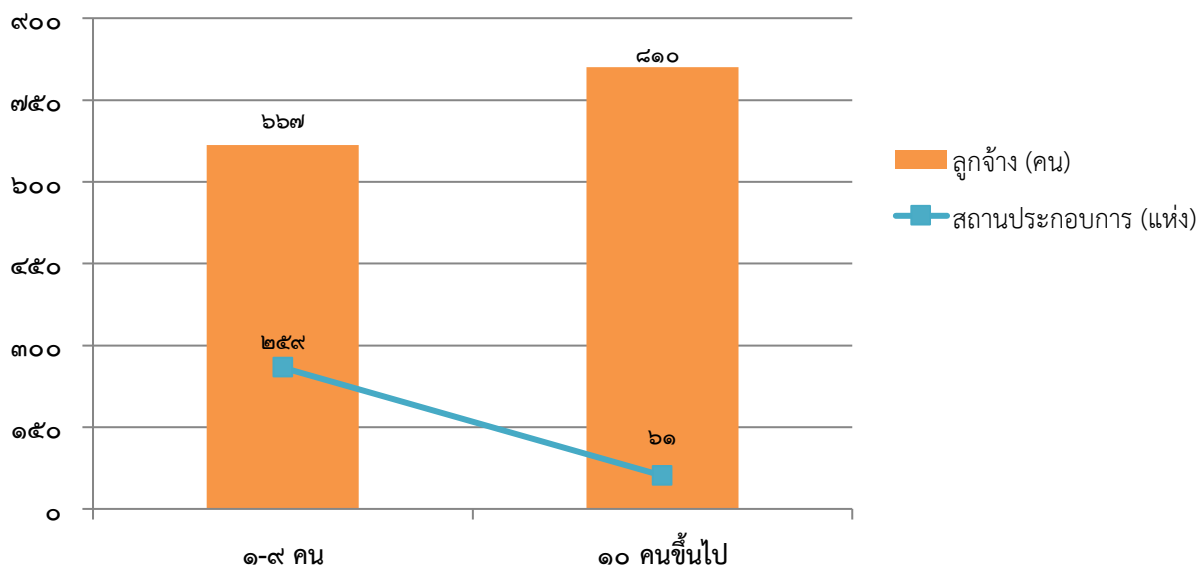
ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวจำนวนทั้งสิ้น ๓๒๐ แห่ง มีลูกจ้างในสถานประกอบการถูกเลิกจ้าง จำนวน ๑,๔๗๗ คน จำแนกเป็นสถานประกอบการขนาด ๑ - ๙ คน จำนวน ๒๕๙ แห่ง (ร้อยละ ๘๐.๙๔ ของจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน ๖๖๗ คน (ร้อยละ ๔๕.๑๖ ของจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวทั้งหมด) และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไป จำนวน ๖๑ แห่ง (ร้อยละ ๑๙.๐๖) มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง จำนวน ๘๑๐ คน (ร้อยละ ๕๔.๘๔) (ตารางที่ ๔ - ๓๙)

ตารางที่ ๔ - ๓๙ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๙ คน	๘๖	๒๙๖	๗๑	๑๕๖	๑๐๒	๒๑๕
๑๐ คนขึ้นไป	๕๖	๗๕๒	๔	๔๓	๑	๑๕
รวม	๑๔๒	๑,๐๔๘	๗๕	๑๙๙	๑๐๓	๒๓๐

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๔ - ๓๙ เปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ

๔.๖ ปัญหาด้านแรงงานที่สำคัญ

แผนปฏิบัติการส่งเสริม คຸ້ມครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น ๓๕๖,๓๕๑ คน เป็นแรงงานนอกระบบ ๑๒๐,๓๔๘ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๗ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๐,๐๘๗ คน และมีอายุในช่วง ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน

๒๘,๗๐๖ คน หากจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน ๓๐,๒๑๕ คน ทำงานในตำแหน่งพนักงานบริการ จำนวน ๕๒,๐๓๔ คน แต่หากจำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๗๘,๓๒๗ คน ปัญหาที่พบมากที่สุดคืองานขาดความต่อเนื่อง และปัญหาเรื่องค่าตอบแทน ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน คือ ได้รับอันตรายต่อระบบหู ระบบตา และปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ปัญหาจากฝุ่นละออง คิว้น กลิ่น

กระทรวงแรงงาน ในฐานะหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ ได้จัดทำแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน ตลอดจนการจัดทำฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบให้มีความเป็นปัจจุบันและสามารถเข้าถึงแรงงานนอกระบบรายบุคคลได้อย่างถูกต้อง และสะดวกในการใช้งาน โดยมีเป้าประสงค์เพื่อขยายโอกาสแรงงานนอกระบบในการเข้าถึงบริการของรัฐ รวมไปถึงการได้รับความคุ้มครองแรงงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ดังนั้น การจัดเก็บ และการสำรวจข้อมูลรายบุคคลของแรงงานนอกระบบ รวมถึงการจัดทำดัชนีชี้วัดคุณภาพของแรงงานนอกระบบเพื่อประกอบการจัดทำแผนและมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบจึงเป็นภารกิจสำคัญในลำดับแรก ๆ ที่กระทรวงแรงงานเร่งดำเนินการ

สำหรับการดำเนินการเพื่อส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาแรงงานนอกระบบจังหวัดภูเก็ต ของสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้มีการจัดทำโครงการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขประเด็นปัญหาด้านแรงงานนอกระบบที่สำคัญในจังหวัดภูเก็ต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) แผนปฏิบัติการฯ มีแนวทาง ๖ แนวทาง แนวทาง ๓๙ โครงการ/กิจกรรม ผลดำเนินการ: ๓๙ กิจกรรม

(๒) เป้าหมายการดำเนินงานตามแผนฯ : แรงงานนอกระบบได้รับการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนา จำนวน ๗,๙๙๕ คน ผลดำเนินการ : ๓,๓๐๐

(๓) มีหน่วยงานร่วมดำเนินการ จำนวน ๙ หน่วยงาน

(๔) แผนดำเนินงานงบประมาณรวม ๖,๔๓๖,๖๕๐.๐๐ บาท ผลดำเนินงาน: ๑,๙๖๘,๑๐๔.๐๐ บาท

ที่	ชื่อแนวทาง	โครงการ/ กิจกรรม (จำนวน)	แผนการดำเนินงาน		ผลการดำเนินงาน	
			เป้าหมาย (ครั้ง/ แห่ง/คน/ อื่น ๆ)	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)
๑	การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	๕	๘๙๒	๑,๗๔๙,๕๐๐.๐๐	๔๕๒	๒๖๒,๙๐๕.๐๐
๒	การสร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน	๑๘	๑,๑๐๗	๔,๒๖๙,๔๐๐.๐๐	๓๔๘	๑,๖๕๘,๕๒๙.๐๐
๓	ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน	๗	๔๙๒	๓๘,๐๕๐.๐๐	๑๖๖	๗,๑๑๐.๐๐

ที่	ชื่อแนวทาง	โครงการ/ กิจกรรม (จำนวน)	แผนการดำเนินงาน		ผลการดำเนินงาน	
			เป้าหมาย (ครั้ง/ แห่ง/คน/ อื่น ๆ)	งบประมาณ (บาท)	เป้าหมาย (คน)	งบประมาณ (บาท)
๔	สร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุม	๓	๔,๐๔๑	๒๘๘,๐๐๐.๐๐	๑,๔๒๕	๑๒,๘๖๐.๐๐
๕	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ	-	-	-	-	-
๖	ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบทุกระดับ	๖	๑,๔๖๓	๙๑,๗๐๐.๐๐	๙๐๙	๒๖,๗๐๐.๐๐
รวม		๓๙	๗,๙๔๕	๖,๔๓๖,๖๕๐.๐๐	๓,๓๐๐	๑,๙๖๘,๑๐๔.๐๐

๔.๗ แผนการดำเนินงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล/กระทรวงแรงงาน

สอดคล้องกับนโยบายข้อ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ เรื่องการป้องกันการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว

เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ได้เผยแพร่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (๒๐๒๔ Trafficking in Persons Report: ๒๐๒๔ TIP Report) ซึ่งรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ใน ๑๘๘ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ โดยในปี ๒๕๖๗ ประเทศไทยได้รับการจัดระดับให้อยู่ใน Tier ๒ ต่อเนื่องเป็นปีที่สาม โดยในรายงานดังกล่าว ได้สะท้อนถึงพัฒนาการสำคัญที่รัฐบาลไทยและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมกันดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในปีที่ผ่านมา อาทิ จำนวนการสืบสวนสอบสวน และการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ รวมถึงการระบุตัวต้นผู้เสียหายที่เพิ่มขึ้น การสืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิด การจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้เสียหายมากขึ้น และการจัดตั้งศูนย์คัดแยกผู้เสียหาย ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่ไทยอาจพิจารณาดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น ซึ่งการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติของไทย โดยหน่วยงานในทุกภาคส่วนของรัฐบาลไทยมุ่งมั่นดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์อย่างจริงจังมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อปกป้องและคุ้มครองประชาชนชาวไทยและชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยตามหลักสิทธิมนุษยชน ที่ผ่านมา รัฐบาลได้ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานไทย และเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงกับสหรัฐฯ เพื่อขยายขีดความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพให้เกิดความก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรมในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

จังหวัดภูเก็ต ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ และปัญหาแรงงานต่างด้าว มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต (Prevention of Human Trafficking on Labour Operation Center, Phuket Province) โดยมีแรงงานจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดภูเก็ต เพื่อดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ขั้นตอนการจัดทำแผนและเตรียมการดำเนินงาน

๑.๑ การประชุมหารือร่วมกับสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตและสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต เพื่อกำหนดสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงต่อการถูกบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน ๑ ครั้ง)

๑.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (แผน ๑ ฉบับ ผลการดำเนินงาน ๑ ฉบับ)

๒. การดำเนินงานตามแผนฯ

๒.๑ การประชุมหารือฯ / ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาแนวทางการตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยง ตามแผนปฏิบัติการ (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน ๓ ครั้ง)

๒.๒ การบูรณาการตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่

(แผน ๑๐ แห่ง ลูกจ้าง/แรงงาน จำนวน ๑๐๐ คน ผลการดำเนินงาน ๔ แห่ง ๑๕๘ คน)

๒.๓ การบูรณาการตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่เพิ่มเติม (การกำหนดเป้าหมายการตรวจโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต) (แผน ๒๐ แห่ง ๓๐๐ คน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๘ แห่ง ลูกจ้าง/แรงงาน จำนวน ๓๗๘ คน)

๒.๔ การส่งต่อข้อมูลการคัดกรองแรงงานที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานให้ทีมสหวิชาชีพเพื่อดำเนินการคัดแยกผู้เสียหาย (กรณีพบข้อบ่งชี้ตามแบบคัดกรอง (รป.๑))

๒.๕ การเข้าร่วมทีมสหวิชาชีพในการตรวจสอบ จับกุม และคัดแยกผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ถ้ามี)

๒.๖ จัดประชุมหารือฯ / ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ การดำเนินงานตามมาตรฐาน การปฏิบัติงานฯ (SOP) และกลไกการส่งต่อระดับชาติฯ (NRM) อย่างต่อเนื่อง (ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของจังหวัด)

๒.๗ จัดประชุมหารือ/อบรมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และ NGOs เพื่อสร้าง/พัฒนาเครือข่ายการปฏิบัติงาน ชักชวนทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการตรวจสอบสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยงตามแผนปฏิบัติการฯ (แผน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินงาน จำนวน ๓ ครั้ง)

๒.๘ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อช่องทางต่างๆ การแลกเปลี่ยนข้อมูล/ข่าวสารกับภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs)ในพื้นที่ (แผน ๔ แห่ง ๒๐๐ คน ผลการดำเนินงาน จำนวน ๕ แห่ง ลูกจ้าง/แรงงาน จำนวน ๖๑๒ คน)

๒.๙ การแจ้งเบาะแสกระทำความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานให้ ศปคร. (ถ้ามี)

๒.๙ การให้ความช่วยเหลือ คຸ້ມครอง เยียวยา และติดตามสิทธิประโยชน์ให้กับผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ถ้ามี)

๓. การติดตามและประเมินผล

๓.๑ การติดตามผลการดำเนินคดีการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เฉพาะคดีที่หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานดำเนินการ ตั้งแต่ ๑ ต.ค. ๒๕๖๕)

๓.๒ ผลจากการตรวจคัดกรองเพื่อแสวงหาข้อบ่งชี้เบื้องต้น เพื่อแสวงหาข้อบ่งชี้สำหรับบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน แรงงานบังคับหรือการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน มีดังนี้

๑) พบว่าไม่พบข้อบ่งชี้สำหรับบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน แรงงานบังคับหรือการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน แต่มีความผิดตามพรบ.ประกันสังคม ลูกจ้างทำงานผิดประเภท (กรรมการไปทำช่างไม้)

๒) สถานประกอบการทำผิดเกี่ยวกับ พรบ. ประกันสังคม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ นายจ้างไม่ได้แจ้งรายชื่อลูกจ้างต่างด้าวขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน โดยเข้าใจว่ามีการซื้อประกันสุขภาพแล้ว

๓.๓ รายงานผลการปฏิบัติตาม มาตรฐานการปฏิบัติงาน (SOP) การคัดกรองเบื้องต้น ของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑) ออกตรวจบูรณาการ จำนวน ๓๓ ครั้ง

๒) ได้รับการประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น จำนวน ๒ ครั้ง

๓) ได้รับเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียน จำนวน ๐ ครั้ง

๔) ตรวจคุ้มครองแรงงานประมงทะเลหน้าท่า จำนวน ๒๙ ลำ

๕) สัมภาษณ์ลูกจ้างเรือประมงเพื่อตอบใบอนุญาตทำงาน จำนวน ๐ คน

๖) แรงงานได้รับการสัมภาษณ์ทั้งหมด ๓๓๘ คน แบ่งเป็น

- แรงงานสัญชาติไทย จำนวน ๔๙ คน
- แรงงานสัญชาติเมียนมา จำนวน ๒๖๗ คน
- - แรงงานสัญชาติลาว จำนวน ๕ คน
- แรงงานสัญชาติกัมพูชา จำนวน ๑๗ คน
- แรงงานสัญชาติเวียดนาม จำนวน ๐ คน

๔.๘ นโยบายที่สำคัญด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน ในการบริหารจัดการแรงงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑) กระทรวงแรงงานได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ.ต่อคณะรัฐมนตรีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้ได้รับความคุ้มครองด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน มีรายได้ที่เป็นธรรม มีหลักประกันทางสังคม มีสิทธิเสรีภาพในการรวมกลุ่ม และเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว และได้มอบหมายให้สำนักงานแรงงานจังหวัดดำเนินโครงการยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ โดยเครือข่ายชุมชนผ่านการขึ้นทะเบียนแรงงานนอกระบบ (แรงงานอิสระ) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อสร้างเครือข่ายแรงงานอิสระและเร่งสร้างการรับรู้ให้แรงงานนอกระบบมีความเข้าใจในประโยชน์ที่จะได้รับจากพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้รับเป้าหมายให้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายแรงงานอิสระในพื้นที่ จำนวน ๒๐ คน ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้กับประชาชนในพื้นที่ จำนวน ๑,๑๒๕ คน และให้บริการขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระ จำนวน ๒๒๕ คน

๒) สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาค่าครองชีพด้านอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประสบความเดือดร้อนด้านอาชีพของจังหวัดภูเก็ต ไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ผู้ว่างงาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ให้ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ เลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ โดยการบูรณาการร่วมกับอาสาสมัครแรงงานจังหวัดภูเก็ต บัณฑิตแรงงานประจำอำเภอ ลงพื้นที่สำรวจความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนในการจัดทำโครงการดังกล่าว สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินกิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน จำนวน ๕ โครงการ ได้แก่ (๑) หลักสูตรการทำไอ้กัปรีน รักษาโลกบนผืนผ้า จำนวน ๒ โครงการ มีผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม จำนวน ๔๐ คน (๒) หลักสูตรการทำผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติ Zero waste มีผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม จำนวน ๔๐ คน และ (๓) หลักสูตรการทำกระเป๋าและตุ๊กตาจากเศษผ้า มีผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม จำนวน ๒๐ คน

๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการด้านแรงงานของบัณฑิตแรงงานในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อขยายการบริการของกระทรวงแรงงานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงครอบคลุม (๒) เพื่อประสานขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงแรงงานลงสู่ประชาชนในพื้นที่ ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงแรงงาน นำไปสู่วิสัยทัศน์ “แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี” (๓) เพื่อให้เกิดการบูรณาการ การทำงานในพื้นที่จังหวัดระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (๔) เพื่อให้มีการจ้างงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการจ้างผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ว่างงานในพื้นที่ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งบัณฑิตแรงงานประจำอำเภอเมืองภูเก็ต ถลาง และกะทู้ รวมจำนวน ๓ อัตรา และได้ดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้ (๑) กิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งและสุขภาวะในการทำงานแก่แรงงานนอกระบบ หัวข้อ “การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์และช่องทางการตลาดออนไลน์” ในระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง หมู่ ๒ ตำบลปากคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เพื่อพัฒนาแรงงานนอกระบบในพื้นที่ให้มีองค์ความรู้ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาและต่อยอดในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้เลี้ยงดูตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๒๕ คน (๒) กิจกรรมศูนย์แรงงานอำเภอเคลื่อนที่ให้บริการด้วยรอยยิ้มสู่ชุมชน เพื่อนำบริการด้านแรงงานลงสู่ประชาชนในพื้นที่ อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๘ ณ บริเวณเวทีกลางสะพานหิน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และอำเภอกะทู้ จำนวน ๑ ครั้ง ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ณ บริเวณตลาดกะทู้ใหม่ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต และ (๓) กิจกรรมบัณฑิตแรงงาน สามัคคี อาสา พัฒนาชุมชน เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ จำนวน ๒ กิจกรรม ได้แก่ (๑) กิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทำความสะอาดและปรับปรุงภูมิทัศน์ ในวันพุธที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๘ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป ณ วัดพิทักษ์สมณกิจ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และ (๒) กิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ทำความสะอาดและเก็บขยะ ในวันพุธที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๔.๓๐ น. ณ ลานโลมา (ป่าตอง) ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

ตารางภาคผนวก

ตารางที่ ๒ - ๑ ข้อมูลการปกครอง จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	จำนวน		
			ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๘	๔๔	๓๓
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๓	๖	๒๖
ถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๖	๔๖	-
รวม	๕๔๓.๐๓๔	-	๑๗	๙๖	๕๙

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๒ - ๒ จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอำเภอและเพศ

ลำดับที่	อำเภอ /กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองภูเก็ต	๑๑๗,๗๙๓	๑๓๕,๓๗๔	๒๕๓,๑๖๗	๔๖.๕๓	๕๓.๔๗	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๗,๙๗๔	๓๑,๙๕๖	๕๙,๙๓๐	๔๖.๖๘	๕๓.๓๒	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๕๖,๗๗๕	๖๑,๒๖๔	๑๑๘,๐๓๙	๔๘.๑๐	๕๑.๙๐	๑๐๐.๐๐
รวม		๒๐๒,๕๔๒	๒๒๘,๕๙๔	๔๓๑,๑๓๖	๔๖.๙๘	๕๓.๐๒	๑๐๐.๐๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๒ - ๓ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (Per capita GPP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	ภูมิภาค		ประเทศ	
	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี	จังหวัด	บาทต่อคนต่อปี
๑	ภูเก็ต	๓๑๔,๙๒๑	ระยอง	๙๔๒,๒๐๕
๒	ชุมพร	๒๓๐,๓๑๙	กรุงเทพมหานคร	๖๗๕,๙๗๙
๓	พังงา	๒๒๙,๒๒๓	ชลบุรี	๕๙๒,๓๓๕
๔	สุราษฎร์ธานี	๑๘๘,๑๘๑	ฉะเชิงเทรา	๔๙๐,๐๐๕
๕	กระบี่	๑๗๔,๐๕๘	พระนครศรีอยุธยา	๔๒๘,๘๗๐
๖	สงขลา	๑๔๗,๗๙๐	ปราจีนบุรี	๓๘๘,๕๕๙
๗	นครศรีธรรมราช	๑๒๗,๔๐๕	สมุทรสาคร	๓๗๔,๐๕๖
๘	ตรัง	๑๑๑,๗๔๖	สระบุรี	๓๔๔,๗๓๔
๙	สตูล	๑๑๐,๓๑๒	สมุทรปราการ	๓๒๐,๒๙๔
๑๐	ยะลา	๑๐๘,๑๐๘	นครปฐม	๓๑๖,๖๓๖
๑๑	ระนอง	๙๙,๓๓๑	ภูเก็ต	๓๑๔,๙๒๑
๑๒	พัทลุง	๘๗,๐๙๘	จันทบุรี	๒๕๓,๕๒๒
๑๓	ปัตตานี	๘๓,๓๖๙	ปทุมธานี	๒๔๖,๔๖๓
๑๔	นราธิวาส	๖๔,๐๐๕	ลำพูน	๒๓๖,๖๑๙

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ.๒๕๖๖)

ตารางที่ ๒ - ๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต
ปี ๒๕๖๕ และปี ๒๕๖๖

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๕			๒๕๖๖		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัดอันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัดอันดามัน	ประเทศไทย
เกษตรกรรม	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
ภาคเกษตรกรรม	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการประมง	๖,๘๒๖	๑๐๙,๘๖๘	๑,๕๑๕,๒๖๖	๖,๗๐๓	๙๘,๓๑๒	๑,๕๓๗,๔๑๘
นอกภาคเกษตร	๑๔๘,๕๖๓	๓๒๓,๖๑๕	๑๕,๘๖๒,๗๓๖	๑๘๖,๗๒๑	๓๖๐,๔๗๑	๑๖,๔๑๗,๒๔๙
ภาคอุตสาหกรรม	๖,๖๑๖	๓๘๖,๖๗๔	๕,๖๖๔,๙๕๔	๘,๘๔๓	๔๐,๒๖๖	๕,๔๘๑,๘๓๘
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๑,๗๖๖	๓๘๘,๓๙๗	๐	๑,๙๔๘	๓๕๑,๙๑๙
- การผลิต	๓,๘๙๖	๓๐,๐๔๑	๔,๖๙๖,๑๔๗	๔,๕๑๓	๒๘,๕๒๙	๔,๔๘๔,๙๔๗
- การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒,๓๗๗	๕,๗๗๔	๕๐๔,๓๑๕	๓,๘๙๙	๘,๕๖๙	๕๖๕,๖๒๑
- การจัดหา น้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๔๓	๑,๐๙๔	๗๖,๐๙๕	๔๓๐	๑,๒๑๙	๗๙,๓๕๑
ภาคบริการ	๑๔๑,๙๔๗	๒๘๔,๙๔๑	๑๐,๑๙๗,๗๘๒	๑๗๗,๘๗๘	๓๒๐,๒๐๖	๑๐,๙๓๕,๔๑๑
- การก่อสร้าง	๔,๐๓๑	๑๒,๙๕๑	๔๓๘,๕๐๕	๖,๐๖๐	๑๔,๐๓๕	๔๓๙,๖๘๕
- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๘,๒๕๐	๔๒,๘๕๖	๒,๖๗๘,๕๕๖	๑๐,๖๘๑	๔๑,๕๔๙	๒,๘๓๓,๙๓๔
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๒๔,๗๙๐	๔๒,๘๘๙	๘๑๙,๗๘๘	๓๐,๘๗๑	๔๘,๔๐๓	๘๙๙,๒๘๗
- ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๘,๓๑๕	๗๔,๘๙๗	๗๔๒,๕๐๒	๗๖,๐๕๘	๙๕,๓๘๐	๙๕๘,๗๕๙
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒,๘๘๗	๕,๒๖๓	๔๘๙,๓๑๙	๓,๐๔๔	๕,๒๖๖	๕๐๖,๑๙๕
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๓,๓๘๕	๒๙,๔๗๘	๑,๔๕๖,๓๒๔	๑๖,๕๓๕	๓๓,๔๓๐	๑,๕๕๒,๘๘๙
- กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๖,๔๗๙	๑๔,๖๑๐	๔๔๙,๗๓๖	๗,๒๕๓	๑๕,๕๘๐	๔๕๘,๔๖๒
- กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๖๕๕	๗๙๗	๒๙๓,๐๕๑	๘๑๗	๙๘๙	๓๐๖,๙๔๓
- กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓,๒๘๖	๔,๕๖๕	๒๒๐,๕๔๖	๕,๘๘๐	๗,๔๑๒	๒๓๙,๐๙๙
- การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๘,๘๐๕	๒๐,๐๑๒	๑,๐๗๖,๖๒๗	๘,๕๑๓	๑๙,๖๕๔	๑,๑๐๔,๕๘๒
- การศึกษา	๒,๔๓๕	๑๗,๐๖๖	๗๓๗,๙๒๑	๒,๕๗๘	๑๗,๓๗๓	๗๕๗,๓๓๐
- กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕,๘๑๔	๑๔,๗๙๗	๔๔๕,๒๐๘	๖,๒๒๗	๑๕,๖๒๗	๔๗๒,๘๗๒
- ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๖๗๕	๑,๓๒๕	๑๑๒,๖๕๙	๖๑๐	๑,๓๓๓	๑๑๘,๒๔๙
- กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒,๑๓๙	๓,๔๓๗	๒๓๗,๐๔๐	๒,๗๕๐	๔,๑๗๒	๒๔๗,๑๒๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม Gross provincial product (GPP)	๑๕๕,๓๘๙	๔๓๓,๔๘๔	๑๗,๓๗๘,๐๐๒	๑๙๓,๕๒๔	๔๕๘,๗๘๓	๑๗,๙๕๔,๖๖๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี: บาท	๒๕๕,๔๒๐	๑๗๒,๘๙๒	๒๔๘,๗๘๘	๓๑๔,๙๒๑	๑๘๑,๘๘๕	๒๕๖,๓๔๕

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ตารางที่ ๒ - ๕ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖
จำแนกตามสาขาการผลิต

(ร้อยละ)

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว ที่แท้จริง (ณ ราคาคงที่)		โครงสร้างศก. (ร้อยละต่อ GPP) (ณ ราคาประจำปี)	
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตร	-๓.๙๕	-๑.๘๐	๔.๓๙	๓.๔๗
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการประมง	-๓.๙๕	-๑.๘๐	๔.๓๙	๓.๔๗
ภาคนอกเกษตร	๕๗.๔๕	๒๕.๖๘	๙๕.๖๑	๙๖.๕๓
ภาคอุตสาหกรรม	๑๑.๗๘	๓๓.๖๖	๔.๒๖	๔.๕๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐	๐.๐๐	๐.๐๐
การผลิต	๙.๔๙	๑๕.๘๕	๒.๕๑	๒.๓๓
การไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๑๖.๘๘	๖๔.๐๓	๑.๕๓	๒.๐๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๔.๙๗	๒๕.๔๕	๐.๒๒	๐.๒๒
ภาคบริการ	๖๐.๕๑	๒๕.๓๑	๙๑.๓๕	๙๑.๙๖
การก่อสร้าง	-๔.๒๑	๕๐.๓๓	๒.๕๙	๓.๑๓
ขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	๗.๗๘	๒๙.๔๖	๕.๓๑	๕.๕๒
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	๓๒.๘๑	๒๔.๕๓	๑๕.๙๕	๑๕.๙๖
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๒๔๑.๘๖	๓๐.๔๓	๓๗.๕๓	๓๙.๓๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-๔.๒๐	๕.๔๔	๑.๘๖	๑.๕๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๖.๔๗	๒๓.๕๓	๘.๖๑	๘.๕๕
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๙.๘๒	๑๑.๙๖	๔.๑๗	๓.๗๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๔.๔๑	๒๔.๖๖	๐.๔๒	๐.๔๒
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๕๙.๔๙	๗๘.๙๓	๒.๑๑	๓.๐๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	-๑.๔๘	-๓.๓๒	๕.๖๗	๔.๔๐
การศึกษา	๓.๖๘	๕.๘๘	๑.๕๗	๑.๓๓
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕.๖๐	๗.๐๙	๓.๗๔	๓.๒๒
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๖.๙๐	-๙.๕๗	๐.๔๓	๐.๓๒
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๓๑.๑๖	๒๘.๕๕	๑.๓๘	๑.๔๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต (GPP)	๕๓.๑๕	๒๔.๔๘	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๒ - ๖ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖

รายการ/ปี	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๓๗๑,๖๓๒	๔๐๗,๓๐๑	๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๘,๕๒๓	๒๕๕,๔๒๐	๓๑๔,๙๒๑
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๗๓	๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘	๖๑๔

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๒ - ๗ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามประเภทของดัชนีและหมวดสินค้า
ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ (ตุลาคม - ธันวาคม)

หมวด	ดัชนี		
	ตุลาคม ๒๕๖๗	พฤศจิกายน ๒๕๖๗	ธันวาคม ๒๕๖๗
รวมทุกรายการ	๑๐๕.๒	๑๐๕.๒	๑๐๕.๒
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๐๙.๔	๑๐๙.๓	๑๐๙.๓
ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง	๑๐๐.๗	๑๐๐.๙	๑๐๐.๙
เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ	๑๑๖.๔	๑๑๕.๙	๑๑๕.๘
ไข่และผลิตภัณฑ์นม	๑๒๑.๒	๑๒๑.๐	๑๒๑.๐
ผักและผลไม้	๑๑๑.๕	๑๑๑.๐	๑๑๐.๕
เครื่องประกอบอาหาร	๑๑๗.๔	๑๑๘.๗	๑๑๘.๙
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	๑๑๐.๕	๑๑๐.๖	๑๑๐.๕
อาหารบริโภค-ในบ้าน	๑๐๔.๕	๑๐๔.๕	๑๐๔.๕
อาหารบริโภค-นอกบ้าน	๑๐๖.๕	๑๐๖.๕	๑๐๖.๕
หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	๑๐๒.๓	๑๐๒.๔	๑๐๒.๔
หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	๑๐๒.๗	๑๐๒.๗	๑๐๑.๑
หมวดเคหสถาน	๑๐๑.๒	๑๐๑.๒	๑๐๑.๒
หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล	๑๐๖.๒	๑๐๖.๒	๑๐๖.๒
หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร	๑๐๔.๑	๑๐๔.๕	๑๐๔.๗
หมวดการบันเทิง การอ่านและการศึกษา	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	๙๘.๔	๙๘.๔	๙๘.๔
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๐๒.๖	๑๐๒.๗	๑๐๒.๖
กลุ่มอาหารสดและพลังงาน	๑๑๓.๒	๑๑๓.๒	๑๑๓.๓
- อาหารสด	๑๑๓.๑	๑๑๒.๘	๑๑๒.๖
- พลังงาน	๑๑๖.๙	๑๑๗.๖	๑๑๘.๑

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

หมายเหตุ: เนื่องจากอยู่ระหว่างการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพื้นฐาน จากปี ๒๕๖๖ เป็นปี ๒๕๖๖ ทำให้ยังไม่สามารถเผยแพร่ดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด ระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๖๘ ได้

ตารางที่ ๒ - ๘ การจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม)
จังหวัดภูเก็ต

เดือน	ตั้งใหม่ บจ.		ตั้งใหม่ หจ.		ตั้งใหม่ หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม	๒๕๒	๕๙๓.๘๕	๑๕	๑๐.๙๐	๐	๐
กุมภาพันธ์	๒๔๔	๗๖๐.๔๔	๑๒	๙.๕๙	๐	๐
มีนาคม	๒๖๐	๖๔๐.๘๐	๒๑	๑๙.๓๔	๐	๐
รวม	๗๕๖	๑,๙๙๕.๐๙	๔๘	๓๙.๘๓	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

ตารางที่ ๒ - ๙ การจดทะเบียนนิติบุคคลเลิกกิจการ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

เดือน	เลิก บจ.		เลิก หจ.		เลิก หสม.	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
มกราคม	๓๕	๙๔.๙๙	๒	๔.๐๐	๐	๐
กุมภาพันธ์	๒๔	๖๘.๕๐	๑	๒.๐๐	๐	๐
มีนาคม	๓๘	๑๑๐.๕๐	๒	๔.๕๐	๐	๐
รวม	๙๗	๒๗๓.๙๙	๕	๑๐.๕๐	๐	๐

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต กระทรวงพาณิชย์ ข้อมูล ณ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

ตารางที่ ๒ - ๑๐ การจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	จดทะเบียน		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๒	๒๖๐.๖๐	๓๔
รวม	๒	๒๖๐.๖๐	๓๔

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๒ - ๑๑ การเลิกกิจการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ประเภทอุตสาหกรรม	เลิกกิจการ		
	จำนวน (ราย)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ไม่มีสถานประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม แจ้งเลิกกิจการ ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘	-	-	-
รวม	-	-	-

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๑ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๓,๓๔๐	๓๕๕,๓๕๐	๓๕๗,๖๘๐	๓๕๖,๑๐๑
ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปในจังหวัดภูเก็ต	๔๙๘,๐๓๘	๔๙๙,๓๐๑	๕๐๐,๕๒๒	๕๐๑,๖๔๓	๕๐๒,๗๘๑
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	๖๙.๙๒	๗๐.๗๗	๗๑.๐๐	๗๑.๓๐	๗๐.๘๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๓ - ๒ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรจังหวัดภูเก็ต

อัตราการมีงานทำ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๗,๘๒๐	๘,๘๐๐	๘,๐๖๗	๖,๘๓๑	๖,๑๖๗
จำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๓๓๖,๗๐๑	๓๔๑,๕๕๗	๓๔๔,๒๒๑	๓๔๙,๕๒๐	๓๔๖,๓๒๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๔,๕๒๑	๓๕๐,๓๕๗	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรของจังหวัด	๒.๒๗	๒.๕๑	๒.๒๙	๑.๙๒	๑.๗๕
อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรของจังหวัด	๙๗.๗๓	๙๗.๔๙	๙๗.๗๑	๙๘.๐๘	๙๘.๒๕

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๓ - ๓ อัตราการว่างงานจังหวัดภูเก็ต

อัตราการว่างงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ว่างงานในจังหวัด	๓,๗๐๕	๒,๙๘๓	๓,๐๖๒	๑,๓๒๙	๓,๖๑๒
กำลังแรงงานในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๓,๓๔๐	๓๕๕,๓๕๐	๓๕๗,๖๘๐	๓๕๖,๑๐๑
อัตราการว่างงานในจังหวัด	๑.๐๖	๐.๘๔	๐.๘๖	๐.๓๗	๑.๐๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๓ - ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และกรณีเลิกจ้าง ในจังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓	๑๖๖,๕๓๖	๑๖๙,๙๒๐	๑๗๕,๑๗๑	๑๘๓,๓๒๒	๑๘๗,๐๓๕
จำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๙	๓๐,๗๒๕	๓๐,๔๙๘	๓๐,๑๕๐	๓๐,๔๒๑	๓๐,๐๔๘
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๔๐	๔๕,๕๗๘	๔๕,๘๐๒	๔๖,๒๔๕	๔๖,๑๗๐	๔๖,๑๐๙
จำนวนผู้ประกันตน ที่ขอรับประโยชน์กรณีว่างงาน	๓,๑๑๔	๓,๙๕๘	๒,๙๙๙	๑,๑๒๗	๑,๑๙๖
จำนวนผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง	๓๖๐	๒๔๕	๓๓๔	๕๗	๙๓
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) (%YoY)	๑๘.๘๐	๑๖.๒๓	๑๔.๔๙	๑๓.๔๘	๑๒.๓๑
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (%YoY)	-๐.๑๐	๒๖๘.๘๗	-๑.๖๔	-๖๑.๔๘	-๖๑.๕๙
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเลิกจ้าง (%YoY)	๒๗.๒๒	๖๘.๑๐	-๒๐.๒๙	-๗๘.๓๓	-๗๔.๑๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ต

อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ได้รับการบรรจุนาน	๗๐๙	๖๑๐	๑,๒๗๕	๙๒๑	๑,๑๓๑
ผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๔๘	๖๑๕	๑,๓๙๔	๙๙๒	๑,๓๑๑
จำนวนตำแหน่งงานว่าง	๔,๕๙๓	๓,๘๔๓	๓,๘๗๙	๑,๒๑๙	๑,๘๓๘
อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงานในจังหวัด	๘๓.๖๑	๙๙.๑๙	๙๑.๔๖	๙๒.๘๔	๘๖.๒๗
อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่างจังหวัด	๑๕.๔๔	๑๕.๘๗	๓๒.๘๗	๗๕.๕๕	๖๑.๕๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๖ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว จังหวัดภูเก็ต

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนแรงงานต่างด้าวทั้งหมดในจังหวัด	๑๐๓,๘๙๒	๑๐๔,๘๖๒	๑๐๓,๖๓๖	๑๐๖,๔๐๙	๑๓๕,๖๙๖
จำนวนแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๘๗,๑๓๑	๘๗,๕๑๓	๘๗,๖๘๒	๘๘,๗๓๑	๑๒๐,๐๐๖
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๔๔,๕๒๑	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อผู้มีงานทำทั้งหมดของจังหวัด	๒๙.๘๓	๓๐.๔๔	๒๙.๔๒	๒๙.๘๖	๓๘.๕๐
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวในจังหวัด	๒๕.๐๒	๒๕.๔๐	๒๔.๘๙	๒๔.๙๐	๓๔.๐๕

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๓ - ๗ อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
ที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๐	๓๒	๑๐	๗	๓
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน	๘๗	๖๙	๖๐	๙๘	๖๑
ที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๐	๒๕	๑๑	๔๒	๒๖
ที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน	๗๑	๕๑	๗๘	๕๕	๖๕
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการ	๐.๐๐	๔๖.๓๘	๑๖.๖๗	๗.๑๔	๗.๑๔
อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ	๐.๐๐	๔๙.๐๒	๑๔.๑๐	๗๖.๓๖	๗๖.๓๗

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๘ อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้งในสถานประกอบการจังหวัดภูเก็ต

สถานประกอบการกิจการ	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาททั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด	๐	๐	๐	๐	๐
จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด (แห่ง)	๑๐,๐๑๐	๑๐,๑๒๘	๙,๙๒๒	๑๐,๑๖๑	๑๓,๓๙๗
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งแรงงานต่อ สถานประกอบการ ๑๐๐,๐๐๐ แห่ง	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓ - ๙ อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมในจังหวัดภูเก็ต

ผู้ประกันตน	ไตรมาส				
	๑/๒๕๖๗	๒/๒๕๖๗	๓/๒๕๖๗	๔/๒๕๖๗	๑/๒๕๖๘
จำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ๓๙ และ ๔๐ ในจังหวัด	๒๔๒,๘๓๙	๒๔๖,๒๒๐	๒๕๑,๕๖๖	๒๕๙,๙๑๓	๒๖๓,๑๙๒
จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด	๓๔๘,๒๒๖	๓๔๘,๒๒๖	๓๕๒,๒๘๘	๓๕๖,๓๕๑	๓๕๒,๔๘๙
อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตน ในจังหวัดภูเก็ต	๖๙.๗๔	๗๐.๗๑	๗๑.๔๑	๗๒.๙๔	๗๔.๖๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๑ จำนวนประชากรและกำลังแรงงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศไตรมาส ๑ ปี ๒๕
๖๗ และ ๒๕๖๘

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๓๙,๖๕๖	๒๕๗,๑๒๖	๔๙๖,๗๘๒	๒๔๒,๔๑๘	๒๖๐,๓๖๓	๕๐๒,๗๘๑
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗	๑๘๖,๔๐๓	๑๖๙,๖๙๘	๓๕๖,๑๐๑
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘	๑,๙๔๘	๑,๖๖๕	๓,๖๑๓
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	๕๗,๗๕๖	๙๕,๖๐๙	๑๕๓,๓๖๕	๕๖,๐๑๕	๙๐,๖๖๕	๑๔๖,๖๘๐
๒.๑ ทำงานบ้าน	๑,๓๖๑	๓๖,๔๓๖	๓๗,๗๙๗	๑,๔๙๔	๒๔,๔๖๔	๒๕,๙๕๘
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๑,๘๗๒	๒๐,๐๘๓	๔๑,๙๕๕	๒๑,๐๑๔	๒๐,๑๙๕	๔๑,๒๐๙
๒.๓ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	๒๖,๘๓๘	๓๑,๐๕๔	๖๓,๘๙๒	๒๙,๕๖๒	๔๒,๗๒๐	๗๒,๒๘๒
๒.๔ ผู้ดูแล เด็ก/ชรา/ ป่วย/พิการ	๐	๐	๐	๖๑๐	๑,๕๘๔	๒,๑๙๔
๒.๕ อื่น ๆ	๗,๖๘๕	๒,๐๓๖	๙,๗๒๑	๓,๓๓๔	๑,๗๐๒	๕,๐๓๖

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๒ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ภาคเกษตรกรรม	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗	๕,๔๘๐	๖๘๗	๖,๑๖๗
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๔,๖๘๙	๖๕๘	๕,๓๔๗	๕,๔๘๐	๖๘๗	๖,๑๖๗
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๗๖,๕๐๑	๑๕๘,๕๕๑	๓๓๕,๐๕๒	๑๗๘,๙๗๖	๑๖๗,๓๔๖	๓๔๖,๓๒๒
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	๒๐๑	-	๒๐๑
๓. การผลิต	๑๑,๓๗๕	๗,๑๙๘	๑๘,๕๗๓	๙,๔๔๙	๙,๒๐๑	๑๘,๖๕๑
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๙๖๖	-	๙๖๖	๑๑๐	๒๒๒	๓๓๒
๕. การจัดหาน้ำ บำบัดน้ำเสีย	๑,๒๔๘	๒๙๘	๑,๕๔๖	๒๒๐	-	๒๒๐
๖. การก่อสร้าง	๒๐,๕๑๙	๑,๗๔๓	๒๒,๒๖๒	๒๔,๒๖๙	๓,๕๕๐	๒๗,๘๑๙
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๒๗,๘๔๑	๓๗,๗๙๕	๖๕,๖๓๖	๒๗,๔๘๕	๓๗,๐๐๔	๖๔,๔๘๙
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๒๒,๔๑๔	๓,๗๑๒	๒๖,๑๒๖	๒๗,๒๐๗	๓,๕๘๘	๓๐,๗๙๔
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔๗,๘๖๗	๖๔,๐๑๘	๑๑๑,๘๘๕	๔๘,๑๗๘	๖๒,๙๒๕	๑๑๑,๑๐๓
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๔๔๘	๙๑๒	๑,๓๖๐	๗๔๙	๓๗๑	๑,๑๒๐
๑๑. กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย	๓,๐๔๖	๓,๙๘๒	๗,๐๒๘	๑,๒๒๔	๓,๒๘๙	๔,๕๑๓
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒,๔๖๗	๓,๗๐๖	๖,๑๗๓	๔,๙๕๔	๒,๗๖๙	๗,๗๒๓
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๑,๕๙๘	๒,๗๖๓	๔,๓๖๑	๒,๔๙๗	๙๑๒	๓,๔๐๙
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๑๒,๖๓๓	๗,๗๔๔	๒๐,๓๗๗	๑๓,๐๐๘	๑๒,๕๕๐	๒๕,๕๕๘
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๕๐๕	๓,๒๙๑	๙,๗๙๖	๖,๓๕๕	๒,๓๙๑	๘,๗๔๖
๑๖. การศึกษา	๓,๐๒๖	๓,๙๕๗	๖,๙๘๓	๑,๒๔๒	๓,๙๕๑	๕,๑๙๓
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๔,๗๖๕	๔,๖๒๐	๙,๓๘๕	๑,๓๗๖	๓,๔๒๑	๔,๗๙๗
๑๘. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๔,๑๗๖	๓,๙๐๗	๘,๐๘๓	๔,๙๔๐	๕,๓๒๗	๑๐,๒๖๗
๑๙. กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๕,๖๐๗	๖,๓๘๓	๑๑,๙๙๐	๕,๕๑๒	๑๓,๗๘๖	๑๙,๒๙๘
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	๒,๕๒๒	๒,๕๒๒	-	๒,๐๘๙	๒,๐๘๙
๒๑. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒๒. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๓ จำนวนผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามอาชีพและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘
จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้จัดการ ข้าราชการอาวุโส และ ผู้บัญชาการกฎหมาย	๗,๗๕๒	๘,๖๙๒	๑๖,๔๔๔	๑๐,๑๗๔	๖,๙๗๖	๑๗,๑๕๐
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๖,๗๒๔	๘,๘๔๓	๑๕,๕๖๗	๕,๒๗๙	๖,๖๗๑	๑๑,๙๕๐
๓. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	๑๐,๔๓๒	๑๕,๒๑๗	๒๕,๖๔๙	๗,๔๘๐	๑๓,๒๖๔	๒๐,๗๔๓
๔. เสมียน	๘,๒๕๖	๑๕,๓๗๔	๒๓,๖๓๐	๘,๔๓๙	๑๒,๘๖๔	๒๑,๓๐๓
๕. พนักงานบริการและผู้นำ สินค้า	๕๕,๖๕๘	๗๒,๔๙๓	๑๒๘,๑๕๑	๕๐,๐๐๗	๗๙,๘๔๔	๑๒๙,๘๕๒
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน การเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๗,๘๒๙	๑,๔๖๗	๙,๒๙๖	๘,๐๒๗	๙๗๘	๙,๐๐๕
๗. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง	๓๔,๓๕๑	๕,๕๔๖	๓๙,๘๙๗	๓๕,๒๙๒	๗,๘๓๓	๔๓,๑๒๕
๘. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	๓๑,๓๒๙	๔,๔๑๖	๓๕,๗๔๕	๓๒,๐๓๑	๔,๓๙๒	๓๖,๔๒๔
๙. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๘,๘๕๙	๒๗,๑๖๑	๔๖,๐๒๐	๒๗,๗๒๗	๓๕,๒๑๑	๖๒,๙๓๗
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ใน หมวดอื่น	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๔ จำนวนผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗
และ ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑. ไม่มีการศึกษา และ ต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๔,๑๓๒	๑๑,๐๙๓	๒๕,๒๒๕	๑๘,๙๔๒	๑๕,๔๕๕	๓๔,๓๙๗
๒. ประถมศึกษา	๓๖,๑๕๘	๒๕,๓๒๗	๖๑,๔๘๕	๓๗,๑๘๓	๒๖,๕๑๑	๖๓,๖๙๔
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๕,๓๔๐	๑๙,๘๖๕	๕๕,๒๐๕	๔๓,๐๔๘	๓๐,๕๖๕	๗๓,๖๑๓
๔. มัธยมศึกษาตอน ปลาย	๔๐,๑๓๖	๓๑,๗๐๕	๗๑,๘๔๑	๔๓,๐๖๒	๔๓,๖๖๓	๘๖,๗๒๕
๕. อุดมศึกษา	๕๓,๓๐๐	๖๙,๔๔๑	๑๒๒,๗๔๑	๔๐,๙๐๗	๕๑,๘๓๙	๙๒,๗๔๖
๗. การศึกษาอื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
๘. ไม่ทราบ	๒,๑๒๔	๑,๗๗๘	๓,๙๐๒	๑,๓๑๔	-	๑,๓๑๔
รวม	๑๘๑,๑๙๐	๑๕๙,๒๐๙	๓๔๐,๓๙๙	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

**ตารางที่ ๔ - ๕ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘**

หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๒,๕๑๑	๔,๑๕๗	๑๖,๖๖๘	๑๒,๓๗๐	๕,๔๙๑	๑๗,๘๖๐
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๕,๗๙๕	๙,๓๔๒	๒๕,๑๓๗	๙,๒๖๗	๖,๙๐๗	๑๖,๑๗๔
ลูกจ้างเอกชน	๙๘,๐๙๕	๙๙,๑๐๒	๑๙๗,๑๙๗	๑๐๓,๕๙๓	๑๐๖,๐๘๑	๒๐๙,๖๗๔
ทำงานส่วนตัว	๔๖,๐๓๖	๓๗,๕๕๔	๘๓,๕๙๐	๕๓,๐๒๐	๓๕,๙๖๘	๘๘,๙๘๘
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๑๐,๘๑๑	๑๓,๓๕๖	๒๔,๑๖๗	๖,๒๐๗	๑๒,๓๐๓	๑๘,๕๑๐
การรวมกลุ่ม	๓๒๕	๓๘๔	๗๐๙	-	๑,๒๘๔	๑,๒๘๔
รวม	๑๘๓,๕๗๕	๑๖๓,๘๙๖	๓๔๗,๔๗๑	๑๘๔,๔๕๖	๑๖๘,๐๓๓	๓๕๒,๔๘๙

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๖ จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน ของจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาส ๑ ปี ๖๗			ไตรมาส ๑ ปี ๖๘		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำลังแรงงาน	๑๘๑,๙๐๐	๑๖๑,๕๑๗	๓๔๓,๔๑๗	๑๘๖,๔๐๓	๑๖๙,๖๙๘	๓๕๖,๑๐๑
จำนวนผู้ว่างงาน	๗๑๐	๒,๓๐๘	๓,๐๑๘	๑,๙๔๘	๑,๖๖๕	๓,๖๑๓
อัตราการว่างงาน	๐.๓๙	๑.๔๓	๐.๘๘	๑.๐๕	๐.๙๘	๑.๐๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน / กำลังแรงงานรวม) X ๑๐๐)

ตารางที่ ๔ - ๗ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๗		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ภาคเกษตรกรรม	๔,๕๕๔	๑,๗๑๓	๖,๒๖๗
๒. ภาคการผลิต	๙,๕๕๙	๘,๑๓๕	๑๗,๖๙๔
๓. ภาคการบริการและการค้า	๕๘,๓๓๑	๓๘,๐๕๖	๙๖,๓๘๘
๔. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๗๒,๔๔๔	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔ - ๘ จำนวนแรงงานนอกระบบจำแนกรายอาชีพ ปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ประเภทอาชีพ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๔,๑๓๕	๔,๐๐๘	๘,๑๔๓
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	๑,๗๗๔	๒๘๐	๒,๐๕๔
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๒,๑๐๔	๒๕๔	๒,๓๕๘
๔. เสมียน	-	-	-
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๒๓,๐๐๑	๒๙,๐๓๓	๕๒,๐๓๔
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และประมง	๔,๕๕๔	๑,๗๑๓	๖,๒๖๗
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๑๑,๑๖๐	๖,๙๓๙	๑๘,๐๙๙
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๙,๔๖๔	๒,๒๒๙	๒๑,๖๙๓
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๖,๒๕๒	๓,๔๔๘	๙,๗๐๑
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	-	-	-
รวม	๗๒,๔๔๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔ - ๙ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

ช่วงอายุ	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี	๑,๘๖๑	๑,๐๗๓	๒,๙๓๔
อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี	๑,๙๖๔	๑๙๕	๒,๑๕๙
อายุ ๒๕ - ๒๙ ปี	๓,๖๔๒	๑,๔๒๔	๕,๐๖๖
อายุ ๓๐ - ๓๔ ปี	๕,๓๒๑	๒,๒๘๐	๗,๖๐๑
อายุ ๓๕ - ๓๙ ปี	๖,๓๒๔	๕,๒๒๒	๑๑,๕๔๖
อายุ ๔๐ - ๔๔ ปี	๘,๔๓๖	๔,๘๔๗	๑๓,๒๘๓
อายุ ๔๕ - ๔๙ ปี	๗,๒๖๒	๖,๔๗๙	๑๓,๗๔๑
อายุ ๕๐ - ๕๔ ปี	๑๐,๘๕๙	๗,๓๘๓	๑๘,๒๔๒
อายุ ๕๕ - ๕๙ ปี	๙,๓๙๑	๗,๖๘๒	๑๗,๐๗๓
อายุ ๖๐ ขึ้นไป	๑๗,๓๘๖	๑๑,๓๒๐	๒๘,๗๐๖
รวม	๗๒,๔๔๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๔๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔ - ๑๐ จำนวนแรงงานนอกระบบ จำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๖๗ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
ไม่มีการศึกษา	๖๘๖	๒๕๖	๙๔๑
ต่ำกว่าประถมศึกษา	๗,๓๕๙	๔,๙๑๔	๑๒,๒๗๓
ประถมศึกษา	๑๔,๑๖๕	๑๕,๙๒๒	๓๐,๐๘๗

ระดับการศึกษา	จำนวนแรงงานนอกระบบ		
	ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘,๔๔๕	๖,๔๖๐	๒๔,๙๐๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๖,๙๕๐	๙,๖๒๕	๒๖,๕๗๕
อุดมศึกษา	๑๔,๕๙๘	๑๐,๕๒๓	๒๕,๑๒๑
อื่น ๆ	-	-	-
ไม่ทราบ	๒๔๒	๒๐๔	๔๔๖
รวม	๗๒,๔๕๕	๔๗,๙๐๓	๑๒๐,๓๕๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔ - ๑๑ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนานของจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จำแนกตามเพศ

ไตรมาส	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑/๒๕๖๗	๑๔๒	๑๙๒	๔,๒๕๙	๔,๕๙๓	๓๐๐	๕๔๘	๘๔๘	๒๕๑	๔๕๘	๗๐๙
๑/๒๕๖๘	๒๖๐	๓๐๕	๑,๒๗๓	๑,๘๓๘	๕๘๖	๗๒๕	๑,๓๑๑	๕๑๘	๖๑๓	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๒ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน
จำแนกตามวุฒิการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุนาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๘๘	๑๓๗	๑๑๐
มัธยมศึกษา	๕๕๑	๕๒๒	๔๕๗
ปวช.	๓๓๕	๙๑	๗๖
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๓๕	๙๑	๗๖
ปวส.	๓๒๒	๑๒๒	๑๐๕
- พาณิชย	๐	๐	๐
- ช่าง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๓๒๒	๑๒๒	๑๐๕
อนุปริญญา	๒๘๑	๑๕	๑๓
ปริญญาตรี	๒๕๘	๔๒๓	๓๖๙
ปริญญาโท	๒	๑	๑
ปริญญาเอก	๑	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๓๑๑	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**ตารางที่ ๔ - ๑๓ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงาน
จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘**

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๒๙	๔๘	๓
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่น ๆ	๐	๗๔	๐
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๑๗๘	๒๗๑	๑๐๔
เสมียน เจ้าหน้าที่	๒๘๑	๓๑๓	๑๘๒
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๘๖๐	๒๗๖	๕๐๖
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๕	๙	๕
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	๐	๑๗	๐
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	๗๑	๙๑	๕๙
อาชีพงานพื้นฐาน	๔๑๔	๒๑๒	๒๗๒
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๓๑๑	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**ตารางที่ ๔ - ๑๔ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘**

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
รวมภาคเกษตรกรรม	๐	๐
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๐	๐
๒. การประมง	๐	๐
รวมนอกภาคเกษตรกรรม	๑,๘๓๘	๑,๑๓๑
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๐
๔. การผลิต	๐	๐
๕. ไฟฟ้า แก๊ส ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	๐	๐
๖. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๐	๐
๗. การก่อสร้าง	๐	๐
๘. การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๘๒๐	๒๘๐
๙. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๐	๐
๑๐. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๘๐๖	๖๘๑
๑๑. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๙	๑๔
๑๒. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๐	๐
๑๓. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๑๐	๕
๑๔. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๑๕๑	๑๓๐
๑๕. การบริหารและการบริการสนับสนุน	๐	๐

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุนงาน (คน)
๑๖. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ การให้เข้า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๐	๐
๑๗. การศึกษา กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ฯ	๑	๑
๑๘. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๐	๐
๑๙. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๐	๐
๒๐. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๒๑	๒๐
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	๐	๐
๒๒. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	๐	๐
รวม	๑,๘๓๘	๑,๑๓๑

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๕ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนงาน จำแนกตามอายุ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ช่วงอายุ	ตำแหน่งว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุนงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๕ - ๑๗ ปี	๐	๐.๐๐	๑	๐.๐๘	๑	๐.๐๙
๑๘ - ๒๔ ปี	๔๖๒	๒๕.๑๔	๔๘	๓.๖๖	๔๕	๓.๙๘
๒๕ - ๒๙ ปี	๔๕๗	๒๔.๘๖	๓๕๔	๒๗.๐๐	๓๐๔	๒๖.๘๘
๓๐ - ๓๙ ปี	๔๑๗	๒๒.๖๙	๕๑๗	๓๙.๔๔	๔๔๔	๓๙.๒๖
๔๐ - ๔๙ ปี	๒๘๖	๑๕.๕๖	๓๑๖	๒๔.๑๐	๒๗๙	๒๔.๖๗
๕๐ - ๕๙ ปี	๒๑๔	๑๑.๖๔	๗๒	๕.๔๙	๕๕	๔.๘๖
๖๐ ปีขึ้นไป	๒	๐.๑๑	๓	๐.๒๓	๓	๐.๒๗
รวม	๑,๘๓๘	๑๐๐.๐๐	๑,๓๑๑	๑๐๐.๐๐	๑,๑๓๑	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๖ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ จังหวัดภูเก็ต
จำแนกตามประเภทกิจกรรม ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๐	๐	๐	๐
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ	๒	๒	๒๘	๓๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๐	๐	๐	๐

กิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่ จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
รวม	๒	๒	๒๘	๓๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๗ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง
ของจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

เดือน	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย						คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานชั่วคราว					รวมทั้งสิ้น
	มาตรา ๕๙				มาตรา ๖๒	รวม	มาตรา ๖๓/๑	มาตรา ๖๓/๒ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)			รวม	
	ชั่วคราว ทั่วไป	นำเข้า MOU		พิธี สัญญา ชาติ	ส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)		ชนกลุ่ม น้อย	มติ ครม. ๕ ก.ค. ๖๕	มติ ครม. ๓ ต.ค. ๖๖	มติ ครม. ๒๔ ก.ย. ๖๗ (ขอใหม่)		
		ปกติ	รวม									
มี.ค. ๖๗	๑๔,๐๓๙	๒,๒๓๓	๒,๒๓๓	๐	๔๘๙	๑๖,๗๖๑	๑๗๕	๕๖,๘๕๒	๓๐,๑๐๔	๐	๘๗,๑๓๑	๑๐๓,๘๙๒
มี.ค. ๖๘	๑๔,๘๔๗	๒,๒๘๔	๒,๒๘๔	๐	๕๒๓	๑๗,๖๕๔	๒๕๐	๕๘,๓๑๘	๓๐,๑๗๕	๒๙,๒๙๙	๑๑๘,๐๔๒	๑๓๕,๖๙๖

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๘ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนก
ตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละของภาพรวม
	ชาย	หญิง	รวม	
ประถมศึกษา	๙	๐	๙	๑๘.๓๗
มัธยมศึกษา	๑๘	๔	๒๒	๔๔.๙๐
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๑๐	๑	๑๑	๒๒.๔๕
ปริญญาตรี	๑	๖	๗	๑๔.๒๙
ปริญญาโท	๐	๐	๐	๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐.๐๐
รวม	๓๘	๑๑	๔๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๑๙ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการ
เดินทาง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๔๖	๙๓.๘๘
เดินทางด้วยตนเอง	๓	๖.๑๒
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๐	๐.๐๐
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๔๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๐ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค
ที่เดินทางไปทำงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เอเชีย	๙	๑๘.๓๗
ตะวันออกกลาง	๕	๑๐.๒๐
แอฟริกา	๐	๐.๐๐
ยุโรป	๕	๑๐.๒๐
อเมริกา	๓๐	๖๑.๒๒
ออสเตรเลีย	๐	๐.๐๐
ภูมิภาคอื่น ๆ	๐	๐.๐๐
รวม	๔๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๒๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๕	๒๒	๓	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๓๒๗	๒๗๒	๕๕	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๖๕	๖๕	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๖๙๑	๖๖๐	๓๑	๐
รวม	๑,๑๐๘	๑,๐๑๙	๘๙	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๒๓ การฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก	ผู้ไม่ผ่านการฝึก	อยู่ระหว่างฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๒๕	๒๕	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๒๕	๒๕	๐	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๖๒	๖๒	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๗๖	๑๖๕	๑๑	๐
รวม	๒๘๘	๒๗๗	๑๑	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๒๔ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๑๖	๑๔	๒	๐
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๑๔๓	๑๐๗	๓๖	๐
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐	๐	๐

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)			
	ผู้เข้ารับการทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบ	ไม่ผ่านการทดสอบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๗. ธุรกิจและบริการ	๔๗	๓๑	๑๖	๐
รวม	๒๐๖	๑๕๒	๕๔	๐

ที่มา: สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๔ - ๒๕ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	๓	๔	๔	-	๘	๓	-	๓	-	-	-
๕ - ๙ คน	๓	๑	๒๑	-	๒๒	๓	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๒๒	๑๒๘	๑๙๒	-	๓๒๐	๒๐	๒	๑	๑	๑	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๙	๒๓๐	๓๖๓	-	๕๙๓	๑๙	๑	๑	-	๑	-
๕๐ - ๙๙ คน	๘	๓๔๓	๒๗๒	-	๖๑๕	๘	-	-	-	-	-
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๖	๔๔๗	๓๗๘	-	๘๒๕	๖	-	-	-	-	-
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๖๑	๑,๑๕๓	๑,๒๓๐	-	๒,๓๘๓	๕๙	๓	๕	๑	๒	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๖ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกหนังสือเชิญพบ	ออกคำสั่งให้ดำเนินการ	เปรียบเทียบปรับ
๑ - ๔ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕ - ๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๐ - ๑๙ คน	๑	๔	๙	-	๑๓	๑	-	-	-	-	-
๒๐ - ๔๙ คน	๑๐	๑๔๐	๒๖๓	-	๔๐๓	๑๐	-	-	-	-	-
๕๐ - ๙๙ คน	๔๓	๑,๖๒๘	๑,๕๑๙	-	๓,๑๔๗	๒๑	๒๒	-	-	-	๒๒
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๔๐	๗๐๕	๗๗๔	-	๑,๔๗๙	๓๖	๔	-	-	-	๔
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑	๑๖๖	๑๗๕	-	๓๔๑	๑	-	-	-	-	-
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบ การที่ผ่าน การตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)			
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ ถูกต้อง	แนะ นำ	ออก หนังสือ เชิญพบ	ออกคำสั่ง ให้ ดำเนินการ	เปรียบเทียบ ปรับ
รวม	๙๕	๒,๖๔๓	๒,๗๔๐	-	๕,๓๘๓	๖๙	๒๖	-	-	-	๒๖

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๗ การตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก. ที่ผ่านการ ตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่าน การ ตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง
			ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง	
๑ เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-	-	-	-	-
๒. การประมง	-	-	-	-	-
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
๔. การผลิต	๑	๙๕	๑	-	-
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-	-	-	-	-
๖. การก่อสร้าง	๓	๒๕๕	๓	-	-
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม	๑	๙๖	-	-	๑.๕๓
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๕๗	๔,๘๑๘	๓๒	๒๕	๓๘.๔๗
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	-	-	-	-	-
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	-	-	-	-	-
๑๑. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	-	-	-	-	-
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-	-	-
๑๓. การศึกษา	-	-	-	-	-
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานด้านสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-	-	-	-	-
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-	-	-
๑๗. องค์การระหว่างประเทศและกิจการต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-
๑๘. ไม่ทราบ	๓	๑๑๙	๓	-	-
รวม	๖๕	๕,๓๘๓	๓๙	๒๕	๔๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๘ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๔
สหพันธ์นายจ้าง	๐
สภาองค์การนายจ้าง	๐
รวม	๔

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๒๙ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การจังหวัด ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	๐
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๖
สหพันธ์แรงงาน	๑
สภาองค์การลูกจ้าง	๗
รวม	๑๔

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๐ ตารางข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘
(มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้ง/ยุติข้อเรียกร้อง			
๑. การแจ้งข้อเรียกร้อง	๑	-	-
๒. การยุติข้อเรียกร้อง	๑	-	-
๒.๑ การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ตกลงกันเอง	-	-	-
- ถอนข้อเรียกร้อง	๑	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๒.๒ การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๓. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท			
๑. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
๒. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	-	-	-
- ยุติภายใน ๕ วัน	-	-	-
- ยุติเกิน ๕ วัน	-	-	-
- ชี้ขาดโดยบังคับ	-	-	-
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	-	-	-
- อื่น ๆ	-	-	-
๓. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	-	-	-
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง			
๑. การเกิดข้อขัดแย้ง	-	-	-
๒. การยุติข้อขัดแย้ง	-	-	-
- ตกลงกันได้	-	-	-
- ถอนเรื่อง	-	-	-

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
- ฟ้องศาลแรงงาน	-	-	-
๓. การผลงาน	-	-	-
๔. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	-	-	-

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

**ตารางที่ ๔ - ๓๑ ตารางการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมที่ส่งเสริม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม) จังหวัดภูเก็ต**

กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมและให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด	๒๒	๒,๘๗๖
๒. ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน		
กิจกรรมที่ส่งเสริม	แห่ง	คน
๑. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน	๒๒	๒,๘๗๖
๒. จัดการวางแผนงานเพื่อให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

**ตารางที่ ๔ - ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามอุตสาหกรรม
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต**

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๑. การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์และกิจกรรม บริการที่เกี่ยวข้อง	๑๐๑	๖๕๗
๒. ป่าไม้และการทำไม้	๑	๓
๓. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๐	๑๐๒
๔. การทำเหมืองถ่านหินและลิกไนต์	-	-
๕. การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	-	-
๖. การทำเหมืองสินแร่โลหะ	๑	๓
๗. การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆ	๔	๑๘
๘. กิจกรรมบริการที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ และสนับสนุนการผลิต ปิโตรเลียม	-	-
๙. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	๑๐๑	๑,๑๐๒
๑๐. การผลิตเครื่องดื่ม	๓๐	๒๙๓
๑๑. การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	-	-
๑๒. การผลิตสิ่งทอ	๓๓	๓๔๑
๑๓. การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	๕๕	๑๙๙
๑๔. การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑	๖
๑๕. การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้น เฟอร์นิเจอร์การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุจากสานอื่นๆ	๖	๔๕
๑๖. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจาก กระดาษ	๓	๓๙
๑๗. การพิมพ์ และการผลิตซ้ำสื่อบันทึก	๔๓	๒๗๔
๑๘. การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการถลุงปิโตรเลียม	-	-
๑๙. การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๕	๙๘

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๒๐. การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	๑	๑
๒๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	๑๑	๙๒
๒๒. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	๑๗	๓๒๖
๒๓. การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๗	๗๗
๒๔. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักร และอุปกรณ์	๔๗	๓๕๕
๒๕. การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และ อุปกรณ์ ทางทัศนศาสตร์	-	-
๒๖. การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๓	๔๘
๒๗. การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	๖	๑๙๑
๒๘. การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง	๖	๓๔
๒๙. การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ	๑๘	๒๐๔
๓๐. การผลิตเฟอร์นิเจอร์	๔๗	๓๗๔
๓๑. การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ	๒๓	๗๗
๓๒. การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	๑๐๔	๖๕๖
๓๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	๓	๑๔๖
๓๔. การเก็บกักน้ำ การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำ	๑๑	๖๖
๓๕. การจัดการน้ำเสีย	๓	๗๘
๓๖. การเก็บรวบรวมของเสีย การบำบัดและการกำจัดของเสีย	๑๐	๔๘๒
๓๗. กิจกรรมการบำบัด และการจัดบริการเก็บของเสียอื่นๆ	-	-
๓๘. การก่อสร้างอาคาร	๖๒๘	๑๒,๘๙๖
๓๙. งานวิศวกรรมโยธา	๗๐	๗๓๐
๔๐. งานก่อสร้างเฉพาะทาง	๔๕๐	๓,๓๔๖
๔๑. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓๑๕	๒,๘๒๕
๔๒. การขายส่ง ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๔๔	๔,๓๓๑
๔๓. การขายปลีก ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์	๑,๒๐๖	๑๕,๒๗๖
๔๔. การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อลำเลียง	๑๕๘	๑,๕๖๒
๔๕. การขนส่งทางน้ำ	๑๖๖	๒,๑๕๑
๔๖. การขนส่งทางอากาศ	๒	๒๙
๔๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและกิจกรรมสนับสนุนการขนส่ง	๓๙	๖๘๒
๔๘. กิจกรรมไปรษณีย์และการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	๑๗	๙๖
๔๙. ที่พักแรม	๑,๑๔๒	๓๐,๓๔๙
๕๐. การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	๑,๕๘๒	๑๓,๙๒๘
๕๑. การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่	๑๓	๓๖
๕๒. กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์	๒๐	๘๕
๕๓. กิจกรรมการจัดผังรายการโทรทัศน์ และกิจกรรมการแพร่ภาพกระจายเสียง	๓	๖
๕๔. การโทรคมนาคม	๑๓	๑๔๑
๕๕. กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ฯ	๑๔๒	๘๕๙
๕๖. กิจกรรมบริการสารสนเทศ	๑๐	๙๑

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ผู้ประกันตน (คน)
๕๗. กิจกรรมบริการทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	๔๐	๑๗๕
๕๘. การประกันภัย การประกันภัยต่อและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ	๕	๑๗
๕๙. กิจกรรมสนับสนุนบริการทางการเงินและกิจกรรมการประกันภัย	๑๗๙	๗๗๔
๖๐. กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๒,๑๒๘	๑๑,๐๙๒
๖๑. กิจกรรมทางกฎหมายและบัญชี	๒๕๘	๑,๑๕๕
๖๒. กิจกรรมของสำนักงานใหญ่ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ	๔๐๙	๑,๗๓๙
๖๓. กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม การทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค	๑๑๔	๗๐๘
๖๔. การวิจัยและพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์	๔	๓๕
๖๕. การโฆษณาและการวิจัยตลาด	๑๐๕	๘๖๔
๖๖. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิคอื่นๆ	๑๒๕	๖๓๘
๖๗. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตวแพทย์	๒๐	๑๙๔
๖๘. กิจกรรมการให้เช่าและให้แบบสลิซิ่ง	๒๓๖	๙๕๓
๖๙. กิจกรรมการจัดหางาน	๑๑	๙๖
๗๐. ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง ธุรกิจจัดนำเที่ยว และบริการสำรอง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	๖๘๐	๔,๕๖๕
๗๑. กิจกรรมการบริการรักษาความปลอดภัยและการสืบสวน	๔๓	๒,๐๗๑
๗๒. กิจกรรมบริการสำหรับอาคารและภูมิทัศน์	๑๙๘	๒,๙๒๘
๗๓. การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่นๆ	๑๑๙	๔๖๐
๗๔. การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมถึงการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๕๑	๘,๐๘๖
๗๕. การศึกษา	๔๖๗	๓,๒๓๙
๗๖. กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์	๒๓๑	๓,๐๙๔
๗๗. กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่พักและมีคนดูแลประจำ	๘	๑๒๔
๗๘. กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักอาศัย	๓๑	๒๔๐
๗๙. กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะและความบันเทิง	๓๒	๑,๔๐๗
๘๐. ห้องสมุด หอจดหมายเหตุ พิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ	๒๔	๕๕๖
๘๑. กิจกรรมพนันและการเสี่ยงโชค	-	-
๘๒. กิจกรรมด้านการกีฬา ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๙๐	๒,๖๘๐
๘๓. กิจกรรมขององค์กรสมาชิก	๙๒	๘๔๗
๘๔. การซ่อมคอมพิวเตอร์และของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๓๐	๙๘
๘๕. กิจกรรมบริการอื่นๆ ส่วนบุคคล	๓๑๑	๒,๗๐๖
๘๖. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	-	-
๘๗. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
๘๘. ไม่พบประเภทกิจการ	๑,๐๗๓	๓๙,๖๘๘
รวม	๑๔,๕๖๕	๑๘๗,๐๓๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๓ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการ (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๑๐ คน	๑๑,๗๖๗	๔๐,๑๑๙
๑๑ - ๒๐ คน	๑,๒๘๑	๑๘,๕๐๘
๒๑ - ๕๐ คน	๘๕๙	๒๖,๖๖๘
๕๑ - ๑๐๐ คน	๓๔๕	๒๔,๔๙๕
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๑๘๕	๒๖,๒๙๕
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๑๑๑	๓๒,๐๐๑
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๑๓	๘,๖๔๒
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๔	๑๐,๓๐๗
รวม	๑๔,๕๖๕	๑๘๗,๐๓๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๔ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล
ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	
๑. โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลป่าตอง	๑
เอกชน	
๑. โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต	๑
๒. โรงพยาบาลติบุก	๑
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	
๑. โรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	๑
รวม	๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๕ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้มารับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	๔,๘๑๒	๙,๐๑๐,๔๘๗.๙๕
คลอดบุตร	๑,๔๙๔	๒๑,๔๐๔,๙๓๑.๐๐
ทุพพลภาพ	๔๘๘	๑,๖๖๑,๙๔๖.๘๕
ตาย	๑๘๐	๕,๕๙๒,๐๙๖.๖๐
สงเคราะห์บุตร	๔๘,๗๙๕	๔๑,๑๗๗,๖๐๐.๐๐
ชราภาพ	๒๖,๓๐๖	๑๑๓,๕๔๔,๙๕๔.๕๒
ว่างงาน	๑๒,๕๕๔	๔๐,๕๔๗,๘๓๕.๕๐
รวม	๙๔,๖๒๙	๒๓๒,๙๓๙,๘๕๕.๔๒

ตารางที่ ๔ - ๓๖ การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน จำแนกตามประเภทความร้ายแรง
(เนื่องจากการทำงาน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทความร้ายแรง	ผู้ใช้บริการ (คน)	จำนวนเงินที่จ่าย (บาท)
๑. ตาย	๓	๓,๑๗๖,๒๗๑.๐๐
๒. ทุพพลภาพ	๐	๐
๓. สูญเสียอวัยวะบางส่วน	๐	๐
๔. หยุดงานเกิน ๓ วัน	๑๒๐	๑,๒๔๙,๗๑๘.๙๔
๕.หยุดงานไม่เกิน ๓ วัน	๓๔๘	๗๔๗,๒๒๔.๗๐
รวม	๔๗๑	๕,๑๗๓,๒๑๔.๖๔

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๗ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง
และขนาดสถานประกอบกิจการ (กองทุนเงินทดแทน) ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบ กิจการ	ความร้ายแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสีย อวัยวะ บางส่วน	หยุดงาน เกิน ๓ วัน	หยุดงาน ไม่เกิน ๓ วัน	รวม
๑ - ๑๐ คน	๑	๐	๐	๑๓	๑๙	๓๓
๑๑ - ๒๐ คน	๐	๐	๐	๕	๒๘	๓๓
๒๑ - ๕๐ คน	๐	๐	๐	๑๔	๒๗	๔๑
๕๑ - ๑๐๐ คน	๑	๐	๐	๑๙	๕๐	๗๐
๑๐๑ - ๒๐๐ คน	๐	๐	๐	๑๙	๕๗	๗๖
๒๐๑ - ๕๐๐ คน	๐	๐	๐	๒๙	๑๒๗	๑๕๖
๕๐๑ - ๑,๐๐๐ คน	๐	๐	๐	๙	๒๗	๓๖
๑,๐๐๐ คนขึ้นไป	๐	๐	๐	๑	๑๑	๑๒
รวม	๒	๐	๐	๑๐๙	๓๔๖	๔๕๗

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๘ จำนวนผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ข้อมูล	ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทน		
	ถูกเลิกจ้าง (คน)	ลาออก (คน)	รวม (คน)
มกราคม	๕๘	๔๕๖	๕๑๔
กุมภาพันธ์	๒๖๓	๓๔๔	๖๐๗
มีนาคม	๖๕	๕๖๙	๖๓๔
รวม	๓๘๖	๑,๓๖๙	๑,๗๕๕

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔ - ๓๙ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว
ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
๑ - ๙ คน	๘๖	๒๙๖	๗๑	๑๕๖	๑๐๒	๒๑๕
๑๐ คนขึ้นไป	๕๖	๗๕๒	๔	๔๓	๑	๑๕
รวม	๑๔๒	๑,๐๔๘	๗๕	๑๙๙	๑๐๓	๒๓๐

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสี่ร้อยบาท ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ภูเก็ต ระยอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานีเฉพาะอำเภอเกาะสมุย

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยแปดสิบบาท ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ และจังหวัดสงขลาเฉพาะอำเภอหาดใหญ่

ข้อ ๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยเจ็ดสิบสองบาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ข้อ ๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ ๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อ ๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ยกเว้นอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี

ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดลพบุรี

ข้อ ๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และตราด

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา ยกเว้นอำเภอหาดใหญ่ สระแก้ว สุราษฎร์ธานียกเว้นอำเภอเกาะสมุย และอุบลราชธานี

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์

ข้อ ๑๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง

ข้อ ๑๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัด กำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนองบัวลำภู ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

ข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสี่สิบบาท ในท้องที่จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่

ข้อ ๑๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยสามสิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัด นราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๘ คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง ซึ่งไม่เกินชั่วโมงทำงานดังต่อไปนี้ แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติเพียงใดก็ตาม

(๑) เจ็ดชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) แปดชั่วโมง สำหรับงานอื่นซึ่งไม่ใช่ตาม (๑)

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างเป็นเงินแก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ข้อ ๒๑ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายบุญสงค์ ทัพชัยยุทธ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๓) ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไป แรกเข้าทำงาน ๓ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่มาตรฐานการครองชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจในพื้นที่นั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลผลิตทั้งหมดรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยได้เทียบเคียงหรือใกล้เคียงกับสูตรการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส มาเลเซีย บราซิล และคอस्टาริกา ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) นำมาแสดงเป็นกรณีตัวอย่างของสูตรที่ต่างประเทศยอมรับว่าสามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในครั้งนี้จะทำให้แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๘ รวมทั้งแรงงานที่ทำงานในสถานประกอบการอยู่แล้วใน ๗๗ จังหวัด ได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศดังกล่าว

๔. คณะกรรมการค่าจ้างได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณากลั่นกรองข้อเสนอของจังหวัด ศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๕. การพิจารณาในครั้งนี้ได้ใช้สูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการคำนวณ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) อัตราการสมทบของแรงงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม อัตราเงินเฟ้อ และตัวแปรเชิงคุณภาพตามมาตรา ๘๗ โดยพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจไทยในเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๗^๑ ปรับดีขึ้นจากรายรับภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนที่ส่วนหนึ่งได้รับผลดีจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ในประเทศและการส่งออก และแนวโน้มเศรษฐกิจ

^๑ ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนตุลาคม ๒๕๖๗

ไทยในปี ๒๕๖๘* คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๔ เมื่อพิจารณาจากสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของลูกจ้างในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๘** พบว่า ราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เกือบทุกรายการมีราคาสูงขึ้น ได้ส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงของแรงงานลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปให้เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ ๗ - ๘๕ บาท เป็นอัตราวันละ ๓๓๗ - ๔๐๐ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

๖. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี และมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม*** ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัดเก็บเกี่ยวพืชผล การเตรียมดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก หอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านาหรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยงจับ ตก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๘. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามท้องที่ที่สถานประกอบกิจการดำเนินการอยู่

๙. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๘ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๖๘ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๓๓) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

* ธนาคารแห่งประเทศไทย ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗

** กระทรวงพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศ เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๖๗

*** คำสั่งกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๖๗ กระทรวงแรงงาน เดิมบทกำหนดโทษ พ.ศ. ๒๕๖๘

อัตรากำลังขั้นต่ำ ปี 2568
ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตรากำลังขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2567
มีผลใช้บังคับวันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	อัตรากำลังขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	400	4 จังหวัด 1 อำเภอ	จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ภูเก็ต ระยอง เฉพาะอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2	380	2 อำเภอ	เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
3	372	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
4	359	1	จังหวัดนครราชสีมา
5	358	1	จังหวัดสมุทรสงคราม
6	357	5	จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ ยกเว้นอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
7	356	1	จังหวัดลพบุรี
8	355	3	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
9	354	2	จังหวัดกระบี่ และตรัง
10	352	15	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บัรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิจิตรโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา ยกเว้นอำเภอหาดใหญ่ สระแก้ว สุราษฎร์ธานี ยกเว้นอำเภอเกาะสมุย และอุบลราชธานี
11	351	3	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
12	350	3	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
13	349	5	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช ปังกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
14	348	5	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
15	347	16	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุดรธานี และอุทัยธานี
16	345	4	จังหวัดศรีสะเกษ น่าน พะเยา และแพร่
17	337	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
 กองเศรษฐกิจการแรงงาน
 สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
 ธันวาคม 2567

การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583

1. บทนำ

ข้อมูลประชากรมีความสำคัญอย่างมากในการวางแผนนโยบายและแผนงานเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การฉายภาพหรือการคาดประมาณประชากรในอนาคตเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เห็นเป้าหมายของการพัฒนาได้เป็นอย่างดี สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ทำหน้าที่ประสานงานจัดทำการคาดประมาณประชากรเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาประเทศ ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 4 เป็นต้นมา ข้อมูลการคาดประมาณประชากรชุดต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้นนี้เป็นประโยชน์ยิ่งต่อองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้นำไปใช้ประกอบการวางแผนงานและโครงการของตน กล่าวได้ว่าข้อมูลการคาดประมาณประชากรเป็น “ความต้องการอย่างยิ่ง” ของหน่วยงานต่างๆ ในปัจจุบัน

การคาดประมาณประชากรเป็นการคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงประชากรในอนาคตข้างหน้า โดยเริ่มจากประชากรที่ใช้เป็นฐาน การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ชุดนี้ ดำเนินการโดย “คณะทำงานเพื่อคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะทำงานฯ ได้ปรับการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยตามข้อมูลล่าสุดที่เกี่ยวกับจำนวน และโครงสร้างอายุ-เพศ ของประชากรที่ใช้เป็นฐาน และที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประชากรทั้งการเกิด การตาย การย้ายถิ่น และความเป็นเมือง การคาดประมาณประชากรชุดนี้ใช้ประชากรฐานเป็นประชากรที่แท้จริงได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่วิถีสัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านแล้วคาดประมาณไปอีก 30 ปีข้างหน้าจนถึงปี 2583

นอกจากนั้น ในขณะที่ประเทศไทยกำลังมุ่งกระจายการพัฒนาไปยังท้องถิ่นและภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ ความต้องการข้อมูลประชากรจึงไม่เพียงแต่ในระดับประเทศเท่านั้น ความต้องการข้อมูลในระดับย่อยลงไปกว่าประเทศ เช่น ระดับภาค จังหวัด ในและนอกเขตเทศบาล ก็ยิ่งเพิ่มทวีมากขึ้น ผลที่ได้จากการคาดประมาณประชากรในทุกระดับย่อมมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ครั้งนี้ ได้จำแนกพื้นที่ของภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ออกเป็น 4 พื้นที่ย่อย ดังนั้นจึงมีพื้นที่ระดับภาคอยู่ทั้งสิ้น 8 อนุภาคสำหรับการคาดประมาณครั้งนี้ ได้แก่

- 1) กรุงเทพมหานคร
- 2) จังหวัดปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร)
- 3) ภาคกลางส่วนกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สระบุรี)
- 4) ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว)
- 5) ภาคตะวันตก (ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)

6) ภาคเหนือ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์)

7) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร ชัยภูมิ อำนาจเจริญ บึงกาฬ หนองบัวลำภู ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย บึงกาฬ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

8) ภาคใต้ (นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)

2. วัตถุประสงค์

การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) คาดประมาณประชากรเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต โดยแบ่งการคาดประมาณประชากรเป็น 4 ระดับ

- ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583
- ระดับภาค พ.ศ. 2553-2578
- ระดับจังหวัด พ.ศ. 2553-2573
- ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค (8 อนาคต) 2553-2578

2) เผยแพร่ผลการคาดประมาณให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน และสาธารณะได้นำไปใช้ประโยชน์

3. วิธีการคาดประมาณประชากร

การคาดประมาณประชากรประเทศไทย พ.ศ. 2553-2583 ระดับประเทศ ภาค ในและนอกเขตเทศบาล ระดับประเทศและภาค และจังหวัด ใช้วิธีการคาดประมาณแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 การคาดประมาณประชากรในระดับประเทศและภาค ใช้เทคนิควิธีทางประชากรศาสตร์ที่เรียกว่า “วิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ” (Cohort component method) วิธีการนี้เป็นการคำนวณจำนวนประชากรแต่ละรุ่นอายุที่เปลี่ยนแปลงไปตามส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร อันได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ความคิดสำคัญที่เป็นหลักของวิธีนี้คือ “ประชากรรุ่นหนึ่งเมื่อเวลาผ่านไปจะมีผู้รอดชีวิตอยู่จำนวนหนึ่งที่มีอายุเพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้น ประชากรในรุ่นเดียวกันจะตายไปบ้าง จะมีผู้ย้ายถิ่นเข้าหรือออกสุทธิมาเพิ่มหรือลดประชากรในรุ่นนั้นด้วย ประชากรรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นจากการเกิดในช่วงเวลานั้นเพิ่มเข้ามาที่ฐานของพีระมิดประชากร เด็กรุ่นใหม่มีเกิดจากรุ่นสตรีในวัยเจริญพันธุ์” ตามเทคนิควิธีการคาดประมาณนี้ จึงเริ่มต้นจากประชากรฐานที่จำแนกเป็นรุ่นอายุ รายปี และเพศ แล้วคำนวณส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร ซึ่งได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น ของประชากรแต่ละรุ่นอายุในแต่ละปีต่อไปเรื่อยๆ

3.2 การคาดประมาณประชากรในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค (8 อนุภาค) และการคาดประมาณประชากรระดับจังหวัด ใช้ “วิธีอัตราส่วน” (Ratio method) ซึ่งเป็นการกระจายประชากรที่ได้จากการคาดประมาณระดับภาคออกไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดที่จำแนกตามอายุ เพศ ในและนอกเขตเทศบาล

ทั้งนี้ การคาดประมาณประชากรทุกระดับทำเป็นอายุราย 1 ปี จนถึงอายุสูงสุด 100 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับการมีอายุสูงขึ้นของประชากรทุกขณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปวางแผนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประชากรสูงอายุได้มากยิ่งขึ้น

4. ประชากรฐานของการคาดประมาณ

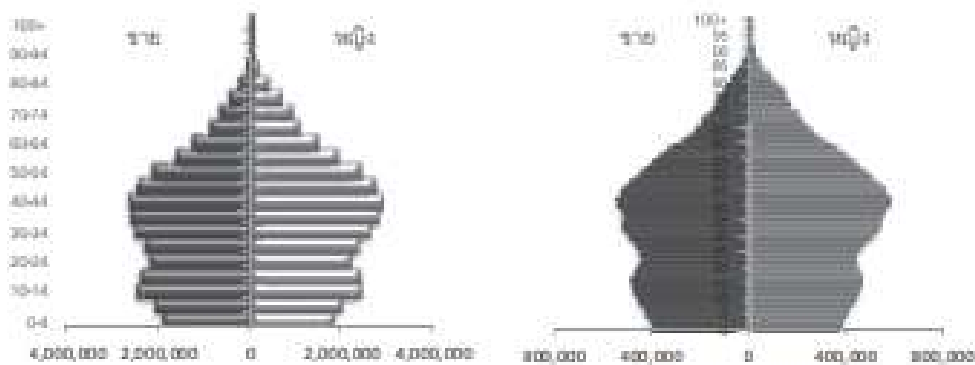
4.1 ประชากรฐานระดับประเทศ

ประชากรเริ่มต้น หรือประชากรฐานในการคาดประมาณครั้งนี้ เป็นประชากรที่เจงนับได้จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 แต่ไม่นับรวมผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ที่ได้มีการปรับตงผลการเจงนับโดยเฉพาะในกลุ่มอายุน้อยๆ ด้วยการใช้อนสมการสมดุลย์ (balancing equation) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อเปรียบเทียบประชากรตามรุ่นอายุกับข้อมูลเกิด-ตายจากทะเบียนราษฎรที่ปรับตงจดทะเบียนแล้วเช่นกัน รวมทั้งปรับอัตราส่วนเพศ-อายุให้เจงกัน (Amigo, 1994) แล้วนำมาปรับให้เป็นประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553 (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนประชากรฐาน ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 2553จำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
0-4	1,983,492	1,887,537	3,871,030	55-59	1,720,103	1,904,454	3,624,557
5-9	2,158,878	2,071,683	4,230,561	60-64	1,230,409	1,386,481	2,616,890
10-14	2,307,433	2,232,629	4,540,062	65-69	929,829	1,082,949	2,012,778
15-19	2,321,833	2,277,578	4,599,411	70-74	687,277	845,114	1,532,391
20-24	2,189,921	2,181,314	4,371,235	75-79	502,752	672,976	1,175,728
25-29	2,282,296	2,323,098	4,605,394	80-84	271,568	386,846	658,414
30-34	2,523,830	2,628,908	5,152,738	85-89	107,336	171,229	278,565
35-39	2,581,158	2,729,107	5,310,266	90-94	35,238	63,808	99,047
40-44	2,673,954	2,869,212	5,543,166	95-99	10,676	19,705	30,381
45-49	2,458,620	2,663,199	5,121,819	100+	1,164	2,608	3,772
50-54	2,106,676	2,304,678	4,411,353	รวม	31,084,443	32,705,114	63,789,556

อย่างไรก็ตาม ได้มีการกระจายประชากรจากกลุ่มอายุ 5 ปี ให้เป็นอายุราย 1 ปี แยกชาย-หญิง โดยกระจายด้วยตัวคูณของเบียร์ล (Beers' six-term formula) (Siegel and Swanson, 2008) เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุเป็นราย 1 ปี

รูป 1 พืชผลประชากรฐาน ณ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 กลุ่มอายุ 5 ปี และอายุราย 1 ปี

4.2 ประชากรฐานระดับภาค ในและนอกเขตเทศบาลระดับประเทศและภาค และจังหวัด

สำหรับประชากรฐานในระดับต่ำกว่าประเทศนั้น เป็นการเตรียมจากระดับจังหวัดแล้วรวมขึ้นมาเพื่อให้เป็นประชากรฐานระดับภาค และในและนอกเขตเทศบาล โดย กระจายประชากรฐานแต่ละอายุ และเพศ ของระดับประเทศ (ที่เตรียมได้แล้วในข้อ 4.1) ไปตามสัดส่วนประชากรแต่ละจังหวัดจำแนกตามอายุ เพศ ใน/นอกเขตเทศบาล ที่ได้ตามผลการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 ในอายุนั้นๆ

5. ข้อสมมุติต่างๆ ที่ใช้ในการคาดประมาณประชากร

การกำหนดข้อสมมุติต่างๆ เพื่อใช้ในการคาดประมาณประชากรนั้น มีความสอดคล้องกับเทคนิควิธีที่ใช้คาดประมาณประชากรในแต่ละระดับ ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

5.1 ข้อสมมุติสำหรับการคาดประมาณประชากรด้วยวิธีส่วนประกอบรุ่นอายุ ประกอบด้วยข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์ ข้อสมมุติภาวะการตาย และข้อสมมุติภาวะการย้ายถิ่น

5.1.1 ข้อสมมุติภาวะเจริญพันธุ์

(ก) ระดับภาวะเจริญพันธุ์

ในระดับประเทศ การคาดประมาณประชากรครั้งนี้มีข้อสมมุติว่า ปี 2553 ซึ่งเป็นปีฐาน อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) เท่ากับ 1.62 จากนั้นให้อัตราเจริญพันธุ์รวมมีการเปลี่ยนแปลง 4 แบบ คือ เพิ่มขึ้น คงที่ ลดลงตามปกติ และลดลงเร็วมาก การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราเจริญพันธุ์รวมแต่ละแบบมีลักษณะเป็นเส้นตรง

- ข้อสมมุติแบบที่ 1 TFR เพิ่มขึ้นจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.80 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 2 TFR คงที่ 1.62 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ
- ข้อสมมุติแบบที่ 3 TFR คงที่ 1.62 ในช่วง 5 ปีแรก (2553-2558) หลังจากนั้น ค่อยๆ ลดลงจนถึง 1.30 ในปี 2583
- ข้อสมมุติแบบที่ 4 TFR ลดจาก 1.62 ในปี 2553 เป็น 1.10 ในปี 2583

สำหรับการคาดประมาณประชากรระดับภาคนั้น ได้กำหนดข้อสมมุติระดับภาวะเจริญพันธุ์ของแต่ละภาคมีการเปลี่ยนแปลงระดับเดียว คือ ลดลงตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดข้อสมมุติระดับประเทศแบบที่ 3

- กรุงเทพมหานคร TFR ลดจาก 1.36 ในปี 2553 เป็น 1.14 ในปี 2578
- ปริมณฑล TFR ลดจาก 1.09 ในปี 2553 เป็น 0.92 ในปี 2578
- ภาคกลางส่วนกลาง TFR ลดจาก 1.54 ในปี 2553 เป็น 1.30 ในปี 2578
- ภาคตะวันออก TFR ลดจาก 1.69 ในปี 2553 เป็น 1.43 ในปี 2578
- ภาคตะวันตก TFR ลดจาก 1.76 ในปี 2553 เป็น 1.48 ในปี 2578
- ภาคเหนือ TFR ลดจาก 1.57 ในปี 2553 เป็น 1.32 ในปี 2578
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ TFR ลดจาก 1.93 ในปี 2553 เป็น 1.63 ในปี 2578
- ภาคใต้ TFR ลดจาก 2.00 ในปี 2553 เป็น 1.68 ในปี 2578

ข) แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์

แบบแผนภาวะเจริญพันธุ์ในการคาดประมาณประชากรครั้งนี้ เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายกลุ่มอายุ 5 ปี คำนวณจากข้อมูลการเกิดตามทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2542-2553 ที่มีการปรับความสมบูรณ์ของการจดทะเบียนเกิดแล้วนำมาเฉลี่ย ก่อนที่จะปรับให้เป็นอัตราเจริญพันธุ์รายอายุ 1 ปีโดยใช้ตัวแบบ Quasidraotic spline fertility schedule fitting ตามวิธีของชเมิร์ทมานน์ (Schmertmann, 2003) ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณประชากร ทั้งแบบแผนระดับประเทศและระดับภาค

ค) อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิด

เพื่อให้สามารถจำแนกจำนวนเกิดที่คำนวณได้ให้เป็นการเกิดที่เป็นเพศชายและหญิง จึงตั้งข้อสมมุติให้อัตราส่วนเพศเมื่อแรกเกิดเท่ากับ 105:100 ตลอดระยะเวลาของการคาดประมาณ

ตาราง 2 ข้อสมมุติอัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) ระดับประเทศ พ.ศ. 2553-2583

ระดับ	อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR)						
	2553	2558	2563	2568	2573	2578	2583
ระดับประเทศ							
• ข้อสมมุติแบบที่ 1	1.62	1.65	1.68	1.71	1.74	1.77	1.80
• ข้อสมมุติแบบที่ 2	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62	1.62
• ข้อสมมุติแบบที่ 3	1.62	1.62	1.55	1.49	1.43	1.36	1.30
• ข้อสมมุติแบบที่ 4	1.62	1.53	1.44	1.36	1.27	1.19	1.10

ตาราง 66 จำนวนประชากรจำแนกตามอายุ และเพศ Number of population by age and sex

ภาคใต้ จังหวัดภูเก็ต South : Phuket

อายุ Age	2564 2021	2565 2022	2566 2023	2567 2024	2568 2025	2569 2026	2570 2027	2571 2028	2572 2029	2573 2030
0-4	14,000	13,800	13,600	13,400	13,200	13,000	12,900	12,700	12,600	12,400
5-9	13,600	13,500	13,300	13,100	12,900	12,700	12,500	12,300	12,100	12,000
10-14	13,100	13,200	13,300	13,300	13,700	13,600	13,400	13,300	13,100	12,900
15-19	15,300	15,100	14,900	14,800	14,500	14,600	14,700	14,700	14,800	15,300
20-24	17,400	17,500	17,500	17,300	17,100	16,900	16,700	16,500	16,400	16,000
25-29	20,000	20,100	20,200	20,200	20,200	20,200	20,300	20,300	20,100	19,900
30-34	20,100	20,100	20,200	20,600	20,800	21,200	21,300	21,400	21,400	21,400
35-39	18,400	18,400	18,200	17,900	17,700	17,500	17,500	17,600	18,000	18,200
40-44	17,600	17,100	16,900	16,700	16,600	16,400	16,400	16,200	16,000	15,800
45-49	16,000	16,100	16,000	15,900	15,700	15,600	15,200	14,900	14,700	14,600
50-54	14,500	14,500	14,400	14,300	14,300	14,100	14,200	14,100	14,100	13,900
55-59	12,100	12,400	12,600	12,800	12,900	12,900	12,900	12,800	12,700	12,700
60-64	9,800	10,200	10,700	11,100	11,500	11,800	12,100	12,300	12,400	12,500
65-69	6,500	6,800	7,000	7,200	7,500	7,800	8,200	8,600	8,900	9,200
70-74	3,500	3,800	4,000	4,200	4,400	4,600	4,700	4,900	5,000	5,200
75-79	2,200	2,300	2,400	2,500	2,600	2,700	2,900	3,100	3,200	3,400
80-84	1,300	1,400	1,400	1,400	1,500	1,500	1,500	1,600	1,700	1,800
85-89	600	600	600	600	700	700	700	700	700	700
90-94	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
95+	0	0	0	0	0	100	100	100	100	100
ชาย Male (1)	216,700	217,200	217,500	217,700	218,100	218,200	218,400	218,400	218,300	218,300
(2)	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723	53,723
รวมชาย TOTAL MALE (1)+(2)	270,423	270,923	271,223	271,423	271,823	271,923	272,123	272,123	272,023	272,023
0-4	14,000	13,700	13,500	13,300	13,200	13,000	12,800	12,700	12,500	12,400
5-9	14,200	14,000	13,800	13,600	13,400	13,200	13,000	12,800	12,600	12,400
10-14	13,700	13,800	13,900	14,000	14,400	14,300	14,100	13,900	13,700	13,500
15-19	15,700	15,400	15,400	15,200	14,800	14,900	15,000	15,000	15,100	15,600
20-24	19,200	19,200	19,100	18,900	18,700	18,500	18,200	18,100	17,900	17,400
25-29	23,300	23,500	23,500	23,400	23,300	23,300	23,300	23,200	23,000	22,700
30-34	22,900	22,800	22,900	23,200	23,300	23,700	23,800	23,800	23,800	23,700
35-39	19,600	19,500	19,300	19,300	19,200	19,100	19,000	19,100	19,300	19,500
40-44	20,000	19,400	18,800	18,400	18,000	17,700	17,700	17,500	17,500	17,400
45-49	17,400	17,400	17,300	17,300	17,000	16,700	16,200	15,700	15,300	15,100
50-54	17,800	18,000	17,900	17,800	17,800	17,700	17,700	17,600	17,500	17,300
55-59	13,900	14,300	14,600	14,800	15,000	15,000	15,100	15,100	15,000	15,000
60-64	10,900	11,300	11,800	12,300	12,700	13,000	13,400	13,600	13,800	14,000
65-69	7,500	7,700	8,000	8,200	8,500	9,000	9,300	9,800	10,100	10,400
70-74	4,900	5,200	5,500	5,800	6,100	6,400	6,600	6,800	7,000	7,300
75-79	2,800	2,900	3,000	3,100	3,300	3,500	3,700	4,000	4,200	4,400
80-84	2,500	2,600	2,700	2,700	2,800	2,900	3,000	3,100	3,300	3,400
85-89	1,300	1,300	1,300	1,300	1,300	1,300	1,400	1,400	1,500	1,500
90-94	400	400	400	400	500	500	500	500	500	500
95+	100	100	100	100	100	200	200	200	200	200
หญิง Female (1)	242,000	242,500	242,900	243,100	243,500	243,700	243,900	243,800	243,700	243,700
(2)	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788	29,788
รวมหญิง TOTAL FEMALE (1)+(2)	271,788	272,288	272,688	272,888	273,288	273,488	273,688	273,588	273,488	273,488
รวม Total (1)	458,700	459,700	460,400	460,800	461,600	461,900	462,300	462,200	462,000	462,000
(2)	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512	83,512
รวมทั้งเพศ TOTAL (1)+(2)	542,212	543,212	543,912	544,312	545,112	545,412	545,812	545,712	545,512	545,512

(1) ประชากรสัญชาติไทยและไม่ใช่สัญชาติไทยแต่มีชื่อในทะเบียนบ้าน Thai and non-Thai whose names are in household registration.

(2) ประชากรไม่ใช่สัญชาติไทยและไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับปีเดียวกันในปี 2553

Non-Thai whose names are not in household registration at the same number as enumerated in 2010.

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ประจำวันที่ 19 กรกฎาคม 2567

ประชุมค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดภูเก็ต

วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 เวลา 09.30 น. นายโสภณ สุวรรณรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณา ค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดภูเก็ต ครั้งที่ 3 ประจำปีงบประมาณ 2567 และต่อมา มอบหมายให้นายกองเอก อุดลย์ ชูทอง รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานการประชุมในช่วงท้ายเนื่องจากประธานติดภารกิจ โดยมีนางสาววรวรรณ วชิษฐ์พิพัฒน์ แรงงานจังหวัดภูเก็ตเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ 3 ฝ่าย ดังนี้ ภาครัฐ 4 ราย (สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต คลังจังหวัดภูเก็ต พาณิชยจังหวัดภูเก็ต แรงงานจังหวัดภูเก็ต) ฝ่ายนายจ้าง 3 ราย (นายวริทธิ์ ชูวารี นายเกรียงศักดิ์ สุขสมบูรณ์ นายไพรัช ถนนอมวงศ์) และฝ่ายลูกจ้าง 4 ราย (นายวิจิตร ดาสนักัด นายวารินทร์ สังข์คง นายบพรวง สิกิริ ไตรเดช และ นายจิระศักดิ์ ชำนาญสกุล) ณ ห้องประชุมสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต Phuket Provincial Labour Office
Ins 076 354 035 Insars 076 354 036 <http://phuket.mol.go.th/>

THAILAND BIENNALE PHUKET 2025

หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

๑. สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ชั้น ๒ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๓๕๔ ๐๓๕ โทรสาร ๐๗ ๖๓๕๔ ๐๓๖

E-mail: labouroffice.phuket@gmail.com

เว็บไซต์ <http://www.phuket.mol.go.th>

๒. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๑๙ ๖๖๐ - ๑ โทรสาร ๐๗ ๖๒๑๙ ๖๖๐

E-mail: pkt@doe.go.th

เว็บไซต์ <http://www.phuketjob.org>

๓. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

๑๕/๔ ถนนอำเภอ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๔-๐๔๑๘ - ๙, ๐-๗๖๓๕-๕๓๒๔ - ๕ โทรสาร: ๐-๗๖๒๒-๒๘๓๖

E-mail: phuket@sso.go.th

เว็บไซต์ <http://www.sso.go.th/phuket>

๔. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

๑๘๘ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๑๑ ๙๙๕, ๐๗ ๖๒๒๐ ๗๖๐ โทรสาร ๐๗ ๖๓๕๔ ๔๑๔

E-mail: phuket@Labour.go.th

เว็บไซต์ <http://www.phuketlabour.org/>

๕. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต

๑๓๘ หมู่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๒๗๓ ๔๗๐ - ๔ โทรสาร ๐๗ ๖๒๗๓ ๔๗๓

E-mail: phuket@dsd.go.th

เว็บไซต์ <http://home.dsd.go.th/phuketskill/>

๖. ศูนย์บริการร่วมกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาภูเก็ต ชั้น ๓ (ชั้นโบว์ลิง) ๗๒ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙

ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗ ๖๖๑ ๒๖๓ - ๓

เว็บไซต์ <http://counterservice.mol.go.th>

คณะที่ปรึกษา

๑. นางสาววรลัญช์	วริษฐ์พัฒน์เมธ	แรงงานจังหวัดภูเก็ต
๒. นายพิชิต	สิงห์ทองคำ	จัดหางานจังหวัดภูเก็ต
๓. นายเมธี	เมืองทอง	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๔. นายธนพงศ์	อรชร	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๕. นางสาววันดี	คงอินทร์	ประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

คณะผู้จัดทำ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลสารสนเทศ)

๑. นายพีรนนท์	สุวรรณมณี	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
๒. นางสาวฟาริดา	หมัดโสภา	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
๓. นางสาวจิตาภา	อานันท์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลเบื้องต้น

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

๑. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
๒. สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๑ ภูเก็ต
๓. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๔. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
๕. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต
๖. สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต
๗. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต
๘. สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต
๙. ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

สามารถค้นหารายละเอียดสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ที่

<http://www.phuket.mol.go.th>

